

«Ο ΕΡΩΤΑΣ ΩΣ ΕΜΠΙΝΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ»

Ένα project που υλοποίησε το Β1

του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Ελευθερίου Κορδελιού

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Τανίδου Αγγελική Πε 02

Εισαγωγή

Το θέμα του έρωτα είναι ιδιαίτερα προσφιλές στους έφηβους, γιατί είναι μια συναισθηματική κατάσταση που βιώνουν με όλες τους τις αισθήσεις σ' αυτή την περίοδο της ζωής τους. Εξάλλου τα σχολικά βιβλία ασχολούνται μ' αυτό, τόσο η Έκφραση- Έκθεση της Α' Λυκείου, όσο και η τραγωδία του Σοφοκλή «Αντιγόνη» που διδάσκεται στη Β' Λυκείου. Οι νέες τεχνολογίες όμως στην εκπαίδευση δίνουν τη δυνατότητα να παρακάμψουμε τις τυπικές μορφές διδασκαλίας, ώστε και το έργο του εκπαιδευτικού να αποκτήσει άλλη διάσταση και η εξοικείωση των μαθητών με τους υπολογιστές να «ξεφύγει» από την παιγνιώδη λειτουργία της και να αξιοποιηθεί για να αποκτήσουν την ικανότητα έρευνας, συγκέντρωσης, ανάλυσης και σύνθεσης ενός συνόλου πληροφοριών, καθιστώντας τους πρωταγωνιστές στη διαδικασία της μάθησης μέσα από τη βιωματική προσέγγισή της.

«Γρήγορα η ώρα πέρασε .. Μεσάνυχτα κοντεύουν .. Πάει το φεγγάρι κι η Πούλια βασιλέψανε .. Και μόνο εγώ κείτομαι εδώ μονάχη κι έρημη .. Ο Έρωτας που βάσανα μοιράζει ... Ο Έρωτας που παραμύθια πλάθει .. Μου άρπαξε την ψυχή μου και την τράνταξε ... ίδια καθώς ο αγέρας από τα βουνά χυμάει ... μέσα στους δρυς φουσομανώντας».
Σαπφώ, μετ. Ο. Ελύτης

Πώς να μιλήσεις για τον έρωτα σε μια τόσο αντιερωτική εποχή; Ο έρωτας προϋποθέτει επαφή, επικοινωνία, ανιδιοτέλεια. Πώς να αναφερθείς στον έρωτα όταν ο ψυχισμός των ανθρώπων στην εποχή μας ακολουθεί την πορεία: συμφέρον – μίσος – ιδιοτέλεια; Πώς να μιλήσεις για το κατεξοχήν στοιχείο του εξανθρωπισμού μας, όταν ακόμη και στην πιο απλοϊκή του εξωτερική μορφή, στο «σ' αγαπώ», υπάρχει τόσο συμφέρον; Κι όμως. Κάθε τέτοια εποχή, που η φύση αναγεννιέται και αλλάζει και που αυτή την αλλαγή μας τη θυμίζουν αρώματα και χρώματα απλόχερα, σκορπισμένα στα αδιάφορα βήματα της καθημερινότητάς μας και της πολύβουης ασυνεννοησίας μας, ο έρωτας είναι ο «ηθικός αυτουργός», η γενεσιουργός αιτία του θαύματος που λέγεται άνοιξη. Γιατί ο έρωτας είναι άνοιξη. Η άνοιξη της φύσης, αλλά και η άνοιξη της ζωής μας.

«Τι εστί όμως έρωας;» Κλασική, παλιομοδίτικη ερώτηση, σπαταλημένη στα εφηβικά λευκώματα άλλων εποχών, δεμένη με τη μυρωδιά της λεβάντας και στολισμένη με μια παλιά δαντέλα. «Έρωας, ο μη ορισμός! Της φύσεως ο Θεός. Η γλυκύτερη πικρία, η πικρότερη γλυκύτης. Τέρας θεϊκό που ορίζεται μόνον διαμέσου των παραδόξων» λέει ο Τζιάκομο Καζανόβα.

Τόνοι μελάνης χύθηκαν αιώνες επί αιώνων από συγγραφείς, φιλοσόφους, ερωτευμένους για τον έρωτα. Κι όμως αυτός μένει ακόμη απρόσιτος έστω κι αν απλουστευτικά ορίζεται ως «*η χημεία δύο βλεμμάτων*». Θεό τον θεωρεί ο Ησίοδος στη «Θεογονία»: «πριν απ' όλα ήταν το Χάος, ύστερα η Γαία... κι ο Έρωτας, ο ωραιότερος από τους αθανάτους, που με τη γλυκιά του αδυναμία διαπερνά τους θεούς και τους ανθρώπους, δαμάζει τις καρδιές τους και θριαμβεύει πάνω στους φρόνιμους λογισμούς. Είναι ακόλουθος της Αφροδίτης κι έχει συμπαραστάτες του τον Πόθο, τον Ίμερο και την Πειθώ».

Ο έρωτας δεν είναι φιλοσοφία ούτε αντικείμενο για διανοητική επεξεργασία ανέραστων ακαδημαϊκών δασκάλων. Είναι βίωμα, πράξη, μανία, παγίδα, διέξοδος, θεός, αδιέξοδος! Είναι ανατροπείας των συμβάσεων, του εφησυχασμού, της διευθέτησης των σκέψεων και των συναισθημάτων. Είναι η ανάταση, η καταγιγίδα, η έκσταση, είναι όμως και η πτώση, ο ευτελισμός, άφατη σκληρότητα και η ακραία ταπεινώση. Πώς να τον αντέξουμε στα όρια των συμβάσεων της ζωής μας; Γι αυτό τον διώχνουμε, τον εξορίζουμε, τον εξορκίζουμε, αρνούμαστε να κλειστούμε στη φυλακή του. Μάταιος κόπος. Έρχεται όταν δεν τον περιμένουμε, τρυπώνει στα εσώψυχά μας και φεύγει όταν του έχουμε παραδοθεί κι έχουμε γίνει υποχείριό του.

Σήμερα έχουμε υποτιμήσει την αξία του έρωτα, γιατί αυτό εξυπηρετεί την αδυναμία μας να τον βιώσουμε ή να υποστούμε τις ... συνέπειές του. Έτσι ο έρωτας γίνεται ο μέγας εξόριστος κι εμείς στη μοναξιά μας τον εξισώνουμε με το σεξ, από αδυναμία και απελπισία. Γίνεται η σύντομη συνάντηση δυο σωμάτων που αντί να οδηγήσει στην πλήρωση, γίνεται μια κραυγή απόγνωσης και μοναξιάς. *«Λέγε τα χρόνια μας βροχή, συνάλλαγμα και γιώτα χι. Λέγε τον έρωτα δασμό και νύχτα δίχως προορισμό»* λέει ο Κώστας Τριπολίτης.

Είναι ασφαλώς μεγάλη η αντίφαση: σε μια εποχή ερωτικής υπερπροσφοράς ο έρωτας να είναι ο μέγας απών ή να γίνεται μια ευτελής συναλλαγή με συγκεκριμένο αντίτιμο, ένα αναλώσιμο προϊόν. Τα σώματα σαν νευρόσπαστα να επιδίδονται σε αυτοματοποιημένες κινήσεις, ανίκανα να δώσουν και να πάρουν, να αφηθούν και να πονέσουν, να εκτεθούν και να λυτρωθούν.

Όμως, όταν γίνουμε υποχείριοι του έρωτα και όπως η *«Ερωφίλη»* του δώσουμε *«τζη καημένης μα καρδιάς την εξουσία»*, αυτός γίνεται άφαντος ή δείχνει το δρόμο στην προδοσία. Επιστροφή στον έρωτα δεν υπάρχει. Είμαστε όμως ανίκανοι να το εννοήσουμε και κατανοούμε να επιθυμούμε ό,τι δεν υπάρχει. Τότε είναι αβάσταχτη η μοναξιά του έρωτα...

Η ζωή εντούτοις δεν είναι μόνο αυτός ο εφιάλτης. Είναι το όνειρο, η χαρά, η συγκίνηση. Όσο κι αν οι αδήριτοι νόμοι τη κοινωνικής μας αναγκαιότητας επιδιώκουν να τα συνθλίψουν όλα στο όνομα ενός στυγνού και στείρου ρεαλισμού, υπάρχουν πάντα οι ρωγμές, οι μικρές ατραποί του έρωτα. Αυτά είναι οι μοναδικές έξοδοι διαφυγής που οδηγούν στην εξερεύνηση (ίσως και στην ανακάλυψη) του εαυτού μας και τελικά στην απελευθέρωσή μας.

Ο έρωτας είναι το απόλυτο θέμα της ποίησης και της ανθρώπινης ιστορίας. Η κινητήριος δύναμη της δημιουργία. Η μοναδική δύναμη που προστατεύει από την απόλυτη τρέλα ή την απόλυτη λογική. Σε σκοτεινές και δύσκολες εποχές, κάτω από καθεστώτα ανελεύθερα και ολοκληρωτικά, γεμάτα από «ηθικές» απαγορεύσεις, ο έρωτας προηγείται ακόμη και από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης!

Δύσκολη στ' αλήθεια η κατάκτηση του έρωτα. Απαιτεί σκοτάδι, σιωπή, κίνδυνο, ρίσκο, συνεργασία ενστικτωδών δυνάμεων. Είναι θεός που μεταμορφώνει και μεταμορφώνεται σαν τις όψεις της Σελήνης – Εκάτης. Καταδικάζει τον άνθρωπο σε μια οδυνηρή περιπέτεια να φτάσει και να υπερβεί τα όρια του σώματος και του πνεύματός του. Μια αναζήτηση ατέρμονη. Ο ίδιος ο έρωτας ψάχνει και ψάχνεται μέσα στις ίδιες του τις μεταμορφώσεις. Άλλοτε λαμπρός, καθάριος σαν ανοιξιάτικη λιακάδα κι άλλοτε σκοτεινός, υπόγειος, ανεξερεύνητος σαν απρόσμενη, αδόκητη παλίρροια μεταλλάσσεται σε ορμητική άμπωτη, αφήνοντας να φανούν όλα όσα άντεξαν στην φθορά ένα βήμα πριν από το θάνατο.

«Ο καθένας αγαπάει ό,τι του λείπει. . Οι πεισιθάνατοι τη ζωή, οι προδομένοι τον έρωτα... Το θάνατο δεν τον αγαπάμε. Απλώς τον κουβαλάμε μέσα μας.. Κι ο καθείς σκοτώνει ό,τι αγαπάει.»
Όσκαρ Ουάιλντ

Ο έρωτας είναι ο μέγας μύθος της ζωής μας, ανεξερεύνητος ακόμη κι όταν είναι κατακτημένος. Παράλογο συναίσθημα ή ιδανικό. Είναι η επιστροφή στο άρρητο και απόλυτο μυστήριο, γιατί μυστήριο είναι κι ο ίδιος..

Θέμα του project-Βασικός σκοπός

Πρόκειται για ένα project έρευνας πάνω στον έρωτα, ένα θέμα διαχρονικό και ιδιαίτερα ...ελκυστικό για έφηβους-μαθητές. Το θέμα διερευνήθηκε μέσα από διάφορες πτυχές έκφρασής του, και οι μαθητές κατανόησαν ότι απασχόλησε και σε επίπεδο πρακτικό αλλά και σε επίπεδο καλλιτεχνικό στο πέρασμα των χρόνων και ότι ο τρόπος σύλληψης, εκδήλωσης και αντιμετώπισής του κάθε φορά είχε άμεση σχέση με την ιστορική περίοδο, τις ιδέες, τις προκαταλήψεις και γενικότερα την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής.

Εισήγηση θέματος

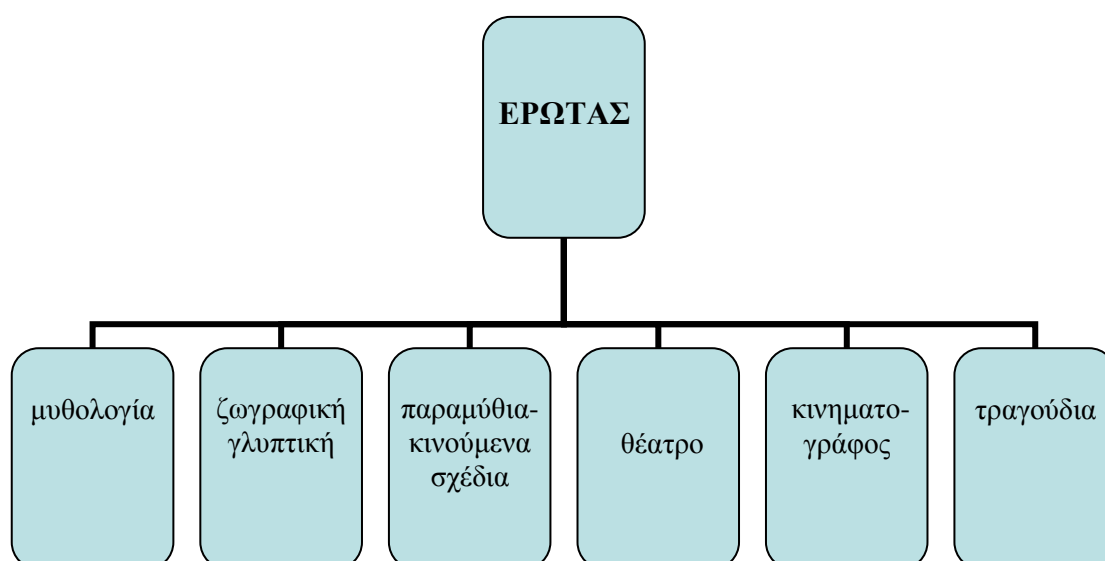
Αφόρμηση αποτέλεσε η ανάγνωση στην τάξη του πασίγνωστου 3^{ου} στάσιμου από την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή που διδάσκεται στη Β΄ Λυκείου και του αρχαιότερου σωζόμενου παραμυθιού «ο έρωτας και η ψυχή» που αποτέλεσε και πηγή έμπνευσης για τη δημιουργία μιας ομάδας, η οποία ασχολήθηκε με τον έρωτα στα παραμύθια και στα κινούμενα σχέδια. Το θέμα παρουσιάστηκε με τη μέθοδο του «**καταιγισμού ιδεών**» και διατυπώθηκαν ερωτήματα του τύπου:

-Τι σας έρχεται στο μυαλό όταν ακούτε τη λέξη «έρωτας»;

-Έχετε ερωτευθεί; Πως νιώθετε;

Οι μαθητές αντέδρασαν στα ερωτήματα με ενθουσιασμό.

Καταγράφηκαν στον πίνακα οι λέξεις- φράσεις που αποτυπώνουν το ερωτικό συναίσθημα και προτάθηκαν κριτήρια ομαδοποίησης, μέσω των οποίων εξασφαλίζεται η διαθεματικότητα και με βάση αυτά διαμορφώθηκε **ένας χάρτης εννοιών**, με κεντρική ιδέα τον έρωτα και παρακλάδια τους τομείς διερεύνησης του θέματος σε καθένα από τους οποίους ομαδοποιούνται οι ιδέες των μαθητών. Εκτός από τα παρακάτω δόθηκε και η παράμετρος **βιολογία- ιατρική**, που ο έρωτας θα θεωρηθεί πια και ως σεξουαλική πράξη, με όλα τα ευχάριστα αλλά και.. δυσάρεστα ίσως παρεπόμενά του, και επειδή το θέμα αφορά όλους αποφασίστηκε να μελετηθεί μέσω ερωτηματολογίου από όλες τις ομάδες.

Συγκρότηση των ομάδων

Με ασκήσεις γνωριμίας ο εκπαιδευτικός ενθάρρυνε την έκφραση των προσωπικών χαρακτηριστικών και των κοινών εμπειριών των μαθητών, για να συγκροτηθούν οι ομάδες. Στη συνέχεια όμως κράτησε μια διακριτική στάση, καθώς ο στόχος ήταν να ενισχυθεί η πρωτοβουλία των μαθητών και η έννοια της δημιουργικής συνεργασίας. Παρενέβαινε μόνον στην περίπτωση που αυτές δεν είναι ισοδύναμες, αλλά ετεροβαρείς ή όταν περιθωριοποιούνταν μαθητές, οι οποίοι είναι αδύνατοι. Η παρέμβαση έγινε με τη μορφή φιλικής υπόδειξης, έτσι ώστε να μην καταστρατηγηθεί η πρωτοβουλία των μαθητών. Έτσι δημιουργήθηκαν 6 ομάδες, καθεμία από τις οποίες ανέλαβε ένα από τα θέματα που αναφέρονται στον παραπάνω χάρτη εννοιών. Σε κάθε ομάδα υπάρχει ο συντονιστής-εμπυχωτής, ο υπεύθυνος υπολογιστή και οι εραμιστές πληροφοριών. Οι ομάδες συνήψαν «συμβόλαιο συνεργασίας», θέτοντας τους κανόνες λειτουργίας της ομάδας και καθορίζοντας τις ατομικές τους υποχρεώσεις.

Διαμόρφωση τάξης

Τα θρανία ήταν τοποθετημένα ανά δύο αντικριστά, ώστε οι μαθητές να έχουν εύκολη οπτική και ακουστική επαφή.

Ο ρόλος του καθηγητή

Ο καθηγητής προετοίμαζε το εποπτικό υλικό και ενδεικτικές πηγές στο διαδίκτυο, βάσει των οποίων οι μαθητές θα έκαναν την έρευνα τους. Η παρουσία του σε όλη την διαδικασία ήταν διακριτική, καθοδηγούσε εφόσον του ζητούσαν βοήθεια ή όταν παρατηρούσε ένταση μεταξύ των μελών μιας ομάδας ή των ομάδων μεταξύ τους, την οποία δεν ήταν σε θέση να επιλύσουν οι μαθητές. Χρειαζόταν όμως και άσκηση πίεσης, ιδιαίτερα για την τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων και των προθεσμιών, μέσα στις οποίες έπρεπε να υλοποιηθούν συγκεκριμένες εργασίες. Βέβαια οι ομάδες δεν ήταν όλες συνεπείς.

Στόχοι της ερευνητικής εργασίας στο σύνολό της

α) επίπεδο γνώσεων

- να μάθουν οι μαθητές για τη μυθολογική καταγωγή του έρωτα
- να δουν ζωγραφικούς πίνακες και γλυπτά με παρόμοια θεματική με τη βοήθεια του διαδικτύου
- να διαβάσουν και θα ακούσουν ερωτική ποίηση
- να μελετήσουν ορισμένα θεατρικά έργα
- να δουν αποσπάσματα από ταινίες του κινηματογράφου και να μελετήσουν πως αυτές πραγματεύονται τον έρωτα
- να ξαναδιαβάσουν παραμύθια και να παρακολουθήσουν κλασικές ταινίες του Disney, αντιμετωπίζοντάς τα όμως μέσα από μια πιο ώριμη... οπτική
- να ενημερωθούν για τον έρωτα ως σεξουαλική πράξη από κάποιον ειδικό και για τα μέτρα προφύλαξης που πρέπει να λαμβάνουν

β) επίπεδο δεξιοτήτων

- θα παραγάγουν προσωπικό λόγο, γράφοντας στίχους, τραγούδια, δοκίμια
- θα οργανώσουν μικρά θεατρικά δρώμενα ή να «φτιάξουν» ταινιούλες με θέμα τον έρωτα
- θα σχεδιάσουν ερωτηματολόγιο για τους συμμαθητές τους

- θα επιλέξουν κατάλληλες ερωτήσεις για να υποβάλουν στον καλεσμένο τους

γ)επίπεδο στάσεων

- η ενημέρωση των παιδιών από τους ειδικούς σχετικά με θέματα προφύλαξης στον έρωτα θα απομυθοποιήσει ταμπού και θα τους καταστήσει πιο υπεύθυνους και συνειδητοποιημένους.

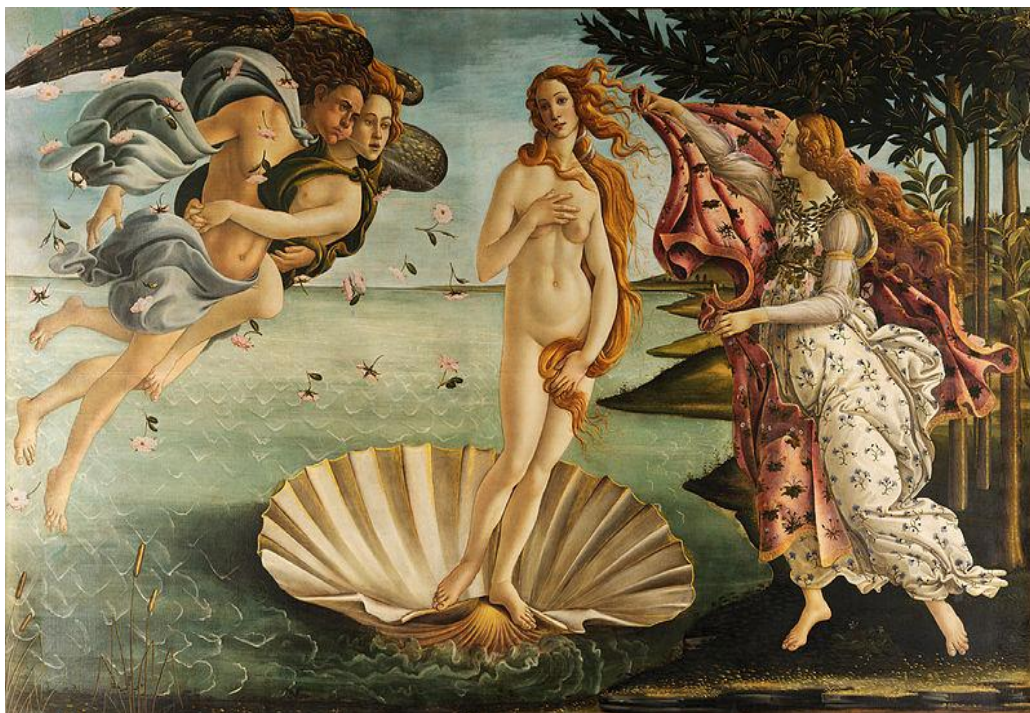
Υλοποίηση εργασιών

ΜΥΘΟΛΟΓΟΙ: Αδαμίδης Λευτέρης, Αντωνίου Νίκος,
Γιορνάς Γιάννης, Γκόγκος Πολυχρόνης

Αναζητά σε διαδικτυακούς τόπους μύθους για τον έρωτα και την Αφροδίτη, τη γενεαλογία του, τους έρωτες των θεών του Ολύμπου και ψάχνει ζωγραφικούς πίνακες και γλυπτά που απεικονίζουν στοιχεία των ευρημάτων τους.

Αφροδίτη (έρωτες)

Σύμφωνα με τον ομηρικό μύθο γεννήθηκε στην Πέτρα του Ρωμιού, μια ακτή της Πάφου στην Κύπρο. Σπρωγμένη από το Ζέφυρο στη θάλασσα, η θεά καλλωπίστηκε από τις θεραπαινίδες, τις Ωρες και μεταφέρθηκε στον Όλυμπο, όπου παρουσιάστηκε στο Δία και τους υπόλοιπους θεούς. Σύμφωνα με την εκδοχή του Ησίοδου, η Αφροδίτη γεννήθηκε στα ανοιχτά των Κυθήρων από τον αφρό που δημιούργησαν τα γεννητικά όργανα του Ουρανού πέφτοντας στη θάλασσα μετά τον ακρωτηριασμό του από τον Κρόνο. Πάλι με τη βοήθεια του Ζέφυρου ταξίδεψε μέχρι την Πάφο. Πέρασε από τα Κύθηρα και κατόπιν κατευθύνθηκε στην Κύπρο. Τα Κύθηρα θεωρούνται το νησί της Ουράνιας Αφροδίτης, όπου και υπήρχε το πρώτο ιερό της στον Ελλαδικό χώρο. Ήταν γνωστή ως Αφροδίτη η "Πάφια", ενώ ο Όμηρος στην Ιλιάδα την αναφέρει ως "Κυθήρεια θεά του έρωτα τροφός"

Ήταν σύζυγος του Ηφαίστου, αλλά περιγράφεται και ως ερωμένη του Άρη, με τον οποίο φαίνεται ότι απέκτησε τον Έρωτα, τον Δείμο και τον Φόβο. Με τον Βούτη έφερε στην ζωή τον Έρυκτα, που έδωσε το όνομά του στην ομώνυμη πόλη της Σικελίας, ενώ με τον Διόνυσο, χάρη στη μαγική μεσολάβηση της Ήρας, γέννησε τον Πρίαπο. Γιός της θεωρείται επίσης ο Ερμαφρόδιτος, τον οποίο έφερε στη ζωή η θεά μαζί με τον Ερμή.

Η λατρεία της Θεάς Αφροδίτης στην Κύπρο και τα Μυστήρια των Κινυράδων

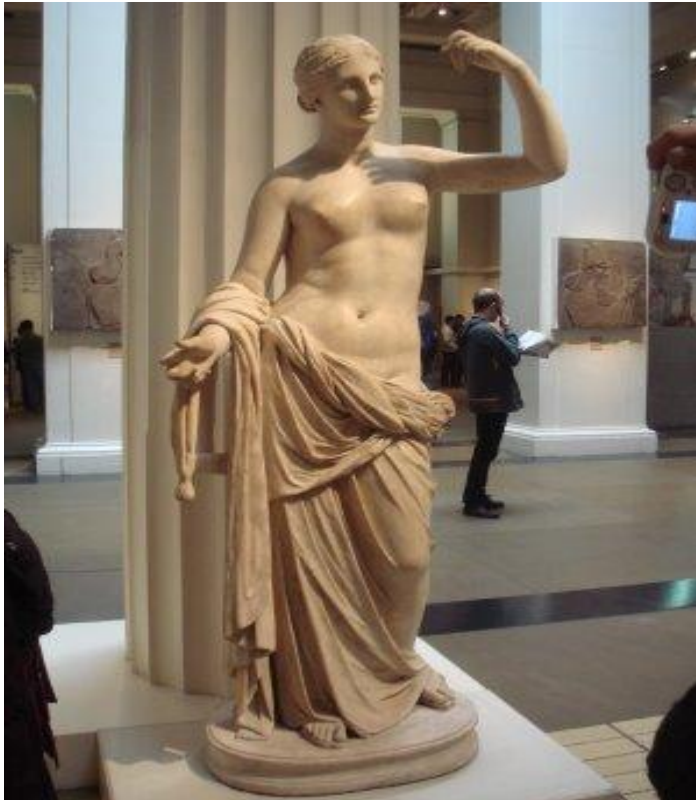
Σύμφωνα με τους αρχαίους ιστορικούς άλλα και την αρχαιολογική σκαπάνη ιδρυτής και αρχιερέας του ναού της Θεάς Αφροδίτης στην Πάφο ήταν ο βασιλιάς της περιοχής Κινύρας.

Ξεχωριστή θέση ανάμεσα στις εορτές της Θεάς που τελούνταν πολλές φορές των χρόνο ήταν τα περίφημα μυστήρια των Κινυράδων. Άλλες γνωστές εορτές, τα ονόματα των οποίων διασώθηκαν, ήταν τα Ζαρκόρια, εορτή που έκαναν προς τιμή της Θεάς οι Ιερείς και οι υπηρέτες του Ναού. Τα Περιόρια, εορτή καθαρμού που προηγείτο της μεγάλης εορτής των Αφροδίσιων. Τα Αφροδίσια τελούνταν τον Απρίλη, διαρκούσαν τρεις ολόκληρες ημέρες και συγκέντρωναν χιλιάδες κόσμου, όχι μόνο από την Κύπρο άλλα από όλες τις περιοχές της μεσογείου. Οι αρχαίοι ιστορικοί άλλα και οι σύγχρονοι ερευνητές αναφέρουν ότι τα μυστήρια των Κινυράδων ελάμβαναν χώρα τον μήνα Ιούλιο. Αν και οι πληροφορίες που διαθέτουμε είναι πενιχρές λόγω της εχεμύθειας που επιβαλλόταν στους μύστες, γνωρίζουμε ότι οι τελετές μύησης στα μυστήρια χωρίζονταν σε τρεις βαθμίδες. Η μύηση στην πρώτη βαθμίδα διαρκούσε τέσσερις μέρες. Ο μούμενος έδινε στον Ιερέα ένα νόμισμα και ο Ιερέας έδινε στον μούμενο αλάτι και ένα ομοίωμα φαλλού. Μέσα από αυτή την συμβολική ανταλλαγή ο μούμενος εκδήλωνε προς τον Ιερέα την απόφαση του να λάβει μέρος στα μυστήρια και να πάρει έναντι των υλικών αγαθών το σύμβολο της γονιμότητας, που είναι ο φαλλός και το αλάτι που συμβολίζει την θαλάσσια προέλευση της Θεάς.

Την πρώτη μέρα των μυστηρίων της πρώτης βαθμίδας, ο μούμενος λάμβανε μέρος σε αθλητικούς αγώνες, την δεύτερη πήγαινε στην θάλασσα και λουζόταν και την τρίτη προσέφερε αναίμακτες θυσίες στην Θεά. Την νύκτα πριν την τέταρτη μέρα, ο μούμενος έμενε άγρυπνος στο Ιερό της Θεάς και το πρωί ανακηρυσσόταν μύστης από τον αρχιερέα του Ναού, που του προσέφερε τον «Πυραμούντα», μια πίτα από αλεύρι και μέλι. Η τελετή τελείωνε με ελαιοχριστία του Ιερού κώνου που συμβόλιζε την Θεά.

Η μύηση στην δεύτερη βαθμίδα διαρκούσε δύο μέρες και είχε ως κύριο σημείο αναφοράς τον μύθο της Αφροδίτης και του Άδωνι. Την πρώτη μέρα που ονομαζόταν «Αφανισμός», ο μούμενος θρηνούσε τον θάνατο του Άδωνι και καθώς στόλιζε την νεκρική κλίνη με λουλούδια, έψελνε επιτάφιους ύμνους. Την δεύτερη ημέρα που ονομαζόταν «Εύρεση» ο μούμενος εόρταζε με χορούς και ύμνους την ανάσταση του νεαρού Θεού. Η τρίτη βαθμίδα μύησης αναφερόταν στην τελειοποίηση των μυστών. Δυστυχώς τα στοιχεία που έχουμε για την ανωτάτη αυτή βαθμίδα είναι τόσο πενιχρά που μπορούμε να κάνουμε μόνο εικασίες.

Πιθανολογείται πάντως ότι κατά την διάρκεια της μύησης τελούνταν εορτές προς την Πωγωνοφόρο και Ουράνια Αφροδίτη. Σύμβολα αυτών των τελετών ήταν τα περιστέρια και οι οβελίσκοι.

Οι Ιερείς και οι Ιέρειες της Θεάς

Το Ιερό της Αφροδίτης στην Πάφο υπηρετούσαν οι Ταμιράδες που ήταν οικογένεια Μάντεων-Ιερέων με γενάρχη τον Ταμίρα που εισήγαγε την μαντική τέχνη στην Κύπρο από την Κιλικία και οι απόγονοι του βασιλιά της Πάφου Κινύρα, οι γνωστοί Κινυράδες.

Στην αρχή της λειτουργίας του Ιερού οι δυο αυτές οικογένειες υπηρετούσαν την Θεά από κοινού. Με την πάροδο όμως του χρόνου και κάτω από συνθήκες που δεν έχουν διευκρινιστεί, οι Κινυράδες υποσκελίζουν τους Ταμιράδες και παίρνουν εξ' ολοκλήρου τα ηνία της λειτουργίας του Ναού.

Η ιερατική τάξη ήταν διαιρεμένη σε διάφορες βαθμίδες. Επικεφαλής του Ιερού ήταν ο Ιερέας της «Ανασσας» και ακολουθούσε ο «Αγύτωρ» που διηύθυνε τις προσφορές των πιστών προς την Θεά. Άλλοι γνωστοί τίτλοι είναι ο «νύχιος νηοπόλος» που πιθανολογείται ότι ήταν ο νυκτερινός φύλακας του Ιερού και η «Ανθηφόρος Αρχιέρεια» που απαντάται στους γυναικείους τίτλους.

Η λειτουργία του Ναού της Αφροδίτης διεκόπη μετά από την εφαρμογή των διαταγμάτων του βαρβάρου βυζαντινού αυτοκράτορος Θεοδοσίου στην Κύπρο, το 400 μετά χριστιανικής χρονολογήσεως.

Η λατρεία όμως της Θεάς δεν ξεριζώθηκε από τις ψυχές των ανθρώπων. Οι νεαρές τις περιοχής ανάβουν μέχρι σήμερα το κερί τους και απευθύνονται στην δέσποινα παναγία...κρατηθείτε...την Αφροδίτισσα για να τους χαρίσει γονιμότητα. Η χριστιανική εκκλησία που κτίστηκε από τα ερείπια του Ναού, δίπλα από το Αρχαίο Ιερό, ονομάζεται-και αυτό σημειώστε το- παναγία η Αφροδίτισσα. Αυτό βέβαια δεν είναι το μόνο παράδοξο που συμβαίνει στην περιοχή. Τα τελευταία χρόνια ντόπιοι και τουρίστες αφού πρώτα ορκίζονται στο όνομα της Αφροδίτης αιωνίους όρκους αγάπης προς τον σύντροφο τους, δένουν ακολούθως κορδέλες στα κλαδιά των δέντρων και των θάμνων που βρίσκονται έξω από το Ιερό της Θεάς αλλά και στην παραλία που μυθολογείται ότι αυτή αναδύθηκε.

Δίας – Δανάη

Στην αρχαιότητα, η Δανάη ήταν κόρη του Ακρίσιου, βασιλιά του Άργους, και μητέρα του ήρωα Περσέα. Ο βασιλιάς Ακρίσιος είχε λάβει ένα χρησμό, σύμφωνα με τον οποίο θα τον σκότωνε ο εγγονός του. Γι' αυτό, αποφάσισε να κλείσει τη Δανάη σε μια φυλακή. Τη Δανάη, όμως ερωτεύθηκε ο Δίας που μεταμορφώθηκε σε χρυσή βροχή, διαπέρασε τη στέγη και μπήκε στο κελί της. Από την ένωση αυτή γεννήθηκε ο Περσέας.

Δίας – Ευρώπη

Η Ευρώπη ήταν κόρη του Αγήνορα και η ομορφιά της ήταν τόση που ακόμα και ο Δίας, την ερωτεύτηκε, γι' αυτό θέλησε να την κάνει δικιά του. Με ένα τολμηρό σχέδιο τα κατάφερε! Μεταμορφώθηκε σε ταύρο και πήγε στο λιβάδι, όπου έπαιζε η Ευρώπη με τις φίλες της. Εκεί η Ευρώπη θαύμασε την ομορφιά του ταύρου και έτσι ανέβηκε στην πλάτη του. Ο Δίας, βρήκε την ευκαιρία να την κλέψει και να την πάει στο αγαπημένο του νησί, την Κρήτη, όπου απέκτησαν μαζί τρία παιδιά. Ο Δίας μετά, επειδή έπρεπε να επιστρέψει στον Όλυμπο, πάντρεψε την Ευρώπη με τον βασιλιά της Κρήτης Αστερίωνα.

Ο Δίας φεύγοντας έδωσε στην Ευρώπη τρία δώρα: τον Τάλω, που ήταν ένας χάλκινος γίγαντας, ένα χρυσό σκύλο, και μια φαρέτρα με βέλη. Ο Τάλως φύλαγε την

Ευρώπη και δεν την άφηνε να φύγει από το νησί. Μάλιστα από την Ευρώπη πήρε το όνομα της μία από τις ηπείρους του πλανήτη Γη. Όταν πέθανε τιμήθηκε από θεούς και ανθρώπους.

Δίας – Λήδα

Ο Δίας για να ενωθεί με τη Λήδα είχε πάρει τη μορφή κύκνου . Διηγούνταν όμως ακόμη ότι στην πραγματικότητα η Ελένη ήταν κόρη του Δία και της Νέμεσης . Η θεά Νέμεσις είχε επιχειρήσει να αποφύγει τον έρωτα του πατέρα των Θεών και για του ξεφύγει μεταμορφώθηκε σε χήνα. Μετά ο Δίας μεταμορφώθηκε σε κύκνο και την έσφιξε στην αγκαλιά του. Μετά από αυτή την ένωση η Νέμεσις γέννησε ένα αυγό και το εγκατέλειψε. Το βρήκε όμως ένας βοσκός και το έφερε στη Λήδα, η οποία το φύλαξε σαν θησαυρό μέσα σε ένα μικρό κιβώτιο. Όταν η Ελένη βγήκε από εκεί, η Λήδα την παρουσίασε ως κόρη της, γιατί ήταν ένα πολύ όμορφο κοριτσάκι. Τις πιο πολλές φορές -ιδιαίτερα από τον Ευριπίδη και ύστερα- πίστευαν πως η Λήδα ήταν αυτή που γέννησε από τους έρωτες της με τον Δία ένα ή και δυο ζευγάρια διδύμων, τον Πολυδεύκη και την Κλυταιμνήστρα και τη Ελένη και τον Κάστορα. Στη Σπάρτη , στο ναό των Λευκιππίδων, έδειχναν τα τσόφλια ενός γιγάντιου αυγού, που θεωρούνταν το αυγό, το οποίο είχε γεννήσει η Λήδα.

Περσεφόνη

Σύμφωνα με το μύθο, η Περσεφόνη, κόρη της Δήμητρας και του Δία, συνήθιζε να παίζει με τις φίλες της, τις Νύμφες, στην Έννα, περιοχή στο κέντρο της Σικελίας. Μια μέρα, ενώ έτρεχε στο δάσος και έπαιζε, την είδε ο Πλούτωνας και την ερωτεύτηκε παράφορα για την ομορφιά της. Σε συνεννόηση με το Δία άρπαξε την Περσεφόνη, την πήγε στον Κάτω Κόσμο και την έκανε γυναίκα του.

Η Δήμητρα που είχε μεγάλη αδυναμία στη Περσεφόνη, γύρισε όλη τη γη και προσπάθησε με κάθε τρόπο να βρει την πολυαγαπημένη της κόρη. Μεταμορφωμένη σε γριά για να μην την αναγνωρίσουν πήγαινε σε πόλεις και χωριά και ρώταγε όποιον έβρισκε στο δρόμο της μήπως ήξερε που ήταν η μονάκριβή της Περσεφόνη. Λέγεται ότι όσο πέρναγε ο καιρός υπέφερε τόσο πολύ από την απώλεια της Κόρης, που δεν επέτρεπε τη γη να ανθίσει, να βγάλει λουλούδια και καρπούς για να τραφούν οι άνθρωποι. Η Δήμητρα ήταν αμετανόητη και αποφασισμένη για τα πάντα.

Ο Δίας, που έβλεπε ότι η Δήμητρα ήταν οργισμένη, έστειλε τον Ερμή στον Άδη για να παρακαλέσει και να πείσει τον Πλούτωνα να στείλει τη Περσεφόνη πάλι πίσω στη μητέρα της. Ο θεός του Κάτω Κόσμου, που ήταν πονηρός και ερωτευμένος με τη Περσεφόνη, δέχθηκε να την αφήσει αλλά πριν την αποχαιρετήσει της έδωσε να φάει μερικούς σπόρους από ρόδι. Οι σπόροι αυτοί ήταν μαγικοί με αποτέλεσμα η Περσεφόνη να δεθεί άρρητα με το βασίλειο του.

Τη λύση την έδωσε ο Δίας, που τελικά μεσολάβησε και κατόρθωσε να συμβιβάσει τον Πλούτωνα και τη Δήμητρα. Τους έξι μήνες του έτους η Περσεφόνη ζούσε με τη μητέρα της. Η γη τότε ήταν ανθισμένη και δεχόταν με ευχαρίστηση τους καρπούς των ανθρώπων, ενώ τον υπόλοιπο μισό χρόνο, η Κόρη κατέβαινε στα έγκατα της γης και περνούσε το καιρό της με τον άντρα της. Η Δήμητρα τότε δεν επέτρεπε σε κανέναν ανθό να ξεπροβάλει, δείχνοντας έτσι το καημό της για την απώλεια της κόρης της.

Ελένη

Η αποκαλούμενη και Ωραία Ελένη, περίφημη για την ομορφιά της, στην ελληνική μυθολογία ήταν κόρη του Τυνδάρεω και σύζυγος του Μενέλαου, του βασιλέα της Σπάρτης. Η αρπαγή της από τον Πάρι και η μεταφορά της στην Τροία έγινε αφορμή, σύμφωνα με το μύθο, του Τρωικού Πολέμου. Ο Όμηρος την ονομάζει κόρη του Δία και φαίνεται ότι γεννήθηκε από την επαφή του με τη Λήδα, την οποία ο θεός επισκέφθη μεταμορφωμένος σε κύκνο. Δηλαδή η Ελένη, είναι αδελφή των Διοσκούρων, Καστορα και Πολυδεύκη.

Ο θρύλος της ομορφιάς της είχε εξαπλωθεί σ' όλη την Ελλάδα. Πολύ μικρή την έκλεψε ο Θησέας με τη βοήθεια του Πειρίθου, ενώ χόρευε στο ναό της Αρτέμιδος και την μετέφερε στην Αττική, όπου την έκρυψε στις Αφίδνες για να τη φροντίζει η μητέρα του, Αίθρα. Από εκεί την ελευθέρωσαν οι αδελφοί της οι Διόσκουροι. Έπειτα η Ελένη, γύρισε στο Άργος και ήταν η πιο περιζήτητη νύφη όλης της Ελλάδας. Τελικά ο επίσημος πατέρας της, ο Τυνδάρεως, διάλεξε το Μενέλαο για να την παντρέψει. Η Αφροδίτη, σύμφωνα με την υπόσχεση που είχε δώσει στον Πάρι, κανόνισε να νιώσουν δυνατό αμοιβαίο έρωτα κι έτσι ο Πάρις την πήρε με τη θέλησή της στην Τροία. Όπου ακολούθησε ο Τρωικός Πόλεμος. Μετά το θάνατο του Πάρις παντρεύτηκε τον αδελφό του Δηίφοβο. Ύστερα από την πτώση της Τροίας ακολούθησε το Μενέλαο στη Σπάρτη, όπου έφτασαν μετά από περιπέτειες οχτώ χρόνων. Από τότε έζησαν ήσυχοι την υπόλοιπη ζωή τους. Ωστόσο, ένας άλλος μύθος θέλει το Μενέλαο να καταπλέει στην Αίγυπτο και να συναντά την πραγματική Ελένη, που του εκμυστηρεύεται ότι η Ελένη για την οποία πολεμούσαν στην Τροία ήταν ένα ψεύτικο όραμα. Στο μύθο αυτό αναφέρεται ο ποιητής Στησίχορος στην περίφημη παλινωδία του, η οποία διασώζεται μες στο Φαίδρο του Πλάτωνα, ο τραγικός ποιητής Ευριπίδης στο αντιπολεμικό δράμα του Ελένη, καθώς και ο σύγχρονος ποιητής Γιώργος Σεφέρης στο ποίημα του «Ελένη»

ΓΛΥΠΤΙΚΗ- ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ «Les Artistes»
Αυγητίδης Ηρακλής, Γκαραλέας Αλέξανδρος,
Γρηγοριάδου Άννα, Ευσταθιάδου Ελένη

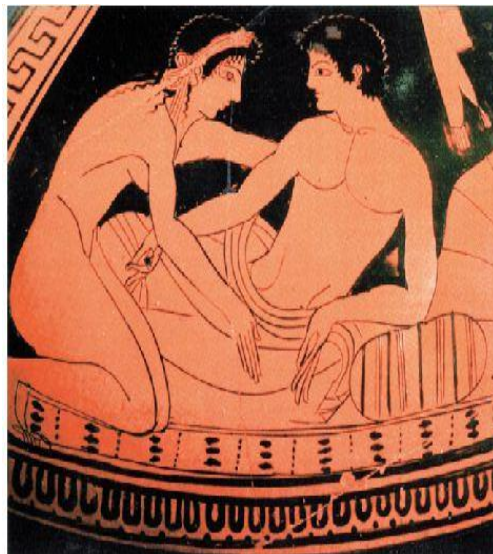
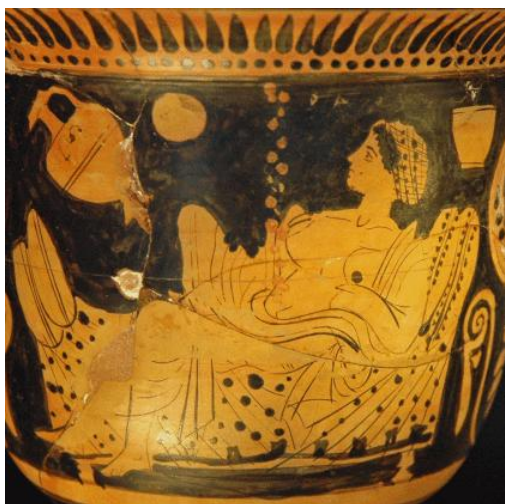
Αναζητά σε διαδικτυακούς τόπους αλλά και βιβλία αρχαιολογίας απεικονίσεις του έρωτα σε θραύσματα αγγείων και γλυπτά, μελετά τα χαρακτηριστικά με τα οποία παρουσιάζεται και ψάχνει μέσα από τα σύγχρονα καλλιτεχνικά ρεύματα ζωγραφικούς πίνακες που έχουν ως θεματική τους τον έρωτα ή τους ερωτευμένους και τα στοιχεία(χρώματα, στάσεις κ.λ.π) με τα οποία απεικονίζονται.

Τα θέματα που πραγματεύεται η τέχνη απορρέουν από την καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Είναι, επομένως, αδύνατο ο έρωτας να μην έχει διεκδικήσει και τελικά να μην έχει κερδίσει κυρίαρχο ρόλο στην τέχνη. Εμείς θα αναφερθούμε με δύο τομείς της τέχνης, τη γλυπτική-αγγειογραφία και τη ζωγραφική. Η γλυπτική αποτελεί προσπάθεια του ανθρώπου προς απόδοση του αντικειμένου, κατά την αντίληψη της εικόνας που έχει για το αντικείμενο αυτό. Επομένως η απόδοση μπορεί να είναι πιστή ή κατά προσέγγιση.

Ο Δρομέας, του Κώστα Βαρώτσου. Μία κατά προσέγγιση απεικόνιση της κίνησης.

Η αγγειογραφία αναπτύχθηκε κυρίως στην Αρχαία Ελλάδα. Οι παραστάσεις με ερωτικό περιεχόμενο στην αρχαία Ελληνική αγγειογραφία αποτελούν ένα σημαντικό και ενδιαφέρον corpus, μέχρι σχετικά πρόσφατα άγνωστο ή οικείο μόνο σε περιορισμένο κοινό όχι γιατί είναι χαμηλότερης αισθητικής αξίας από τις απεικονίσεις άλλων θεμάτων, αλλά γιατί έρχεται σε αντίθεση με τον τρόπο που η δική μας κοινωνία αντιλαμβάνεται τον έρωτα και την ερωτική πράξη.

Η ζωγραφική αποτελεί νεότερη μορφή έκφρασης των ανθρώπων. Οι δημιουργοί εκφράζουν με μεγαλύτερη ευκολία τα συναισθήματα τους και τα συναισθήματα των απεικονιζόμενων. Στη ζωγραφική είναι πιο εύκολο να απεικονιστούν πλάσματα, αντικείμενα, πρόσωπα ακόμα και αισθήματα από ότι σε άλλες μορφές τέχνης.

Γλυπτική, αγγειογραφία, ζωγραφική είναι μορφές τέχνης μέσα από τις οποίες ο άνθρωπος εκφράζει τα συναισθήματά του, τις αγωνίες του, τις προσδοκίες του. Μπορεί να αλλάζουν οι νοοτροπίες, οι εποχές και οι συνθήκες αλλά οι ευαισθησίες των ανθρώπων παραμένουν ίδιες. Η τέχνη φέρνει κοντά τα μέλη μιας κοινότητας, ενώνει τον καλλιτέχνη με το κοινό του, γιατί ο καλλιτέχνης έχει το ταλέντο να εκφράσει αυτό που νιώθουν οι συνάνθρωποί του. Το πιο όμορφο, πιο δυνατό και ανίκητο συναίσθημα είναι ο έρωτας γι' αυτό και έχει κατακτήσει την πρώτη θέση στη θεματολογία κάθε είδους τέχνης.

Ο ΘΕΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

Από τα αρχαιότερα χρόνια ο έρωτας παρουσιάζεται μέσω του θεού Έρωτα. Παρατηρώντας λοιπόν τις αμέτρητες απεικονίσεις του θεού αυτού μπορεί εύκολα κανείς να αντιληφθεί ότι ορισμένα στοιχεία και χαρακτηριστικά επαναλαμβάνονται. Ας δούμε λοιπόν ποια είναι αυτά και τι συμβολίζουν.

- ❖ Η **ηλικία** του: Στους περισσότερους πίνακες και στα περισσότερα αγγεία και αγάλματα, ο έρωτας απεικονίζεται ή ως ένα μικρό αγγελάκι, ή ως ένα έφηβο αγόρι. Στη πρώτη μορφή δίνεται η χαρά που συνοδεύει τους ερωτευμένους, ενώ η δεύτερη το πάθος τους για τον άλλο.
- ❖ Με τα **φτερά** του δηλώνεται η ελευθερία της ψυχής και της καρδιάς του. Ο Έρωτας φεύγει από τη μία καρδιά στην άλλη με το πέρασμα του χρόνου. Τα φτερά επίσης του δίνουν μία εύθυμη διάθεση.
- ❖ Ο Έρωτας έχει πάντα καστανά **μαλλιά**. Το χρώμα αυτό έχει επιλεγεί για δύο λόγους. Πρώτον, επειδή είναι ένα απαλό μη έντονο χρώμα, που επιτρέπει στον θεατή να επικεντρώσει το ενδιαφέρον του όχι στα χαρακτηριστικά του θεού, αλλά στις ενέργειές του. Δεύτερον, κατά τα αρχαιοελληνικά μυθικά πρότυπα, οι θεοί και οι ευγενείς ήταν ξανθοί. Ο έρωτας θα μπορούσε να έχει καστανά μαλλιά, αλλά όχι μαύρα.

- ❖ Ο Έρωτας μεταφέρει **τόξα** και **βέλη**, με τα οποία χτυπά τα «θύματά» του. Το βέλος επιλέχθηκε για την ταχύτητά του, κάνοντας το χτύπημα απροσδόκητο, όπως είναι και ο κεραυνοβόλος έρωτας.
- ❖ Στους πίνακες, ο Έρωτας περιβάλλεται από **ανθισμένη φύση**. Τα λουλούδια χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα από τους ερωτευμένους για να δηλώσουν την αγάπη τους, όταν αυτά προσφέρονται στο έτερον ήμισυ τους. Η ευωδία των λουλουδιών συνδέει τους ερωτευμένους
- ❖ Ο Έρωτας εμφανίζεται **ημίγυμνος**, και χωρίς σανδάλια. Για να δείξει την ελευθερία και την άνεσή του, να δείξει δηλαδή ότι δεν ντρέπεται για τη γύμνια του. Ζει στο δικό του κόσμο, όπως αυτός τον φαντάζεται.

- ❖ Ο Έρωτας παρουσιάζεται απλός, χωρίς να είναι ιδιαίτερα όμορφος. Έτσι τονίζεται το νόημα του στη ζωή των ανθρώπων.
- ❖ Σε όλους τους πίνακες ο Έρωτας παρουσιάζεται **να σημαδεύει γυναίκες** με τα βέλη του. Έτσι φαίνεται η αδυναμία και η ευαισθησία που έδωσε στις γυναίκες τον τίτλο του «ασθενούς φύλου»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ

Μια μικρή αναφορά στα σημαντικότερα καλλιτεχνικά ρεύματα που επηρέασαν την ιστορία της ζωγραφικής, με κάποιους από τους κύριους εκφραστές και χαρακτηριστικά έργα τους. Συμβαίνει συχνά ένας καλλιτέχνης να έχει επηρεαστεί και να έχει επηρεάσει, περισσότερα από ένα ρεύματα. Τα καλλιτεχνικά κινήματα είναι τοποθετημένα χρονολογικά, για την καλύτερη κατανόηση της εξέλιξης της ζωγραφικής, στην ιστορία.

Αναγεννησιακή Τέχνη

Ξεκίνησε κατά τον 15ο αιώνα, στη Φλωρεντία. Τα έργα έχουν θέματα κυρίως από τη Βίβλο, την Ελληνική και Ρωμαϊκή μυθολογία, την ιστορία, αλλά και τη σύγχρονη ζωή. Στην ουσία αποτελεί την απελευθέρωση από τις προκαταλήψεις και τις νοοτροπίες του Μεσαίωνα. Οι αρχαίες κλασικές τέχνες, μετά από μια παραγκώνιση πολλών αιώνων, ως παγανιστικές και ειδωλολατρικές, επανέρχονται στο προσκήνιο, αυτή τη φορά όμως αναμειγμένες με χριστιανικά στοιχεία. Χαρακτηρίζονται για τη λεπτομέρεια στο σχήμα και στο χρώμα και δίνεται μεγάλη έμφαση στην προοπτική. Για πρώτη φορά το ανθρώπινο σώμα εκθειάζεται, τόσο στη ζωγραφική, όσο και στη γλυπτική. Από τους κύριους εκφραστές

είναι: Botticelli, Michelangelo, Leonardo da Vinci, El Greco, Hieronymus Bosch, Jan van Eyck, Albrecht Dürer

Μανιερισμός

Αναπτύχθηκε κατά την τελευταία περίοδο της Αναγέννησης στην Ιταλία και ειδικότερα από το 1520. Ο όρος προέρχεται από το λατινικό “manierus” που σημαίνει τρόπος. Σε αντίθεση με τα Αναγεννησιακά ιδεώδη, τα οποία αναζητούσαν τη ρεαλιστική απεικόνιση των φυσικών αναλογιών, οι εκφραστές του μανιερισμού απεικονίζουν

υπερβολικά παραμορφωμένες φιγούρες, κυρίως μέσω της επιμήκυνσης των ανθρωπίνων χαρακτηριστικών ή με τη χρήση εξεζητημένων στάσεων, προκειμένου να καλλιεργηθεί μία συναισθηματική ένταση.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Parmigianino, Bronzino, Michelangelo, El Greco

Κλασικισμός

Καλλιτεχνικό ρεύμα που ξεκίνησε γύρω στα 1550 ως αντίδραση στον εξεζητημένο μανιερισμό και θεωρεί ως ιδανικό την ελληνο-ρωμαϊκή αρχαιότητα. Οι καλλιτέχνες κάνουν στροφή στα αρχαία πρότυπα και ιδανικά. Η λογική κυριαρχεί πάνω στο συναίσθημα και τη φαντασία. Επιδιώκεται η τελειότητα, η αρμονία και η ισορροπία. Εκφράζει την επιστροφή στο ρετρό, προτείνοντας συγκροτημένη κίνηση, απαλές αντιθέσεις και αυστηρά περιγράμματα.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Nicolas Poussin, Annibale Carracci, Claude Lorrain

Μπαρόκ

Ξεκίνησε στις αρχές του 1600 στη Ρώμη. Ο όρος προέρχεται πιθανότατα από την πορτογαλική λέξη “barocco”, που σημαίνει το ακανόνιστο μαργαριτάρι και δηλώνει γενικά την έννοια του ασυνήθιστου ή παράδοξου σχήματος. Το μπαρόκ επιδιώκει να θαμπώσει με τον όγκο, τα πολύπλοκα σχέδια και τη φορτική πολυτέλεια της διακόσμησης, το στήσιμο του έργου και το θεατρικό ύφος. Η επιτυχία του οφείλεται σε ένα μεγάλο βαθμό και στη στήριξη της καθολικής εκκλησίας, η οποία χρησιμοποίησε την τεχνοτροπία του και το δραματικό του ύφος για την αναπαράσταση πολλών θρησκευτικών θεμάτων που προκαλούσαν τη συναισθηματική

συμμετοχή του θεατή. Επιπλέον, η αριστοκρατία της εποχής ευνοήθηκε από το επιβλητικό ύφος του μπαρόκ για την κατασκευή ανάλογων κτιρίων ή παλατιών που ενίσχυαν το κύρος της. Από τα κυριότερα χαρακτηριστικά του ρεύματος αυτού είναι η εκμετάλλευση του φωτός και η δημιουργία έντονων αντιθέσεων μέσω έντονων φωτοσκιάσεων.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Rubens, Anton van Dyck, Caravaggio, Velázquez, Rembrandt, Pietro da Cortona

Ροκοκό

Γεννήθηκε στη Γαλλία στις αρχές του 1700. Ο όρος προέρχεται από τη Γαλλική λέξη “rocaille” που σημαίνει όστρακο. Τα έργα προσπαθούν να αποτυπώσουν τις ευχάριστες καθημερινές σκηνές, με ειδυλλιακά τοπία και πρόσωπα από την αριστοκρατία σε διάφορες ασχολίες, ξεφεύγοντας από τα αυστηρά όρια που επέβαλλε η εκκλησία. Τα χρώματα είναι απαλά και διάφανα με τόνους παστέλ, χωρίς βαθιές φωτοσκιάσεις. Προσπαθούν να προσδώσουν στα έργα έναν τόνο χαριτωμένο, ανάλαφρο και μια κομψότητα. Επίσης η ζωγραφική πορταίτων ήταν πολύ διαδεδομένη αυτή την εποχή.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Jean-Antoine Watteau, Boucher,

Canaletto, Hogarth, Fragonard

Νεοκλασικισμός

Γεννήθηκε ως αντίδραση στο μπαρόκ και στο ροκοκό, στα 1760, στη Ρώμη. Στα νεοκλασικά έργα παρατηρείται η υπεροχή του σχήματος αντί του χρώματος, τα κλειστά περιγράμματα, το ευδιάκριτο σχέδιο και η αποφυγή των βίαιων χρωματικών αντιθέσεων. Είναι πίνακες αυστηρών και συντηρητικών

κανόνων και αναλογιών. Τα θέματα είναι παρμένα κυρίως από την αρχαία Ρώμη και την Ελλάδα, με εξιδανίκευση του γυμνού ανθρώπινου σώματος, κυρίως σε παγερές στάσεις. Είναι μια απόπειρα επιστροφής στην αρχαιότητα.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Anton Raphael Mengs, Jacques-Louis David, Ingres

Ρομαντισμός

Καλλιτεχνικό ρεύμα που ξεκίνησε στη Γερμανία γύρω στο 1800. Χαρακτηρίζεται από έργα που έχουν πλούσια χρώματα, αντιθετικά χρώματα και αδρές πινελιές που δεν ακολουθούν πιστά τα περιγράμματα. Αυτή η ελευθερία, σε συνδυασμό με τα γεμάτα κίνηση και ενέργεια θέματα, προκαλούν στον θεατή όμορφα συναισθήματα και του διεγείρουν τη φαντασία. Οι ζωγράφοι αντλούν τα θέματά τους από τη σύγχρονη εποχή και το περιβάλλον με μια ιδιαίτερη αγάπη για τα εξωτικά θέματα και για τους αγώνες των λαών για την ελευθερία. Από τους κύριους εκφραστές είναι: Goya, Delacroix, Turner, David Friedric, Théodore Gericault

Ρεαλισμός

Γεννήθηκε στη Γαλλία γύρω στα 1840. Είναι η ζωγραφική της πραγματικότητας. Ζωγραφίζω αυτό που βλέπω, ότι είναι αληθινό. Τα έργα χαρακτηρίζονται από την έλλειψη καλλωπισμού, καθώς παρουσιάζουν το θέμα όπως πραγματικά είναι χωρίς να το ωραιοποιούν. Επίσης δίνουν θέση πρωταγωνιστή ακόμη και στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, εμφανίζοντας με ειλικρίνεια τη σκληρή καθημερινότητά τους.

Όμορφες φωτοσκιάσεις, ζωντανά χρώματα απλωμένα με αδρές πινελιές,

πράγματα, ζώα και άνθρωποι ρεαλιστικά αποτυπωμένα. Σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη του ρεαλισμού είχε και η εφεύρεση της φωτογραφικής μηχανής.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Gustave Courbet, Édouard Manet, Edgar Degas, Daumier, Millet

Νατουραλισμός

Ξεκίνησε στη Γαλλία γύρω στα 1860 από μια ομάδα ζωγράφων, της σχολής της Μπαρμπιζόν, που προσπαθούσαν να έρθουν σε μια πιο κοντινή επαφή με τη φύση. Ο όρος προέρχεται από τη λατινική λέξη “natura” που σημαίνει η φύση. Είναι ένα είδος ρεαλιστικής ζωγραφικής. Οι νατουραλιστές ζωγραφίζουν κυρίως τοπία αλλά και ανθρώπους ψυχρά, αμέτοχα, όπως ένα αντικείμενο. Έχει περιγραφικό χαρακτήρα και καταγράφει τα πράγματα πιστά, με συνθέσεις και χρωματικούς τόνους δουλεμένους.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Théodore Rousseau, Camille Corot

Gustave Caillebotte, Toulouse-Lautrec

Ιμπρεσιονισμός

Αναπτύχθηκε γύρω στα 1870, στη Γαλλία και προέρχεται από τη λέξη “Impressionism” που σημαίνει “εντύπωση”. Χαρακτηρίζει την καμπή στη ζωγραφική και την μετάβαση από το αντικειμενικό στο υποκειμενικό. Ο καλλιτέχνης αποτυπώνει υποκειμενικά το θέμα, σύμφωνα με την εντύπωση που του προκαλεί εκείνη τη στιγμή. Κύρια χαρακτηριστικά του ιμπρεσιονισμού είναι τα ζωντανά χρώματα, κυρίως με χρήση των βασικών χρωμάτων, έμφαση στην αναπαράσταση του φωτός, μικρές και συχνά εμφανείς πινελιές, σπάνια χρήση του μαύρου χρώματος και για πρώτη φορά η ζωγραφική σε ανοιχτούς χώρους (en plein air), γεγονός που ευνοήθηκε από την ανακάλυψη των προεπεξεργασμένων χρωμάτων.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Corot, Monet, Sisley, Renoir, Pissarro, Hokusai,

Μετα-ιμπρεσιονιστές

Αποτελείται από διάφορα καλλιτεχνικά ρεύματα που ξεκίνησαν γύρω στα 1880 και αποτελούν επέκταση του ιμπρεσιονισμού. Οι μετα-ιμπρεσιονιστές ζωγράφοι εξακολουθούν να διατηρούν τα χαρακτηριστικά του ιμπρεσιονισμού, ωστόσο επιδιώκουν να προσδώσουν μεγαλύτερο συναισθηματισμό στα έργα τους, χωρίς όμως να αποτελούν μια ομάδα με κοινά χαρακτηριστικά. Έτσι εμφανίζονται μεμονωμένοι καλλιτέχνες με δικό τους στυλ ζωγραφικής.

Ο Paul Cézanne προσπάθησε να αποδώσει την ουσία των πραγμάτων μέσα από την έρευνα και την ενδελεχή παρατήρηση της φύσης.

Ο Paul Gauguin δημιούργησε ένα δικό του στυλ, τον Κλουαζονισμό ζωγραφίζοντας στα νησιά του Ειρηνικού, με τη χαρακτηριστική επιπεδοποίηση του χώρου και τα πλακάτα αντιθετικά του χρώματα που περικλείονται με χοντρές γραμμές.

Ο Vincent van Gogh ανακαλύπτει ένα δικό του τρόπο έκφρασης, ένα είδος εξπρεσιονισμού με τον οποίο ολόκληρα χρώματα τοποθετούνται στον καμβά με γοργές κυματιστές πινελιές.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Paul Cézanne, Paul Gauguin, Vincent van Gogh

Ντιβιζιονισμός ή Πουαντιγισμός

Καλλιτεχνικό ρεύμα που ξεκίνησε γύρω στα 1885, στη Γαλλία, από το ζωγράφο Seurat ο οποίος θέλησε να μελετήσει το χρώμα και εφαρμόσει επιστημονικά τον ιμπρεσιονισμό. Δημιούργησε ένα είδος ζωγραφικής με το οποίο μικρές κουκίδες καθαρού χρώματος αναμειγνύονται για να δώσουν ένα συγκεκριμένο χρώμα, π.χ. κουκίδες κίτρινου και μπλε δίνουν πράσινο χρώμα.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Georges Seurat, Paul Signac

Συμβολισμός

Εμφανίστηκε γύρω στα 1885. Ο όρος προέρχεται από τη λέξη “σύμβολο”. Στα έργα αυτά κυριαρχεί η σύνθεση και η προσπάθεια της έκφρασης ιδεών μέσω σχημάτων. Μέσα από τα μάτια της ψυχής και της φαντασίας ζωγραφίζουν θέματα με συμβατικό χαρακτήρα.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Gustave Moreau, Puvis de Chavannes, Klimt, Giorgio de Chirico

Αρ Νουβώ

Δημιουργήθηκε γύρω στα 1890. Το κίνημα προέρχεται από το Γαλλικό “Art Nouveau”, που σημαίνει “Νέα Τέχνη”. Ένα βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα των έργων είναι η επιτήδευση της μορφής. Οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν συχνά διακοσμητικά σχήματα, μοτίβα λουλουδιών, αραβικά και γραμμικά ελικοειδή σχήματα. Σημαντικός καλλιτέχνης της Αρ Νουβώ, είναι ο καταλανός αρχιτέκτονας Antonio Gaudí.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Alfons Mucha, Gustav Klimt

Εξπρεσιονισμός

Καλλιτεχνικό κίνημα που αναπτύχθηκε το 1900. Ο όρος εξπρεσιονισμός προέρχεται από τον λατινικό όρο “expressio” που σημαίνει “έκφραση”. Σε αντίθεση με τον ιμπρεσιονισμό που επεδίωκε μια αντικειμενική αναπαράσταση της πραγματικότητας, οι εξπρεσιονιστές ζωγράφοι απομακρύνονται από την απεικόνιση της πραγματικότητας και ασχολούνται με την έκφραση της σκέψης και των συναισθημάτων. Πρόκειται για μια τέχνη που εκφράζει τις εσωτερικές αναζητήσεις και τις ψυχικές αγωνίες των καλλιτεχνών μέσα από έντονα χρώματα, επιθετικές φόρμες, περίπλοκες συνθέσεις και την παραμόρφωση του ανθρώπινου σώματος και του προσώπου. Υπάρχει πλήρης παρέμβαση του δημιουργού και είναι το ρεύμα που κυριαρχεί σήμερα στη ζωγραφική.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Wassily Kandinsky, Edvard Munch, Kirchner, Georges Rouault

Φωβισμός

Εμφανίστηκε γύρω στο 1905 στη Γαλλία και είχε πολύ μικρή διάρκεια ζωής. Η έννοια φωβισμός προέρχεται από τη γαλλική λέξη “faune” που σημαίνει αγρίμι και δεν θα πρέπει να συγχέεται με την ελληνική λέξη “φόβος”. Η ονομασία δόθηκε σε μια ομάδα καλλιτεχνών της εποχής που ζωγράφιζαν με μια αγριότητα. Τα έργα χαρακτηρίζονται από την απλότητα στις μορφές και στα έντονα χρώματα που απλώνονται πλακάτα, με ελεύθερη πινελιά στον καμβά. Συνθέσεις συχνά με έντονα περιγράμματα και έλλειψη προοπτικής.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Matisse, Derain

Κυβισμός

Αναπτύχθηκε λίγο πριν το 1910 στο Παρίσι. Οι ζωγράφοι προσπαθούσαν να αποτυπώσουν απόψεις του θέματος από διαφορετικές γωνίες, με διαιρέσεις και επανασυνθέσεις αντικειμένων σε πιο αφηρημένες μορφές. Είναι από τα πιο δυσνόητα έργα και χρειάζεται εμπειρία και προσοχή για να αξιολογηθούν.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Georges Braque, Pablo Picasso

Ντανταϊσμός

Καλλιτεχνικό κίνημα που εμφανίστηκε κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, γύρω στα 1915, στην Ελβετία. Η προέλευση του όρου "ντανταϊσμός" αμφισβητείται μέχρι σήμερα, αλλά γενικά εκφράζει το παράλογο, το φανταστικό, την επίθεση εναντίον κάθε κατεστημένου της εποχής. Έμπνευσή τους αποτελούσαν κατά κανόνα οι μηχανές και οι ανθρώπινες φιγούρες τους θύμιζαν περισσότερο ρομπότ. Επέλεξαν στην τύχη σχήματα και εικόνες, καθώς και διάφορα υλικά, όπως μαλλί, ξύλο, φωτογραφίες, χαρτί, σκουπίδια, δημιουργώντας εφήμερα έργα που συνδύαζαν τη γλυπτική με τη ζωγραφική. Οι ζωγράφοι προσπαθούσαν να περάσουν μηδενιστικές φιλοσοφικές τάσεις και μεταξύ των άλλων ήταν και μια διαμαρτυρία ενάντια στη βαρβαρότητα του πολέμου.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Francis Picabia, Marcel Janco, Jean Arp, Hans Richter, Marcel Duchamp

Υπερρεαλισμός ή Σουρεαλισμός

Γεννήθηκε γύρω στο 1920 στο Παρίσι ως αντίδραση στην καταστροφικότητα του Ντανταϊσμού. Ήταν ένα ευρύτερο καλλιτεχνικό και πολιτικό ρεύμα, σαν επαναστατικό κίνημα, με μια ευρύτερη αναθεώρηση των αξιών της ανθρώπινης ζωής με ιδρυτή τον ποιητή André Breton. Ονειρικές καταστάσεις ζωγραφισμένες με συμβατικό τρόπο. Πραγματικά και ρεαλιστικά στοιχεία συνυπάρχουν σε συνθέσεις που είναι πέρα από τη λογική και τη φαντασία.

Από τους κύριους εκφραστές είναι: Giorgio de Chirico, Salvador Dalí, Joan Miró

ΘΕΑΤΡΟ «Ιουλιέτες»: Ασλανίδου Κυριακή, Ατματσίδου Έλλη, Γαβριηλίδου Ξανθή, Γκουζιώτη Βασιλική

Ερευνά τον τρόπο με τον οποίο πραγματεύονται τον έρωτα θεατρικά έργα και αποδελτιώνει αποσπάσματα παραστάσεων που υπάρχουν στο διαδίκτυο.

Η ομάδα αυτή ασχολήθηκε με θεατρικά έργα του Σαίξπηρ(Ρωμαίος και Ιουλιέτα, Τρικυμία, Ονειρο καλοκαιρινής νύχτας), έργα του κρητικού θεάτρου (Ερωφίλη και Ερωτόκριτο) καθώς και με τη Στέλλα Βιολάντη του Γρ. Ξενοπούλου.

Όνειρο θερινής νυκτός

Υπόθεση

Ο βασιλιάς της Αθήνας Θησέας, που πρόκειται σύντομα να παντρευτεί την αγαπημένη του Ιπολύτη, δέχεται την επίσκεψη του Αιγέα, ο οποίος ζητά τη συμβουλή του βασιλιά για την ανυπακοή της κόρης του Ερμίας. Ο εκλεκτός του Αιγέα για γαμπρός είναι ο Δημήτριος, η Ερμία όμως φαίνεται ότι έχει ξελογιαστεί από έναν άλλο νέο, τον Λύσανδρο. Το ερωτευμένο ζευγάρι το σκάει και κρύβεται μέσα στο δάσος. Σύντομα τους ακολουθεί ο Δημήτριος, ο οποίος θέλει να πάρει πίσω την αγαπημένη του, αλλά και η Ελένη, μια κοπέλα ερωτευμένη με τον Δημήτριο. Οι τέσσερις νέοι περνούν τη νύχτα στο δάσος, το οποίο κατοικείται από ξωτικά. Με τα μάγια των ξωτικών τα ζευγάρια μπερδεύονται. Παγίδα στήνεται και για τη νεράιδα Τιτάνια, που πέφτει υπό την επήρεια μαγικού φίλτρου στον έρωτα ενός τεχνίτη μεταμορφωμένου σε γάιδαρο. Ο τεχνίτης βρίσκεται στο δάσος με κάποιους συναδέλφους του για τις ανάγκες της προετοιμασίας της παράστασης που θα δοθεί για τους γάμους του Θησέα και της Ιπολύτης. Τα μάγια και οι παρεξηγήσεις της νύχτας λύνονται με τη νέα μέρα, και τα ζευγάρια γιορτάζουν αγαπημένα τους βασιλικούς γάμους.

Ο Έρωτας

Ένα από τα λίγα έργα που ο Σαίξπηρ δεν άντλησε από την Ιστορία αλλά από την ίδια του τη φαντασία. Αμφίσημη γλυκόπικρη κωμωδία. Ένα συνεχές παιχνίδι αποχρώσεων και μεταμορφώσεων, μια ερωτική μασκαράτα ονείρου. Τρία μοτίβα κυριαρχούν στο έργο: Δυο κόσμοι, αυτός της άρχουσας τάξης, με τον εξιδανικευμένο έρωτα και τον καθωσπρεπισμό της και ο ρεαλιστικός κόσμος των λαϊκών ανθρώπων τέμνονται από τον ονειρικό κόσμο των ξωτικών που αναλαμβάνουν δράση μια καλοκαιρινή νύχτα. Εδώ κυρίαρχη είναι η φύση με τους δικούς της νόμους που αδιαφορεί για τις συμβάσεις της κοινωνικής ηθικής. Το λάθος του δαίμονα Πουκ θα

μεταμορφώσει τους σεμνούς νέους της μέρας σε παράφορους εραστές ενώ παράλληλα θα εμπλέξει σ' αυτό το παιχνίδι των ερωτικών παρεξηγήσεων και μια παρέα μαστόρων. Ο Σαίξπηρ συνυφαίνει αριστουργηματικά τις τρεις πλοκές σ' ένα ενιαίο σύνολο. Έργο που έχει μεγάλη απήχηση με τη δροσιά και το πάθος του στη νεανική ηλικία. Οι ήρωες του “Ονειρού” κρύβονται σε ένα δάσος παρέα με την ανασφάλεια και την αγωνία που δημιουργούν δύο πράγματα: η νύχτα και ο πόθος. Η διαπλοκή αυτών των δύο παράγει καταστάσεις που διακρίνονται από σαρκασμό, από χιούμορ, είναι εκρηκτικές, είναι επικίνδυνες και μερικές φορές θα μπορούσαν να προσωποποιηθούν – το κάνει ο Σαίξπηρ αυτό, και το ονομάζει ξωτικά.

Ρωμαίος και Ιουλιέτα

Υπόθεση

Στην Ιταλική πόλη Βερόνα οι αριστοκρατικές οικογένειες, οι Μοντέγοι και οι Καπουλέτοι, βρισκόταν σε διαμάχη. Όταν ο γιός της μίας οικογένειας, Ρωμαίος γνωρίζει την κόρη της άλλης, Ιουλιέτα ερωτεύονται αμέσως και αποφασίζουν να παντρευτούν κρυφά με τη συγκατάθεση του ιερέα Λαυρέντιου, ο οποίος τελεί κρυφά το μυστήριο με την προσδοκία ότι ο γάμος τους θα συμφιλιώσει τις δύο οικογένειες. Τα πράγματα μπερδεύονται στην πορεία και καθώς ο Ρωμαίος βρίσκεται εξόριστος στην Μάντοβα, η Ιουλιέτα με τη βοήθεια του ιερέα βάζει σε δράση ένα σχέδιο για να γλυτώσει ένα γάμο που δε θέλει και να βρεθεί ξανά με το Ρωμαίο. Ο Λαυρέντιος της δίνει ένα ελιξίριο, το οποίο θα της προκαλέσει νεκροφάνεια για 42 ώρες, και τη συμβουλεύει να το πάρει λίγο πριν τον γάμο της με τον Πάρη. Η οικογένεια της θα την κήδευε στην οικογενειακή κρύπτη, όπου θα ερχόταν ο Ρωμαίος, ειδοποιημένος απ' τον ίδιο, για να την πάρει και να ζήσουν μαζί στην Μάντοβα. Το σχέδιο όμως, δεν πραγματοποιήθηκε σωστά και ο Ρωμαίος, μαθαίνει ότι η αγαπημένη του έχει πεθάνει και αγοράζει δηλητήριο για να αυτοκτονήσει πάνω στον τάφο της. Λίγο μετά ξυπνά η Ιουλιέτα και βλέποντας τι συνέβη αυτοκτονεί κι εκείνη. Τα σώματά τους ανακαλύπτονται από έναν υποκόμη και οι δύο οικογένειες συναντιούνται στο νεκροταφείο με τον Λαυρέντιο και τον δήμαρχο της πόλης και, αφού πληροφορούνται τι έχει διαδραματιστεί, συμφιλιώνονται εις μνήμη των δύο άτυχων νέων.

Ο Έρωτας

Η οικογένεια των Καπουλέτων έχει κόρη την Ιουλιέτα και των Μοντέγων έχει γιο τον Ρωμαίο. Οι δύο νέοι ερωτεύονται παράφορα και θέλουν να παντρευτούν κρυφά, αφού το μίσος των δύο οικογενειών είναι αβυσσαλέο. Τους παντρεύει ο πατέρας - Λαυρέντιος. Όμως μια αναποδιά από τον υποπήφιο άντρα της Ιουλιέτας, τον κόμη Πάρη, γίνεται η αιτία να εξοριστεί ο Ρωμαίος. Ένα σχέδιο του πατέρα - Λαυρέντιου για να διορθωθούν τα πράγματα καταλήγει σε διπλή τραγωδία. Οι δύο νέοι αυτοκτονούν νομίζοντας ο ένας τον άλλο νεκρό. Οι γονείς τους μετανιώνουν για το μίσος, που έγινε αιτία θανάτου των παιδιών τους.

Τρικυμία

Υπόθεση

Ο Πρόσπερο, Δούκας του Μιλάνου, που ασχολείτο με μυστικιστικές μελέτες, χάνει το θρόνο του, καθώς ο αδερφός του, Αντόνιο, με τη βοήθεια του βασιλιά της Νάπολης Αλόνσο, σφετερίστηκε την περιουσία του και την εξουσία του. Έτσι καταλήγει σε ένα ερημονήσι μαζί με τη μικρή του κόρη.

Το έργο ξεκινάει δώδεκα χρόνια αργότερα. Η θεατρική παρουσίαση των γεγονότων αρχίζει δώδεκα χρόνια αργότερα, περίοδο κατά την οποία ο Πρόσπερο έχει εξελιχθεί σε μεγάλο μάγο, που ελέγχει στοιχεία της φύσης και ξωτικά, όπως το αγαθό πνεύμα Αριελ. Υπηρέτης του Πρόσπερο και της Μιράντα είναι ο Κάλιμπαν, ένας ιθαγενής του νησιού που συμπεριφέρεται χυδαία στο αφεντικό του, που θέλει να τον εκπολιτίσει.

Ωστόσο, η μοίρα ευνοεί τον Πρόσπερο: όσοι συνωμότησαν εναντίον του για το θρόνο του Μιλάνου θα τύχει να ταξιδέψουν με πλοίο στη θάλασσα κοντά στο νησί. Έπειτα από μια Τρικυμία που προκαλεί ο Πρόσπερο με τις μαγικές του δυνάμεις, το καράβι του Αλόνσο βουλιάζει κι όλοι ναυαγούν στο νησί, χωρισμένοι σε μικρές ομάδες, πιστεύοντας ότι όλοι οι υπόλοιποι είναι νεκροί. Εκεί παρασύρονται από τις παραισθήσεις που προκαλεί ο Πρόσπερο και φτάνουν μέχρι την τρέλα, μέχρι που ανακαλύπτουν ότι ο τρόπος που βασανίζονται οφείλεται στο πώς αδίκησαν παλιότερα τον Πρόσπερο, στον οποίο θέλουν να επιστρέψουν το Δουκάτο για να τους συγχωρέσει.

Η Μιράντα αρραβωνιάζεται το Φερδινάνδο, γιο του Αλόνσο κι ο Πρόσπερο θα επιστρέψει σαν Δούκας στο Μιλάνο, αφού πρώτα αποκηρύξει την υψηλή τέχνη της μαγείας και απελευθερώσει τα πνεύματα που ελέγχει.

Ο Έρωτας

Στην Τρικυμία, στο πασίγνωστο έργο του Σαίξπηρ, ο έρωτας γεννιέται ανάμεσα στη νεαρή Μιράντα και στο Φερδινάνδο. Είναι νεανικός και αναπτύσσεται διαμέσου των δοκιμασιών που του επιβάλλει ο πατέρας της Μιράντας, Πρόσπερος. Αυτός γοητευμένος καθώς ήταν, υπέμεινε ό,τι του ανατέθηκε, αλλά και η Μιράντα από τη μεριά της του κρατούσε συντροφιά. Στο τέλος κατάφεραν να πάρουν την έγκριση του πατέρα και να παντρευτούν στη Νάπολη, την πόλη που κυβερνούσε ο Φερδινάνδος.

Ερωτόκριτος

Υπόθεση

Στον Ερωτόκριτο τα γεγονότα διαδραματίζονται σε έναν κόσμο αόριστο ιστορικά, συμβατικό και παραμυθένιο. Το ποίημα διαιρείται σε πέντε μέρη. Στο Α μέρος παρακολουθούμε πώς γεννιέται και ωριμάζει το αίσθημα των δύο νέων. Στο Β μέρος περιγράφεται η γιόστρα (το κονταροχτύπημα) που οργανώνει ο βασιλιάς Ηρακλής, πατέρας της Αρετούσας, για να τη διασκεδάσει. Ακολουθεί (Γ' μέρος) η συνάντηση των δύο ερωτευμένων και η απόφαση να ανακοινώσει ο Ερωτόκριτος στο βασιλιά την επιθυμία τους να παντρευτούν. Ο βασιλιάς, έξω φρενών από το θράσος του νεαρού, τον εξορίζει και αποφασίζει να παντρέψει την κόρη του με τον πρίγκιπα του Βυζαντίου. Στην άρνησή της την κλείνει στη φυλακή. Ο Ερωτόκριτος, προτού φύγει, αρραβωνιάζεται με την Αρετούσα. Στο μεταξύ ξεσπάει πόλεμος (Δ' μέρος) ο βασιλιάς των Βλάχων εισβάλλει στο βασίλειο του Ηρακλείου. Σε αποφασιστική μάχη ο Ερωτόκριτος, μεταμορφωμένος σε Σαρακηνό, σώζει την κατάσταση. Στο Ε' και τελευταίο μέρος ο βασιλιάς από ευγνωμοσύνη τάζει το μισό βασίλειο στον άγνωστο σωτήρα του. Εκείνος απορρίπτει την προσφορά και ζητά για αντάλλαγμα να παντρευτεί την Αρετούσα. Ο βασιλιάς δέχεται αλλά εκείνη αρνείται ως τη στιγμή που ο Ερωτόκριτος αποκαλύπτει την ταυτότητά του.

Ο Έρωτας

Στον Ερωτόκριτο ο Έρωτας εμφανίζεται ως πανίσχυρη δύναμη, αρματωμένος με τόξο και βέλη, ξίφος ή και φωτιά, φτερωτός και γυμνός. Η εικονογραφία του έρωτα συνοδεύεται από πλήθος μεταφορών που περιγράφουν το ερωτικό συναίσθημα. Το θέμα της παντοδυναμίας του έρωτα αποτελεί ένα μοτίβο ευρύτατα διαδεδομένο στην αρχαία ελληνική λογοτεχνία. Η υποουλόγητα του έρωτα αποτελεί επίσης στερεότυπο. Στον Ερωτόκριτο η παραδοσιακή θεματολογία υφίσταται περίπλοκη επεξεργασία. Οι μεταμορφώσεις του θεού στο έργο του Κορνάρου παρουσιάζουν ποικιλία και πρωτοτυπία. Μια από τις χαρακτηριστικές μεταφορές που περιγράφουν τη βαθμιαία αύξηση του ερωτικού συναισθήματος είναι η εικόνα του δένδρου που ριζώνει στην καρδιά. Ενδιαφέρον παρουσιάζει η αντιστοιχία του ονόματος Ερωτόκριτος ή Ρώκριτος με το επίθετο 'έρωτοακατάκριτος' = αυτός που δεν έχει κριθεί, δεν έχει βασανιστεί από τον έρωτα. Ο Ερωτόκριτος αποτελεί το μοναδικό έργο της Κρητικής Λογοτεχνίας που ανήκει στο είδος της ερωτικής μυθιστορίας.

Ερωφίλη

Υπόθεση

Ο Φιλόγονος βασιλιάς της αιγυπτιακής Μέμφιδας ανέβηκε στο θρόνο , σκοτώνοντας τον αδελφό του στην αυλή του μεγαλώνει ένα ορφανό βασιλόπουλο, ο Πανάρετος, γιός επίσης σκοτωμένου βασιλιά της Τζέρτζας. Η κόρη του βασιλιά Φιλόγονου, Ερωφίλη, ερωτεύεται τον Πανάρετο κι οι δυο νέοι παντρεύονται μυστικά. Όταν το μαθαίνει ο Φιλόγονος εξοργίζεται, σκοτώνει τον Πανάρετο και στέλνει την καρδιά του ως δώρο στην Ερωφίλη με αποτέλεσμα εκείνη να αυτοκτονήσει, παρουσιάζεται πια σαν σκιά του δολοφονημένου αδερφού και ζητάει την ικανοποίηση και την τιμωρία του δολοφόνου βασιλιά.

Έρωτας

Στο παρακάτω απόσπασμα από την τραγωδία του Γεωργίου Χορτάση Ερωφίλη συνομιλούν οι δύο πρωταγωνιστές και δίνουν υπόσχεση παντοτινής αγάπης. Μια σύντομη αναδρομή στην ερωτική τους ιστορία θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε τη συναισθηματική τους ένταση: ο Πανάρετος και η βασιλοπούλα Ερωφίλη ήταν φίλοι από παιδιά. Καθώς μεγάλωναν το αίσθημά τους εξελίχθηκε σε έρωτα, χωρίς να γνωρίζει και να εγκρίνει ο βασιλιάς τη σχέση τους. Ύστερα από νικηφόρο πόλεμο εναντίον των Περσών εισβολέων, στον οποίο διακρίθηκε ο Πανάρετος, ο δεσμός των δύο νέων ολοκληρώθηκε «με όρκους και δαχτυλίδι», όπως εξομολογείται μυστικά ο Πανάρετος στον φίλο του Καρπόφορο, στην πρώτη πράξη του έργου. Στο μεταξύ ο βασιλιάς δέχεται προξενιές από τους βασιλιάδες της Μικράς Ασίας και της Περσίας και αποφασίζει να παντρέψει την κόρη του με τον ισχυρότερο. Η Ερωφίλη αρνείται το γάμο, με την πρόφαση ότι δεν θέλει να φύγει μακριά του. Η αγωνία της για το μέλλον κυριαρχεί στη δεύτερη πράξη, γι' αυτό εμπιστεύεται τον πόνο της στην παραμάνα της. Στην τρίτη πράξη, στο απόσπασμα που επιλέγουμε, ο ίδιος ο Πανάρετος, σταλμένος από το βασιλιά, μεταφέρει στην Ερωφίλη το μήνυμα του βασιλιά για τις προξενιές, ενώ παράλληλα της μιλά με θέρμη για τον έρωτά του αλλά και για το φόβο του μήπως τη χάσει.

Στέλλα Βιολάντη

Υπόθεση

Μια καλοκαιρινή βαρκάδα και μια ερωτική επιστολή ήταν αρκετά για να αποκαλυφτούν τα καλά κρυμμένα από καιρό συναισθήματα που έτρεφαν μεταξύ τους

η Στέλλα Βιολάντη και ο Χρηστάκης Ζαμάνος. Εκείνη όμορφη, περήφανη, ξεχωριστή προσωπικότητα από πλούσια οικογένεια. Εκείνος, γοητευτικός και περιζήτητος, εργαζόταν στο Αγγλικό Τυπογραφείο της περιοχής. Κανείς τους δε σκέφτηκε ότι αυτή η αγάπη τους έπρεπε να δοκιμαστεί. Έτσι, όταν η Στέλλα Βιολάντη έγραφε τη φράση «Σ' αγαπώ» πάνω σε μια κόλλα χαρτιού, με μια μαργαρίτα στην κόχη δεν μπορούσε να φανταστεί ότι χάραζε την αιώνια καταδίκη της. Μια καταδίκη που την όρισε ο ίδιος ο πατέρας της, ο Παναγής Βιολάντης.

Ο Έρωτας

Στο έργο του Γρηγόριου Ξενόπουλου, Στέλλα Βιολάντη, παρουσιάζεται ο νεανικός έρωτας μεταξύ της Στέλλας και του Χρηστάκη. Αυτός ο έρωτας μπορεί να χαρακτηριστεί και ως απαγορευμένος γιατί εξελίσσεται σε μια κοινωνία με αυστηρά κριτήρια, όπως είναι η κοινωνική θέση και το κύρος. Από το συγκεκριμένο έργο διακρίνεται η διαφορά της κοινωνικής τάξης των δύο παιδιών. Η Στέλλα προέρχεται από πλούσια οικογένεια και ανώτερο οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, σε αντίθεση με το Χρηστάκη ο οποίος δουλεύει στο τοπικό τυπογραφείο για να βγάλει τα προς το ζην. Αυτός ο έρωτας, όμως, δεν έχει αίσιο τέλος γιατί ο Χρηστάκης κλέβεται με μια άλλη κοπέλα και όταν η Στέλλα το μαθαίνει, ξεψυχάει. Έτσι ο έρωτάς τους στιγματίζεται από το θάνατο και χάνεται άδικα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «Οι εραστές του κινηματογράφου»:

**Αβραμίδης Κωνσταντίνος, Γεωργιάδης Σπύρος,
Γλαβίνας Θεοδόσης, Γλαβίνας Κωνσταντίνος**

«Παρακολουθεί» τον τρόπο με τον οποίο πραγματεύονται τον έρωτα παλιές και νεότερες ταινίες του ελληνικού αλλά κυρίως του ξένου κινηματογράφου

- Pretty woman , Η πόλη των αγγέλων.
- Το ταγκό των Χριστουγέννων , Titanic.
- Mr. & Ms. Smith, Crazy stupid love.
- Blue Valentine , P.S I love you.

Pretty Woman

Η Vivian είναι μια νεαρή και όμορφη πόρνη την οποία νοικιάζει για μια μέρα ένας πλούσιος και γοητευτικός άντρας, ο Edward Lewis. Η μια μέρα γίνεται μια βδομάδα καθώς, αναλαμβάνει έναντι ενός μεγάλου χρηματικού ποσού να τον συνοδέψει στα επαγγελματικά του ραντεβού. Για να γίνει αυτό, η Vivian μεταμορφώνεται σε κυρία, μπαίνει στα μεγάλα σαλόνια και συναναστρέφεται με την υψηλή κοινωνία. Η έλξη ανάμεσα στους δύο ολοένα και αυξάνεται όμως, ο εκλεπτυσμένος κύκλος του Edward δεν θα αργήσει να μάθει από που προέρχεται η Vivian και ποια είναι στην πραγματικότητα.

Η γνώμη μας...

Το Hollywood παίρνει για μια από τις πολλαπλές φορές, την γνωστή ιστορία του Πυγμαλίωνα και την μετατρέπει σε μια αισθηματική, ρομαντική ιστορία. Ο Πυγμαλίων είναι πλούσιος και γνωστός επιχειρηματίας ενώ, η Γαλάτεια αντικατοπτρίζεται στο πρόσωπο μιας φτωχής, πλην τίμιας και καλόκαρδης πόρνης. Άτιμη κοινωνία που άλλους τους ανεβάζει και άλλους τους ρίχνει στα τάρταρα. ,

Βέβαια, στην προκειμένη περίπτωση, ο Πυγμαλίων ξεκινάει την ανάπλαση της Γαλάτειας του με την προοπτική να εξυπηρετήσει τους σκοπούς του αλλά, κάπου εκεί μπαίνει και το άρλεκιν στοιχείο, την ερωτεύεται σφόδρα όπως και αυτή εκείνον.

Ο Garry Marshall χρησιμοποιεί όλα εκείνα τα στοιχεία που μπορούν να κάνουν ακόμα πιο παραμυθένια την ιστορία. Ακριβά ξενοδοχεία, πολυτελή αυτοκίνητα, φιρμάτα ρούχα και κοσμήματα και όλα αυτά, τοποθετημένα στον ιλουστρασιόν κόσμο των επιχειρήσεων όπου τα πάντα σχετίζονται με το φαίνοσθε. Μπορεί να μην έχει να αναπτύξει κάποια περίπλοκη και πολυδιάστατη σεναριακή δομή όμως, διαχειρίζεται άψογα το σχεδιαστικό κομμάτι, πασπαλίζοντας με αρκετές δόσεις χρυσόσκονης τα σημεία εκείνα τα οποία έχουν κενά.

Αλησμόνητες οι σκηνές της όπερας, η sexy συνέντευξη των πρωταγωνιστών στο πιάνο στο μπαρ του ξενοδοχείου αλλά, και το γλυκανάλατο φινάλε, αυτό που κάθε ευαίσθητη γυναίκα θεατής περίμενε να δει για να ολοκληρωθεί το παραμύθι της. Οι άντρες από την άλλη, δεν δυσκολεύονται να κάνουν τα στραβά μάτια καθώς, οι καυτές και προκλητικές για την εποχή τους, σκηνές σεξουαλικού, αισθησιακού περιεχομένου, είναι τέτοιες που τους προσφέρουν το θείο χάρισμα της υπομονής. Η Julia είκοσι χρόνια πριν με ζαρτιέρες, μην ξαχνιόμαστε. Βέβαια να σημειώσω εδώ, πως τα πόδια στο poster της ταινίας δεν είναι δικά της, καθώς δεν της άρεσαν, αλλά φωτομοντάζ χάρη στη συμμετοχή διάσημης πορνοστάρ.

Θα είμαι ειλικρινής! Ο Richard Gere είναι από εκείνους τους άντρες που ποτέ μου δεν κατάλαβα γιατί ξετρέλαινε ορισμένες γυναίκες. Παρ' όλα αυτά όμως, δεν μπορώ να μην αναγνωρίσω πως σε αυτή την ταινία, πολύ νεότερος απ' ότι σήμερα βεβαίως, είναι ιδιαίτερα γοητευτικός και λαμπερός, υποστηρίζοντας απόλυτα τον χαρακτήρα του ισχυρού γόη των επιχειρήσεων. Μπορεί η ταινία να μην τον εκτόξευσε στο βαθμό που το έκανε με την συμπρωταγωνίστριά του όμως και πάλι, το όνομά του έμεινε συνδεδεμένο μαζί της.

Από την άλλη, έχουμε την Julia Roberts, σε μια από τις πρώτες της εμφανίσεις, νέα, όμορφη και sexy, σε έναν ρόλο που κατά περίεργο τρόπο της χάρισε μια υποψηφιότητα για το χρυσό αγαλματάκι. Μπορεί να μην το πήρε όμως, ήταν η αφετηρία για μια μεγάλη καριέρα κάνοντάς την ταυτόχρονα, μια απ' τις πιο ακριβοπληρωμένες ηθοποιούς σε ολόκληρο τον πλανήτη. Σίγουρα δεν περίμενε ο ρόλος μιας πόρνης να την οδηγήσει στην κορυφή της δόξας του χρήματος.

Μπορεί η ιστορία να είναι τόσο κλισέ, τόσο πολυφορεμένη, μπορεί όλοι μας να ξέρουμε πως το παραμύθι θα τελειώσει με το βασιλόπουλο να ζητάει το χέρι της πριγκίπισσας και οι τίτλοι τέλους να πέφτουν με το ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα όμως, είναι μια ταινία, που ακόμα και 20 σχεδόν χρόνια μετά, παρακολουθείται ευχάριστα. Κακά τα ψέματα, όλοι μας ζητάμε λίγο παραμύθι από την ζωή μας και όταν αυτό μας προσφέρεται, δεν λέμε όχι. Γιατί να το κάνουμε σε αυτή την περίπτωση;

Η πόλη των Αγγέλων

Ο Seth είναι ένας από τους χιλιάδες αγγέλους που ζουν στο Λος Άντζελες με επουράνιο καθήκον τους την προστασία των ανθρώπων. Θαυμάζει τους ανθρώπους και κατά βάθος τους ζηλεύει. Όλα αυτά τα συναισθήματα μεγαλώνουν ακόμα περισσότερο όταν συναντά τη Maggie την οποία κι ερωτεύεται. Τυφλωμένος από την αγάπη του γι' αυτήν επιλέγει να τη συναντήσει και στη συνέχεια να κάνει ό,τι χρειαστεί για να μπορέσει να ζήσει ως άνθρωπος στο πλευρό της.

Πως είδαμε την ταινία

Υπάρχουν χιλιάδες αισθηματικές ταινίες με αταίριαστους έρωτες. Άλλους τους χωρίζει η κοινωνική τάξη, άλλους τ' αντικρουόμενα συμφέροντα, άλλους η ασυμφωνία χαρακτήρων. Αυτή όμως η περίπτωση έχει κάτι ξεχωριστό. Εδώ οι ήρωες χωρίζονται από τον παράδεισο.

Ο Seth είναι ένας άγγελος με μοναδική αποστολή να παρακολουθεί σιωπηλά τους ανθρώπους κι όταν έρθει η ώρα του θανάτου τους να τους συνοδεύει έτσι ώστε να μην πανικοβάλλονται εξαιτίας της μετάβασής τους από μια κατάσταση σε μια άλλη. Απ' την άλλη η Maggie είναι μια γιατρός που βρίσκεται σε ψυχολογική σύγχυση. Η χειρουργική την είχε κάνει να πιστεύει πως μπορεί να επέμβει όσο κανείς στην συνέχιση της ζωής ενός ανθρώπου μέχρι το θάνατο ενός ασθενή της. Τότε αρχίζει να καταλαβαίνει πως οι άνθρωποι δεν ελέγχουν τίποτα, κάτι που μπορεί και το κάνει μόνο μια ανώτερη δύναμη.

Κι όπως λέει στην ταινία, “τι να τα κάνεις τα φτερά αν δε μπορείς να νιώσεις τον αέρα στο πρόσωπό σου”; Τι κι αν είσαι άγγελος αν δε μπορείς να αισθανθείς, να ζήσεις. Παρακολουθούμε λοιπόν την αγωνία του Seth που θέλει να ζήσει, που μπορεί ν' αγαπά και να ονειρεύεται να ζήσει τη ζωή του στο πλάι μιας γυναίκας με όποιο κόστος, ενώ παράλληλα η Maggie ψάχνει αυτό που θα οδηγήσει την ψυχή της στη λύτρωση.

Η προσέγγιση του Silberling είναι τόσο τρυφερή κι αέρινη όπως κι όλα τα υπόλοιπα στοιχεία της ταινίας. Τα πλάνα της δύσης και της ανατολής δίπλα στη θάλασσα όπου προσμένουν το θείο κάλεσμα οι άγγελοι είναι απλά μαγευτικά. Επιπλέον δεν διστάζει να εστιάσει την κάμερα στα πρόσωπα των πρωταγωνιστών. Έτσι τα συναισθήματά και οι σκέψεις τους γίνονται πιο κατανοητές, πιο άμεσες στον θεατή.

Κι όλες αυτές οι όμορφες εικόνες έρχονται να δέσουν άνογα με την εξάισια μουσική. Ονειρικές, πραγματικά παραμυθένιες μελωδίες που μοιάζουν θεόσταλτες. Λες και οι άγγελοι μαζεύτηκαν όλοι μαζί ώστε να συνθέσουν μία χορωδία και να προσφέρουν μια όμορφη σπονδή στον άνθρωπο.

Η Meg Ryan είναι μια ηθοποιός που πάντα συμπαθούσα ιδιαίτερος. Γοητευτική κι αέρινη, χωρίς τη στόφα της μεγάλης star νομίζω πως ήταν έξοχη επιλογή για το ρόλο της μελαγχολικής και γλυκιάς Maggie, που μπορεί να μην είναι άγγελος, αλλά πιστεύει σε κάτι πιο δυνατό, που θέλει να ελπίζει σε μικρά θαύματα που κρύβονται σε κάθε στιγμή της ζωής μας.

Ακόμα κι ο Cage μου είναι συμπαθής σ' αυτή την ταινία. Για πρώτη φορά μετά από χρόνια δεν έχει εκείνο το βοϊδίσιο βλέμμα που με συγχύζει, αλλά εκπέμπει κάτι τόσο γλυκό, τρυφερό και συνεσταλμένο καθώς προσπαθεί να διεκδικήσει το δικαίωμα στο όνειρο και ν' ανακαλύψει όσο περισσότερο μπορεί έναν κόσμο τόσο οικείο, αλλά και τόσο άγνωστο σ' αυτόν.

Ρομαντισμός, αγάπη και συγκίνηση παντρεύονται και το αποτέλεσμα είναι μοναδικό. Η χημεία μεταξύ των πρωταγωνιστών είναι πολύ καλή κι αυτό ευνοεί σε μεγάλο βαθμό την ταινία. Δεν πρόκειται για μια ακόμα δακρύβρεχτη ιστορία αλλά για κάτι παραπάνω. Όλοι έχουν δικαίωμα στο όνειρο, όλοι μπορούν να το διεκδικήσουν. Είναι όμως αυτό αρκετό; Ποιος ξέρει! Όλα λένε έχουν το λόγο τους. Αν όμως δεν έχετε δει αυτό το μικρό αριστούργημα κάντε το. Η γλυκόπικρη γεύση που θα σας αφήσει δε νομίζω να ξεχαστεί εύκολα.

Crazy stupid love

Ο Καλ Γουίβερ ζει το όνειρο - έχει μια πολύ καλή δουλειά, ένα όμορφο σπίτι και σπουδαία παιδιά. Όλα θα αλλάξουν, όταν η σύζυγός του, Έμιλι, θα ζητήσει διαζύγιο. Η "τέλεια" ζωή του γρήγορα παίρνει την κάτω βόλτα. Ο Καλ δεν έχει βγει σε

ραντεβού εδώ και δεκαετίες και περνάει τις μέρες του σε ένα τοπικό μπαρ. Εκεί θα γνωρίσει έναν γυναικά τον Τζέικομπ Πάλμερ. Ο Τζέικομπ θα προσπαθήσει να βοηθήσει τον Καλ και θα του ανοίξει τα μάτια: θα φλερτάρει με γυναίκες, θα πιει αντρικά ποτά και θα του δώσει στυλ. Γρήγορα οι δυο τους θα συνειδητοποιήσουν ότι δεν είναι μόνοι που ψάχνουν για την αγάπη. Ο 13χρονος γιος του Καλ είναι ερωτευμένος με την 17χρονη μπέιμπι σίτερ, Τζέσικα, η οποία θέλει τον Καλ. Εν τω μεταξύ, ο Τζέικομπ, ο οποίος υποτίθεται ότι έχει όλες τις απαντήσεις, βρίσκει τον εαυτό του να μην ξέρει τι να κάνει όταν ερωτεύεται τη Χάνα, μια κοπέλα, η οποία αντιστέκεται στη γοητεία του.

Φοβάμαι ότι θα διαφωνήσω με πολλούς απο εσάς, πολύ καλύτερη ταινία από κάτι αντίστοιχες...ο Κάρελ εξαιρετικός. Πάντως πράγματι το νόημα είναι λίγο έως πολύ μπερδεμένο. Με έκανε και γέλασα πολύ σε κάποιες φάσεις στην αρχή κυρίως! Ενώ έχει η ταινία πολύ ωραία στοιχεία και σκηνές, το όλο νόημά της πάσχει τόσο πολύ που στο τέλος φεύγεις με ένα αίσθημα "και τί έγινε τώρα:"

Διαβάζοντας τις κριτικές κριτικών και κοινού, αναρωτιέμαι αν είδα την ίδια ταινία. Το καστ και οι ερμηνείες βέβαια είναι εξαιρετικά (αποκάλυψη ο Γκόσλινγκ και στην κομεντί), αλλά το σενάριο πάσχει. Ξεκινάει με ενδιαφέρον σκιαγραφώντας με επιτυχία χαρακτήρες και καθημερινές καταστάσεις και με εξαιρετικές σκηνές (όπως η ενημέρωση γονέων από τη φιλόλογο-ερωμένη). Όμως στην πορεία χρησιμοποιεί όλα τα κλισέ της αμερικάνικης κομεντί (αγώνας για το μοναδικό σου έρωτα, αλλαγή του χαρακτήρα λόγω έρωτα, χάπι εντ) και γίνεται μια από τα ίδια που έχουμε δει πολλές φορές και σε καλύτερη εκδοχή (όπως το Απλά δε σε γουστάρει ή το Έρωτας από την αρχή). Το δε φινάλε με το λογύδριο του πατέρα στο σχολείο περί παντοτινού έρωτα σε αποτελείωνε....Ευχάριστο, αλλά έχουμε δει και καλύτερα.....

Mr and Mrs Smith

Ο Τζον και η Τζέιν Σμιθ είναι ένα συνηθισμένο παντρεμένο ζευγάρι που ζει στα προάστια ένα συνηθισμένο, ρουτινιάρικο, έγγαμο βίο... Ωστόσο, ο καθένας τους κρύβει κάτι που ο άλλος θα σκότωνε για να μάθει: ο Κορ και η Κα Σμιθ είναι ακριβοπληρωμένοι επαγγελματίες δολοφόνοι που δουλεύουν σε δύο άκρως ανταγωνιστικούς οργανισμούς! Ο Κορ και η Κα Σμιθ ανακαλύπτουν μία νέα πηγή για να αλλάξουν τη ζωή και τον γάμο τους, όταν προσλαμβάνονται για να σκοτώσουν ο ένας τον άλλο... και τότε αρχίζει η δράση! Το αποτέλεσμα είναι ένα φαντασμαγορικό θέαμα γεμάτο δράση, καθώς ο Κορ και η Κα Σμιθ κάνουν επίδειξη των δεινών τους ικανοτήτων, βάζοντας έτσι το γάμο τους στην απόλυτη δοκιμασία.

Οι δύο μεγαλύτεροι σταρ του κόσμου αυτή τη στιγμή, ενώνουν τις δυνάμεις τους σε μια συναρπαστική ερωτική περιπέτεια γεμάτη δράση, κωμικά απρόοπτα και έναν έρωτα που κυριολεκτικά ...σκοτώνει!

Αρκετά καλό. Μου άρεσε πολύ η αρχή και το τέλος που διαδραματίζονταν στον ίδιο χώρο καθώς και το "υπόγειο" πάθος που υπήρχε ανάμεσα στον Pit και την Jolie σε όλη τη διάρκεια του έργου .

P.S I love you

10 χρόνια νωρίτερα, στην Ιρλανδία η νεαρή τουρίστρια Χόλι και ο γοητευτικός Τζέρι ερωτεύτηκαν κεραυνοβόλα! Ωσπου ο Τζέρι πεθαίνει αιφνίδια και η νεαρή κοπέλα μένει χήρα λίγο πριν τα 30 της χρόνια, μόνη και απρηγόρητη. Μένει για βδομάδες

καθλωμένη μπροστά στην τηλεόρασή της, και ξαφνικά λαμβάνει ένα μήνυμα για τα γενέθλιά της από τον... Τζέρι, και μια σειρά από γράμματα που της ζητούν να κάνει ασυνήθιστα πράγματα. Με τη βοήθεια των φίλων της, η Χόλι ζει απίστευτες καταστάσεις που είχε σχεδιάσει γι' αυτήν ο Τζέρι και οι οποίες της απαλύνουν τον πόνο. Σαν υστερόγραφο που της υπενθυμίζει πόσο πολύ την αγαπούσε!

Και η άποψή μας

Στην απλότητα συχνά φωλιάζει η ουσία. Είτε πρόκειται για ουσία σπουδαία είτε απλώς για μερικές γενικές αλήθειες, η κινηματογραφική απλότητα δε μπορεί παρά να είναι λειτουργική και παραδεκτή. Και είναι αυτά τα πλαίσια μέσα στα οποία κινείται η ταινία του Richard LaGravenese, η οποία χωρίς να διεκδικεί χώρο στην κινηματογραφική αθανασία αποτελεί μία τίμια δουλειά που σέβεται τον εαυτό της, δεν τολμά αλλά και δεν εκτίθεται, δεν αναλώνεται σε μελοδραματικά ξεσπάσματα κι όμως είναι ζεστή κι ανθρώπινη. Μιλά για την απώλεια και τον πόνο που φέρει, αναδεικνύει αδιέξοδα και ματαιώσεις, αλλά χρησιμοποιώντας ένα έξυπνο σεναριακό εύρημα δίνει περιθώριο στο να στηθεί μία πικρόγλυκη, σχεδόν μεταφυσική παράταση στην αποδοχή του μοιραίου.

Blue Valentine

Η ταινία απεικονίζει ένα παντρεμένο ζευγάρι, τον Ντιν Περέιρα και τη Σίντι Χέλερ. Με φλάσμπακ πίσω στο χρόνο θα δούμε πως γνωρίστηκαν και έκαναν σχέση και τη διάλυση του γάμου τους αρκετά χρόνια αργότερα.

Ο Ντιν είναι ένας νεαρός που εγκατέλειψε το λύκειο και δουλεύει σε εταιρία μετακόμισης στη Νέα Υόρκη. Η Σίντι σπουδάζει ιατρική, η οποία ζει με τους δυστυχημένους γονείς της και φροντίζει τη γιαγιά της στη Πενσυλβάνια. Συναντιούνται τυχαία και ερωτεύονται αμέσως. Αποφασίζουν να παντρευτούν όταν η Σίντι ανακαλύπτει ότι είναι έγκυος και το παιδί που περιμένει είναι του πρώην της, Μπόμπι.

Η ιστορία αγάπης τους διακόπτεται από ένα καταστροφικό σαββατοκύριακο λίγο πριν τη λήξη του γάμου τους. Ο Ντιν τώρα βάφει σπίτια, ενώ η Σίντι εργάζεται ως νοσοκόμα και μεγαλώνουν την κόρη τους Φράνκι στην αγροτική Πενσυλβάνια. Με την ελπίδα να αναβιώσουν τη σχέση τους ο Ντιν πηγαίνει τη Σίντι σε ένα μοτέλ, αλλά τελικά καταλήγουν να μαλώνουν. Η Σίντι καλείται να δουλέψει νωρίς το επόμενο πρωί και ο Ντιν εμφανίζεται στο νοσοκομείο. Η εμφάνισή του οδηγεί σε μια βίαια φιλονικία που φαίνεται να κάνει το διαζύγιο αναπόφευκτο. Ο Ντιν συμφωνεί να δώσει λίγο χρόνο στη Σίντι και φεύγει. Η κόρη του τρέχει να τον πιάσει, ζητώντας του να μείνει. Καθώς η Σίντι πιάνει την κόρη τους, ο Ντιν απομακρύνεται.

Η ερμηνεία του Gosling είναι το ατού της ταινίας. Ο τρόπος με τον οποίο ο χαρκατήρας που ερμηνεύει θρηνεί για το προσωπικό του δράμα κάτω από το προσωπείο ενός μάτσο τύπου είναι φοβερός. Σκηνοθετικά άρτια ταινία που εμβαθύνει στη σχέση του ζευγαριού με ευρύτερες κοινωνικές προεκτάσεις. Παρόλλα αυτά μου άρεσαν πολύ οι 2 πρωταγωνιστές.. όπως κ μικρές λεπτομέρειες της ταινίας (ουράνιο τόξο σε συνάντηση, φωτιά στην αποχώρηση του μπαμπά, στολισμός στο δωμάτιο του γεράκου,..) από τη μέση όμως κ μετά κουράστηκα. πολύ αργός ρυθμός για να καταλήξει τελικά εκεί που περιμέναμε..

Το Ταγκό Των Χριστουγέννων

Δεκαετία του 1970... είναι Χριστούγεννα και στο στρατόπεδο Βάτη, στον Έβρο, προετοιμάζονται για την χριστουγεννιάτικη γιορτή. Οι σκέψεις, όμως, του υπολοχαγού Στέφανου Καραμανίδη είναι κάπου αλλού. Άνθρωπος κλειστός, χωρίς χαμόγελο, έχει μόνο μια επιθυμία: να ζητήσει σε χορό τον κρυφό του έρωτα, την Ζωή, σύζυγο του Συνταγματάρχη Μανώλη Λόγγου. Δεν ξέρει, όμως, να χορεύει. Θα ζητήσει την βοήθεια ενός φαντάρου, του Λάζαρου Λαζάρου, ενός συνεσταλμένου νεαρού, από τους λίγους που ξεχώριζαν στο στρατόπεδο για την μόρφωση και καλλιέργεια τους. Η γνωριμία τους, σύντομη αλλά σημαντική, θα είναι η αφορμή για μια σειρά γεγονότων που θα κορυφωθούν με ένα Ταγκό. Το Ταγκό των Χριστουγέννων. Σε μια μέρα που θα αλλάξει τις ζωές των τριών ηρώων μια για πάντα.

1η : Μια πραγματικά συμπαθητική ταινία που συνδυάζει στοιχεία του εμπορικού και καλλιτεχνικού κινηματογράφου. Έντονο μπορώ να πω το στοιχείο του έρωτα στις περισσότερες σκηνές της ταινίας. Επίσης μπορεί κανείς να διακρίνει και κάποιες ομοφυλοφιλικές αιχμές στην υπόθεση της ιστορίας που όπως και για κάποια άλλα ζητήματα δεν δίνεται ξεκάθαρη απάντηση στο φινάλε.

2η : It takes two (men) to tango σε αυτό το αισθηματικό δράμα που μεταφέρει τη νουβέλα του Γιάννη Ξανθούλη στη μεγάλη οθόνη. Είναι σπάνιο αυτό το είδος του σινεμά πλέον στον εγχώριο κινηματογράφο και ο Νίκος Κουτελιδάκης, στο σκηνοθετικό του ντεμπούτο, καταφέρνει ν' αποδώσει την κορύφωση, με τη βοήθεια της εύστοχης, αν και overproduced, μουσικής του Γιάννου Αιόλου, και να κρατήσει τις βασικές γραμμές του αδήλωτου, λόγω συνθηκών και εποχής, πάθους και πόθου, ομολογουμένως με περισσότερο αδρές γραμμές απ' ό,τι θα επέτρεπε η κατάσταση. Επίσης για τη σύγχυση ευθύνεται κυρίως η αδυναμία του σεναρίου να φωτίσει την ομοφυλοφιλία του με πιο κινηματογραφικούς όρους, αντί να την αφήσει ανεξήγητα μετέωρη.

Τιτανικός

Στην έρευνά του για το μπλε διαμάντι ο Brock Lovett ανακαλύπτει σε ένα χρηματοκιβώτιο την ζωγραφιά μιας κοπέλας που φοράει το μπλε διαμάντι στο λαιμό της. Όταν το σκίτσο αυτό βγει στη δημοσιότητα μέσω της τηλεόρασης, εμφανίζεται μια γριά γυναίκα, η Rose, εμφανίζεται λέγοντας ότι αυτή είναι η κοπέλα της φωτογραφίας.

Η Rose μεταφέρεται στο ερευνητικό πλοίο ώστε να βοηθήσει τον Brock στην ανεύρεση του διαμαντιού αλλά αντί αυτού λέει την αληθινή ιστορία του Τιτανικού. Όταν απέπλευσε ο Τιτανικός αυτή ήταν 17 χρονών και ο λόγος που πήγε στην Αμερική ήταν για να παντρευτεί τον Cal Hockley υπό την πίεση της μητέρας της πράγμα που την έκανε να νιώθει παγιδευμένη στην ίδια της την ύπαρξη.

Κατά την διάρκεια του ταξιδιού και μετά από μια απόπειρα αυτοκτονίας γνωρίζει τον Jack Dawson, έναν επιβάτη της 3ης θέσης, ο οποίος και την έσωσε. Από εκείνη τη στιγμή αρχίζει μια σειρά συναντήσεων μεταξύ τους όπου γνωρίζουν ο ένας τον άλλο καλύτερα και ερωτεύονται.

Η μητέρα της και ο αρραβωνιαστικός της προσπαθούν μάταια να τους χωρίσουν. Όμως πάνω στο αποκορύφωμα της ερωτικής τους ιστορίας ο Τιτανικός προσκρούεται σε ένα παγόβουνο και αρχίζει να βυθίζεται.

1^η ερμηνεία : Ξεκίνησε ως ένα πιθανό φιάσκο, με τις φήμες για καταστροφικό γύρισμα με εκτροχιασμένο προϋπολογισμό να δηλητηριάζουν την καθαρή ματιά του θεατή, και κατέληξε να αιχμαλωτίσει το σύμπαν - η πιο εμπορική ταινία στη νεότερη ιστορία, με τα νεαρά κορίτσια κυρίως να το βλέπουν παραπάνω από μια φορά στο σινεμά. Όλα είναι τέλεια, εκτός από το νεαρό της ηλικίας του Ντι Κάπριο, ο οποίος δεν κολλάει πάντα με την ωριμότητα της σπουδαίας Γούνισλετ. Τώρα ο Κάμερον μετατρέπει την ταινία του 1997 και των 11 Όσκαρ σε τρεις διαστάσεις, για έξτρα απόλαυση. Υπάρχουν πολλές σκηνές που μπορεί να ωφεληθούν από τη νέα τεχνολογία. Φανταστείτε να το είχε γυρίσει έτσι εξαρχής.

2^η ερμηνεία : Μια ταινία που έχει στιγματίσει με τον ερωτισμό της τον διεθνή κινηματογράφο. Σκηνές και διάλογοι σαν από παραμύθι διαδραματίζονται με φόντο τον έρωτα σε αυτήν την ταινία. Οι ήρωες ενσαρκώνονται από ιδανικούς γι'αυτό το είδος ταινίας ηθοποιούς. Καταπληκτική ερωτική μουσική σε πολλά σημεία της ταινίας. Γενικά αυτή η ταινία πιστεύω είναι η προσωποποίηση του έρωτα στον κινηματογράφο.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ « Η συμμορία των 4^{ων}»

Αμπατζή Μίνα, Βαταμίδης Σταύρος,

Γόγαλη- Σιδηροπούλου Νένα, Γρηγοριάδης Παναγιώτης

Ξαναδιαβάζουν κλασικά παραμύθια και ερευνούν πως παρουσιάζεται ο έρωτας και ποιες προεκτάσεις και συμβολισμούς μπορούμε να κάνουμε, βλέποντάς τα από μια άλλη προοπτική.

Η ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ

Ήταν μια φορά κι ένα καιρό, ένας πλούσιος έμπορος, που είχε τρεις κόρες, αλλά η πιο γλυκιά και η πιο όμορφη ήταν η πιο μικρή, που την έλεγαν Πεντάμορφη. Ο πατέρας της της είχε μεγάλη αδυναμία, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν αγαπούσε και τις άλλες του κόρες, παρότι είχαν το συνήθειο να σκέφτονται μόνο τον εαυτό τους.

Μια μέρα ο έμπορος, έφυγε ταξίδι, για να παραλάβει στο λιμάνι από τα πλοία που θα έρχονταν εμπορεύματα καινούργια, στα οποία είχε επενδύσει όλα του τα χρήματα. Πριν φύγει ρώτησε τις κόρες του όπως συνήθιζε τι ήθελαν να τους φέρει στην επιστροφή.

Οι δύο μεγαλύτερες ζήτησαν κοσμήματα και μεταξωτά υφάσματα, ενώ η μικρότερη του ζήτησε να είναι προσεκτικός, να γυρίσει γρήγορα και να της φέρει μόνο ένα τριαντάφυλλο που ήταν το αγαπημένο της λουλούδι. Ο έμπορος έφυγε, μα μόλις έφτασε στο λιμάνι, ανακάλυψε ότι πειρατές είχαν επιτεθεί στα πλοία, και είχαν κλέψει το μεγαλύτερο μέρος από τα εμπορεύματα του, ενώ η καταιγίδα που ξέσπασε μετά βύθισε τα υπόλοιπα. Κατεστραμμένος οικονομικά, πήρε το δρόμο της επιστροφής, προσπαθώντας μέσα στην απελπισία του να σκεφτεί τι θα κάνει. Καθώς προχωρούσε στο δρόμο, άρχισε να χιονίζει, και το φως είχε χαθεί εδώ και ώρα, όταν κατά τύχη βρέθηκε μπροστά σε ένα πολυτελέστατο και απόμερο αρχοντικό.

Μπήκε μέσα για να ζητήσει μια ζεστή γωνιά και λίγο φαγητό. Μα όταν χτύπησε τη πόρτα δε βγήκε κανένας να τον υποδεχθεί. Διαπίστωσε ότι η πόρτα ήταν ανοιχτή, και μπαίνοντας σε ένα άλλο δωμάτιο, βρήκε ένα τραπέζι στρωμένο με όλων των ειδών τα

φαγητά επάνω, και μια ζεστασιά από τα δύο τζάκια που ζέσταιναν το χώρο με τις φλόγες τους.

Αφού δεν είδε κανένα, κάθισε και έφαγε και στη συνέχεια, ανοίγοντας μια άλλη πόρτα, βρήκε ένα δωμάτιο με ένα κρεβάτι έτοιμο να τον φιλοξενήσει. Έπεσε κατακουρασμένος να κοιμηθεί. Το πρωί που ξύπνησε, έψαξε πάλι τριγύρω να βρει τον οικοδεσπότη του, για να τον ευχαριστήσει, αλλά μη βλέποντας πάλι κανένα, ξεκίνησε να φύγει. Βγαίνοντας στο κήπο, για να πάρει το άλογο του από το στάβλο που το είχε αφήσει, είδε κοντά μια υπέροχη τριανταφυλλιά και θυμήθηκε τη κόρη του τη Πεντάμορφη. Σκεπτόμενος ότι αυτό τουλάχιστον μπορούσε να το πάρει, έκοψε ένα λουλούδι για να της το πάει. Την ίδια στιγμή άκουσε ένα τρομακτικό μούγκρισμα, και είδε μπροστά του ένα πελώριο και εξοργισμένο τέρας, που του φώναζε:

-Με αυτό το τρόπο λοιπόν ανταποδίδεις τη φιλοξενία μου, κλέβοντας από τα αγαπημένα μου λουλούδια;
-Δεν ήθελα να το κλέψω, αλλά μια και έχω καταστραφεί οικονομικά και αυτό μου ζήτησε η κόρη μου να της πάω, σκέφτηκα ότι δε θα πείραζε να κόψω ένα. Δεν είχα πρόθεση να σας ενοχλήσω, αντίθετα σας έψαχνα για να σας ευχαριστήσω. Το τέρας τον κοίταζε και του απάντησε:

-Θα πάρεις αυτό το σεντούκι που είναι γεμάτο θησαυρούς, αλλά σε επτά ημέρες θα επιστρέψεις εδώ μόνος ή με τη κόρη σου. Θα πληρώσεις τότε για το παράπτωμά σου με τη ζωή σου, εκτός αν η κόρη σου θελήσει από μόνη της να μείνει μαζί μου. Και μη νομίζεις ότι δε θα τιμωρηθείς αν δεν έρθεις καθόλου γιατί θα έρθω εγώ και η τιμωρία θα είναι μεγαλύτερη.

Ο έμπορος γύρισε σπίτι, οι δύο κόρες ούτε που τον άκουγαν μια και τη προσοχή τους την είχαν μόνο στο σεντούκι. Η Πεντάμορφη όμως ζήτησε συγγνώμη από το πατέρα της, που με αυτό που ζήτησε του δημιούργησε τόσα προβλήματα. Επέμενε λοιπόν κλαίγοντας να πάει μαζί με το πατέρα της, και να μιλήσει στο τέρας.

Αφού πέρασε η εβδομάδα, πήγαν στο σπίτι του τέρατος και το βρήκαν αμετακίνητο στις αποφάσεις του. Η Πεντάμορφη αποφάσισε να μείνει εκεί, παρά τις αντιρρήσεις του πατέρα της, και αφού με δάκρυα αποχαιρετίστηκαν, ο πατέρας έφυγε και το τέρας του είχε βάλει στο αμάξι άλλο ένα σεντούκι, που θα τον βοηθούσε να ξαναφτιάξει τη

δουλειά του.
 Το τέρας είχε ετοιμάσει ένα δωμάτιο με πιάνο και βιβλία και κάθε μέρα της άφηνε και ένα μπουκέτο όμορφα τριαντάφυλλα. Προσπαθούσε δε να μη την ενοχλεί με τη παρουσία του.

Η Πεντάμορφη σκεφτόταν:

"Δεν μπορεί να είναι τόσο κακός. Με φροντίζει και δε μου λείπει τίποτα. Έτσι κι εκείνη αποφάσισε να του πει ότι θέλει να παίρνει το δείπνο μαζί του.

Κάθε βράδυ έτρωγαν μαζί και μιλούσαν για ένα σωρό θέματα. Και κάθε βράδυ το τέρας τη ρωτούσε αν θέλει να τον παντρευτεί. Εκείνη απαντούσε αρνητικά κι εκείνος δεν επέμενε.

Παρότι φοβόταν το παρουσιαστικό του, οι αρετές που ανακάλυπτε ότι είχε, την έκαναν να απολαμβάνει και να αποζητά τη παρέα του, όλο και περισσότερο. Μια μέρα η κοπέλα του ομολόγησε ότι ένοιωθε νοσταλγία για τους δικούς της. Εκείνος της είπε ότι μπορεί να πάει να τους δει, αλλά πρέπει να επιστρέψει οπωσδήποτε μετά από επτά ημέρες.

Γι' αυτό το λόγο, της έδωσε ένα δαχτυλίδι, που άμα το φόραγε και τον σκεφτόταν θα γύριζε αμέσως πίσω. Η κοπέλα έφυγε χαρούμενη και φορτωμένη δώρα. Στο σπίτι όμως βρήκε τον πατέρα της άρρωστο. Ο κακομοίρης δεν ξεπέρασε ότι άφησε τη κόρη του με το τέρας. Οι δύο αδελφές της τσακώνονταν προσπαθώντας να ρίξει την ευθύνη της φροντίδας του η μία στην άλλη. Όταν την είδαν χάρηκαν γιατί τώρα θα αναλάμβανε εκείνη. Ζήλεψαν τα ρούχα της και τα κοσμήματα, και όταν τους τα χάρισε, έγινε η αγαπημένη τους.

Τους μίλησε για το δαχτυλίδι, και εκείνες αποφάσισαν να της αποσπάσουν τη προσοχή για να μη φύγει και ξαναφορτωθούν τις δουλειές και τον άρρωστο πατέρα τους.

Έτσι της έλεγαν συνέχεια ότι ο πατέρας τους είπε, πως θα πέθαινε αν ξαναέφυγε κι εκείνη ανέβαλε συνέχεια την αναχώρησή της.

Ωστόσο τη τελευταία μέρα που τελείωνε η διορία για να γυρίσει πίσω, η Πεντάμορφη είδε στον ύπνο της το τέρας να τη καλεί, πεθαίνοντας.

Έντρομη ξύπνησε ετοιμάστηκε, μίλησε στο πατέρα της, και φόρεσε το δαχτυλίδι. Μέσα στη νύχτα βρήκε το τέρας να αφήνει τη τελευταία του πνοή. Το είχε σκοτώσει η θλίψη για το χαμό της. Πέφτοντας στην αγκαλιά του, τον φίλησε και τα δάκρυα της έπεσαν στο πρόσωπο του, ενώ του ψιθύριζε πόσο τον αγαπούσε. Και τότε ξαφνικά ένα λαμπερό σύννεφο, κάλυψε το τέρας, τρομάζοντας τη

Πεντάμορφη.

Όταν το σύννεφο διαλύθηκε, μπροστά της είχε ένα πανέμορφο παλικάρι, που τη κοίταζε στα μάτια όλο λατρεία. Της μίλησε και της είπε για τη κατάρα που τον έκανε τέρας, μέχρι να βρεθεί κάποια που θα τον αγαπούσε αληθινά για τον εσωτερικό του κόσμο. Της είπε ακόμα πόσο την αγαπούσε ο ίδιος, και πόσο δυστυχησμένος ένοιωθε μακριά της.

Την ίδια μέρα πήγαν και οι δύο στο σπίτι του πατέρα της. Εκεί του είπαν ότι δεν χρειάζεται να ανησυχεί για τίποτα, γιατί στο εξής θα πήγαινε να ζήσει μαζί τους. Όσο για τις δύο του κόρες, θα έμεναν μόνες στο σπίτι τους για ένα χρόνο, κι αν έδειχναν ότι είχαν γίνει αξιόλογα άτομα, τότε θα τις φρόντιζε κι αυτές. Ο γάμος τους ήταν ο πιο ευτυχησμένος, αποδεικνύοντας ότι τις περισσότερες φορές ανακαλύπτεις την αξία εκεί που δεν το περιμένεις κι ότι δεν πρέπει ποτέ να κρίνεις επιφανειακά τους άλλους, αλλά να κοιτάς πάντα τον εσωτερικό τους κόσμο.

Η υπέροχη ταινία του Disney και μεταφορά του κλασικού παραμυθιού, η “Πεντάμορφη και το Τέρας” σίγουρα έχει συγκινήσει μικρούς και μεγάλους. Νομίζετε όμως πως ξέρετε τα πάντα για την ταινία; Εμείς σας παρουσιάζουμε μερικές λεπτομέρειες που θα σας εκπλήξουν!

Αρχικά η ταινία, χρειάστηκε περισσότερα από 50 χρόνια για να ολοκληρωθεί!

Μάλιστα ήταν από τα πρώτα παραμύθια που η Disney ήθελε να μεταφέρει στην μεγάλη οθόνη.

Οι συγγραφείς όμως της ταινίας δεν μπορούσαν να συντονιστούν ώστε να παρουσιάσουν ένα ολοκληρωμένο αποτέλεσμα.

Το κλασικό ασπρόμαυρο φιλμ του Jean Cocteau, η Πεντάμορφη και το Τέρας (1946), αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για την ταινία του Disney.

Όταν το 1987, οι καλλιτέχνες της Disney άρχισαν να δουλεύουν για δύο χρόνια πάνω στην ταινία, στο τέλος ο επικεφαλής των studio, τους είπε να διαγράψουν την μέχρι τότε εργασία τους και να ξεκινήσουν από το μηδέν.

Στη συνέχεια “επιστρατεύθηκε” η σεναριογράφος Linda Woolverton, η οποία αποφάσισε να κάνει την Belle, πρωτότυπη ηρωίδα.

Δεν είναι πριγκίπισσα, της αρέσουν τα βιβλία, είναι ανεξάρτητη και δεν θέλει καθόλου να παντρευτεί τον πιο περιζήτητο εργένη, ο οποίος την κυνηγάει μετά μανίας!

Για να γίνουν πιο πειστικοί οι ήχοι του τέρατος, στο οποίο δάνεισε τη φωνή του ο Robby Benson, χρησιμοποιήθηκαν βρυχηθμοί από λιοντάρια και πάνθηρες.

Αρκετά χρόνια πριν από το Toy Story, η Disney συνεργάστηκε με την Pixar στην ταινία αυτή για τη σκηνή όπου χορεύει το Τέρας με την Πεντάμορφη.

Η “Πεντάμορφη και το Τέρας” είναι η πρώτη ταινία κινουμένων σχεδίων που προτάθηκε για Όσκαρ...

Φυσικά, κέρδισε δύο, αυτό της καλύτερης μουσικής και του καλύτερου τραγουδιού.

Το 1991 η ταινία ήταν τρίτη σε εισπράξεις μετά τον “Εξολοθρευτή 2” και το “Ρομπέν των Δασών, ο πρίγκιπας των Κλεφτών.”

η διαπραγμάτευση του έρωτα

Η ιστορία της Πεντάμορφης και του τέρατος δείχνει πώς δημιουργείται ο έρωτας ανάμεσα σε ένα τέρας και μια πανέμορφη κοπέλα. Παρουσιάζεται λοιπόν ο **αταίριαστος έρωτας**. Το τέρας είναι ένας πληγωμένος άνθρωπος και τιμωρημένος

από τη μοίρα του, απρόσιτος και εσωστρεφής, αφού προηγουμένως ήταν ένας άπληστος άνθρωπος και γι' αυτό η μάγισσα τον μεταμόρφωσε. Η Πεντάμορφη προσπαθεί να τον πλησιάσει και να αναδείξει τα καλά στοιχεία του χαρακτήρα του. Εδώ φαίνεται και η δύναμη της αληθινής αγάπης. Το τέρας αντιλαμβάνεται πως η ουσία της ζωής δε βρίσκεται στην εξωτερική εμφάνιση αλλά στην ομορφιά που κρύβει μέσα του ο καθένας μας. Έτσι **γεννιέται ένας έρωτας που πραγματικά μεταμορφώνει.**

Και κάποιοι διαφορετικοί συμβολισμοί...

Η ιστορία

Ένας πατέρας κόβει τριαντάφυλλα από τον κήπο του τέρατος και εκείνο του ζητάει για αντάλλαγμα να του στείλει στο παλάτι την κόρη του. Η κοπέλα θα είναι δυστυχημένη αλλά στο τέλος θα αγαπήσει το τέρας και θα παραμείνει κοντά του με τη θέλησή της. Τότε το τέρας θα μεταμορφωθεί σε ένα ωραίο βασιλόπουλο.

Τι σημαίνει:

Το παραμύθι δίνει στο παιδί τη δυνατότητα να κατανοήσει ότι, ενώ η ερωτική σχέση με το άλλο φύλο μπορεί να μοιάζει αρχικά τερατόμορφη, στην πραγματικότητα μπορεί όταν συνοδεύεται από αγάπη να είναι κάτι που δίνει διαρκή ευτυχία.

Το παλάτι:

Είναι μία τυπική παιδική φαντασίωση. Σπάνια μπορεί να βρεθεί παιδί που δεν έχει επιθυμήσει να μην του ζητούν να κάνει τίποτα και να εκπληρώνονται όλες οι επιθυμίες του μόλις τις εκφράσει, κάτι που συμβαίνει στην Πεντάμορφη όταν μένει στο παλάτι του τέρατος. Το παραμύθι λέει ότι μια τέτοια ζωή γίνεται σύντομα βαρετή, τόσο που η Πεντάμορφη περιμένει με αγωνία τις επισκέψεις του τέρατος που τόσο φοβόταν στην αρχή.

Το τριαντάφυλλο:

Ο πατέρας που κλέβει τριαντάφυλλα για να τα πάει στην αγαπημένη μικρότερη κόρη του συμβολίζει την αγάπη του γι αυτή. Το κομμένο λουλούδι είναι σύμβολο της χαμένης παρθενικότητας. Αυτό φαίνεται σαν ένα «τερατώδες» γεγονός, αλλά τελικά αποδεικνύεται μια εμπειρία βαθιάς αγάπης.

Το τέρας:

Στις ιστορίες όπου υπάρχει ένα ζώο – γαμπρός, το παιδί – ακροατής καθησυχάζει ακούγοντας ότι οι άντρες και οι γυναίκες, παρ' όλο που φαίνονται πολύ διαφορετικού αποτελούν το τέλειο ταίρι όταν είναι οι σωστοί σύντροφοι σε σχέση με τις προσωπικότητές τους και υπάρχει αγάπη.

Ο πατέρας:

Μονάχα αφού η Πεντάμορφη αποφασίσει να αφήσει το σπίτι του πατέρα της για να πάει ξανά κοντά στο τέρας, δηλαδή αφού έχει λύσει τους οιδιπόδειους δεσμούς της με τον πατέρα της, το σεξ που προηγουμένως ήταν απωθητικό γίνεται όμορφο.

Ο γάμος:

Ο γάμος της Πεντάμορφης με το πρώην τέρας εκφράζει συμβολικά ότι κλείνει η ολέθρια ρωγμή ανάμεσα στο ζώο και στις ανώτερες πλευρές του ανθρώπου. Είναι επίσης το τελικό σημείο μιας εξέλιξης από μια ανώριμη σεξουαλικότητα που εκπληρώνεται μέσα από μια ουσιαστική σχέση.

ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα που είχαν τρεις όμορφες κόρες . Η μικρότερη όμως είχε εξάισια ομορφιά, που ο ανθρώπινος λόγος αδυνατούσε να περιγράψει. Είχε αρχίσει μάλιστα να διαδίδεται ότι επρόκειτο για μια νέα Αφροδίτη και αρκετοί άνθρωποι ξεκινούσαν από διάφορα μέρη του κόσμου, για να τη δουν και να της αποδώσουν θεϊκές τιμές. Είχαν ερημώσει οι σπουδαιότεροι

ναοί της Αφροδίτης, ακόμα και στους ιερούς τόπους-προπύργια της θεάς του έρωτα και της ομορφιάς, όπως στην Πάφο, στην Κνίδο και στα Κύθηρα, όπου οι άνθρωποι είχαν αρχίσει να λατρεύουν την Ψυχή-έτσι έλεγαν την κοπέλα.

Αυτός ο παραλογισμός όμως γέννησε το φθόνο της Αφροδίτης για τη νεαρή ανταγωνίστριά της, που δεν μπορούσε να αντέξει στην ιδέα ότι παραγκωνίζεται από μια κοινή θνητή. Κάλεσε λοιπόν το γιο της, το θεό Έρωτα, να πάρει εκδίκηση για λογαριασμό της, να τοξεύσει το βέλος του στην καρδιά της Ψυχής και να την κάνει να ερωτευτεί τον πιο άσημο, ταπεινό και άσχημο άντρα του κόσμου!

Η ομορφιά της Ψυχής είχε γίνει κατάρα, αφού όλοι τη θαύμαζαν σαν κάτι το απλησίαστο και θεϊκό, αλλά κανείς δεν τολμούσε να τη ζητήσει σε γάμο. Κι ενώ οι αδελφές της καλοπαντρεύτηκαν, η ίδια έφτασε να μισεί την ομορφιά της

που την κρατούσε απομονωμένη και απρόσιτη σε όλους.

Ο πατέρας της Ψυχής, ανήσυχος για την τύχη της κόρης του, απευθύνθηκε στο μαντείο του Απόλλωνα στη Μίλητο, για να μάθει τι έπρεπε να κάνει, ώστε επιτέλους να καταφέρει να την παντρέψει .Ο χρησμός τον συμβούλευε να ντύσει την Ψυχή νύφη και να την ανεβάσει στην κορυφή ενός βράχου, για να την πάρει γυναίκα του ένας φαρμακερός απάνθρωπος που πετούσε με τα φτερά του, βασάνιζε και παρέλυε τα πάντα και τον έτρεμε ακόμη και ο Δίας Ο βασιλιάς υπάκουσε στη θεϊκή εντολή και η γαμήλια τελετή θύμιζε μάλλον κηδεία παρά γάμο. Η κοπέλα καταριόταν την ομορφιά της και περίμενε να αντιμετωπίσει τη μοίρα της.

Σε λίγο η πνοή του Ζέφυρου τη σήκωσε και την παρέσυρε ανάλαφρα στην καταπράσινη κοιλάδα που βρισκόταν στα ριζά του βράχου. Στο βάθος διέκρινε ένα πυκνό δάσος και μια πηγή με κρυστάλλινα νερά. Δίπλα ένα λαμπρό οικοδόμημα απaráμιλλης τέχνης και ομορφιάς στολισμένο με αγάλματα, χρυσό κι ασήμι.Στο εσωτερικό του παλατιού-που σίγουρα ήταν η κατοικία κάποιου θεού- συνέβαινε κάτι εκπληκτικό!!! Αόρατοι υπηρέτες ικανοποιούσαν κάθε της επιθυμία, πριν ακόμα προλάβει να τη σκεφτεί. Η Ψυχή, αφού περιπλανήθηκε για κάμποση ώρα θαυμάζοντας όσα έβλεπε, έκανε ένα ζεστό μπάνιο απόλαυσε ένα υπέροχο δείπνο και ξάπλωσε στο στρωμένο κρεβάτι, όπου και αποκοιμήθηκε. Δεν πέρασε πολλή ώρα και ένας μυστηριώδης άγνωστος, που δεν ήταν άλλος από το θεό Έρωτα, την πλησίασε, την έκανε δική του κι όταν ανέτειλε ο ήλιος έφυγε βιαστικά.

Την ονειρική εκείνη νύχτα τη διαδέχτηκαν και άλλες πολλές. Η Ψυχή ερωτεύτηκε το μυστηριώδη άγνωστο — που ψηλαφούσε στο σκοτάδι —, ο οποίος όχι μόνο αρνήθηκε να της αποκαλύψει την αληθινή του μορφή, αλλά της ζήτησε επιτακτικά να του υποσχεθεί πως ούτε εκείνη θα προσπαθούσε ποτέ να ανακαλύψει την ταυτότητα του.

Στο μεταξύ η φήμη για το δυστυχισμένο γάμο της Ψυχής έφτασε στί'αυτιά των αδελφών της που επιθυμούσαν να τη συναντήσουν. Η Ψυχή, νιώθοντας ενοχές, γιατί άθελα της ίσως υπέβαλλε την οικογένεια της σε ταλαιπωρία, σκέφτηκε να τις δει και να τις διαβεβαιώσει πόσο ευτυχισμένη είναι. Ο μυστηριώδης εραστής της είχε έντονες αντιρρήσεις γι' αυτό, τονίζοντας της ότι ήταν επικίνδυνο να μάθουν άνθρωποι από τον έξω κόσμο πως είχε γλιτώσει

από τη μοίρα της, η Ψυχή όμως ήταν αμετάπειστη.

Ο Ζέφυρος έφερε τελικά τις δύο αδελφές της στο παλάτι της κοιλάδας και η οικογενειακή συνάντηση κύλησε στην αρχή συγκινητικά και ευχάριστα. Γιατί όσο περνούσε η ώρα οι αδελφές της Ψυχής άρχισαν να κατακυριεύονται από ζήλια. Συνειδητοποιούσαν σιγά-σιγά ότι η άτυχη αδελφή τους είχε σταθεί πολύ πιο τυχερή από εκείνες. Ζούσε μέσα στον πλούτο και τη χλιδή, μαζί με έναν υπέροχο και γενναιόδωρο σύζυγο (που πολύ ήθελαν να γνωρίσουν, αλλά εκείνος έλειπε τάχα σε κυνήγι). Η κακία τους για την τύχη της αδελφής τους ξεχείλισε και το μίσος και η ζήλια τους για τον ευτυχισμένο γάμο της έγινε ακόμα μεγαλύτερη, όταν, καθώς έφευγαν, η Ψυχή τους χάρισε μερικά εντυπωσιακά χρυσαφικά. Άρχισαν αμέσως να συνωμοτούν εναντίον της αδελφής τους και να ονειρεύονται τα πλούτη της.

Στο μεταξύ η ανυποψίαστη Ψυχή είχε μείνει έγκυος.

Παρακάλεσε λοιπόν τον Έρωτα να προσκαλέσει και πάλι τις αδελφές της, αφού ήθελε να μοιραστεί τη χαρά της με αγαπημένα της πρόσωπα. Οι αντιρρήσεις του θεού δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα ούτε αυτή τη φορά, και έτσι ο Ζέφυρος μετέφερε και πάλι τις δυο αδελφές στο παλάτι. Εκείνες, αφού προσποιήθηκαν ότι χάρηκαν για την εγκυμοσύνη της αδελφής τους, πήγαν την κουβέντα στο θέμα που τις ενδιέφερε περισσότερο: Πού ήταν ο άντρας της Ψυχής; Γιατί έλειπε και πάλι; Η Ψυχή είχε ξεχάσει αυτά που τους είχε πει την πρώτη φορά, ότι δηλαδή ο άντρας της έλειπε γιατί λάτρευε το κυνήγι. Έτσι, τον παρουσίασε τώρα σαν ένα μεσήλικα που ταξίδευε συχνά για εμπορικούς λόγους.

Οι δύο αδελφές, που γνώριζαν ότι η Ψυχή ήταν πάντοτε ειλικρινής, υποψιάστηκαν από την απάντηση της ότι μάλλον δε γνώριζε την ακριβή μορφή του άντρα της. Δεν ήταν δύσκολο λοιπόν, σε μια επόμενη συνάντηση, να την κάνουν να ομολογήσει ότι δεν τον είχε δει ποτέ και να βάλουν σε εφαρμογή το πανούργο σχέδιό τους. Την έπεισαν ότι πλαγιάζει μ'ένα δράκο (που είχε αναφέρει ο χρησμός του μαντείου του Απόλλωνα) και ότι σύντομα θα κατασπαράξει κι αυτή και το παιδί της, πριν προλάβει

να το φέρει στον κόσμο. Όταν είδαν το φοβισμένο ύφος της, τη συμβούλεψαν να σκοτώσει το σύζυγό της, καθώς αυτός θα κοιμόταν. Με τη βοήθεια ενός λυχναριού θα φώτιζε την όψη του ενώ μ' ένα κοφτερό ξυράφι θα του έκοβε το λαιμό.

Την επόμενη νύχτα, όταν ο Έρωτας αποκοιμήθηκε πλάι της, η Ψυχή πλησίασε από πάνω του με το λυχνάρι στο ένα χέρι και το μαχαίρι στο άλλο. Σκύβοντας διαπίστωσε ότι ο σύντροφος της, αυτός που όλο εκείνο τον καιρό κοιμόταν μαζί της ήταν ο πανέμορφος θεός Έρωτας. Εξέτασε με προσοχή κάθε σπιθαμή του κορμιού του αλλά καθώς πήρε τη φαρέτρα του πληγώθηκε από μια σαΐτα και ερωτεύτηκε τον ίδιο τον Έρωτα. Από τη χαρά της έκανε μια απότομη κίνηση, με αποτέλεσμα να στάξει καυτό λάδι απ' το λυχνάρι στο γυμνό του ώμο. Ο Έρωτας ξύπνησε οργισμένος και, κατηγορώντας την για ανυπακοή της αποκάλυψε ότι η μητέρα του η Αφροδίτη τον έστειλε για να την καταδικάσει στον πιο εξευτελιστικό γάμο αλλά εκείνος την ερωτεύτηκε και την έκανε γυναίκα του. Τώρα όμως θα τον έχανε για πάντα!!!

Εκείνη τότε μέσα στη λύπη της ρίχτηκε στον κοντινό ποταμό να πνιγεί, όμως ο ποτάμιος θεός την έβγαλε σώα στην όχθη του. Εκεί τη συνάντησε ο τραγοπόδαρος θεός Πάνας, ο οποίος τη συμβούλεψε να ξαναβρεί τον αγαπημένο της, να εξευμενίσει τη θεά Αφροδίτη και να προσπαθήσει να τον ξανακερδίσει.

Η Ψυχή αναθάρρησε και ανέλαβε δράση. Μ' ένα ψέμα αποφάσισε πρώτα να εκδικηθεί τις αδελφές της. Βρήκε την πρώτη αδελφή της και της είπε ότι τάχα την είχε εγκαταλείψει ο άντρας της, γιατί είχε ερωτευτεί εκείνη. Η αδελφή της έπεσε στην παγίδα και την πίστεψε. Έσπευσε, λοιπόν, κρυφά στον ψηλό βράχο και περίμενε τον Ζέφυρο να την παραλάβει. Εκείνος όμως δεν είχε καμιά εντολή μεταφοράς, και έτσι, όταν εκείνη αφέθηκε στο φύσημα του, γκρεμοτσακίστηκε στο έδαφος. Το ίδιο τέλος περίμενε και τη δεύτερη αδελφή της.

Στο μεταξύ ο Έρωτας πληγωμένος από το καυτό λάδι του λυχναριού αλλά κι από την αγάπη του για την Ψυχή βρίσκεται άρρωστος στο παλάτι της Αφροδίτης, που, όταν μαθαίνει τα κατώματα του γιου της γίνεται έξω φρενών με την παρακοή του, ενώ η ιδέα να κάνει νύφη την πιο μισητή γυναίκα στον κόσμο της προκαλεί τρέλα.. Έτσι αποφασίζει να τιμωρήσει την κοπέλα, αν και οι άλλες θεές προσπαθούν να την αποτρέψουν. Δεν έφτανε που η Ψυχή μαστιγώθηκε αλύπητα από τη Θλίψη και την Έγνοια, οι οποίες της ξερίζωσαν τα μαλλιά, αλλά έσπευσε και η ίδια η Αφροδίτη να της κομματιάσει τα ρούχα, ενώ στη συνέχεια την υπέβαλε σε απίθανες δοκιμασίες, τις οποίες η Ψυχή όφειλε να υποστεί αν ήθελε να αποδείξει την αγάπη της.

Η πρώτη ήταν να διαχωρίσει σε μια μέρα ένα σωρό ανακατεμένους σπόρους από πολλά και διαφορετικά φυτά: από κριθάρι μέχρι μπιζέλια και από φακές και σπόρους παπαρούνας μέχρι σιτάρι. Δε θα τα κατάφερνε, αν δεν τη βοηθούσαν τα μυρμήγκια, που λυπήθηκαν την αγαπημένη του θεού Έρωτα. Η δεύτερη δοκιμασία ήταν να φέρει μια τούφα μαλλί από το χρυσόμαλλο δέρας ενός κοπαδιού άγριων προβάτων με κοφτερά κέρατα και δηλητήριο στο στόμα, που έβοσκαν πίσω από το ορμητικό ποτάμι, στην απόκρημη κοιλάδα ενός επικίνδυνου δάσους. Στο έργο αυτό τη βοήθησε η Νύμφη Σύριγγα, που της είπε να περιμένει το μεσημέρι, όταν τα πρόβατα δεν αντέχουν τη ζέστη και κοιμούνται. Τότε ήταν η κατάλληλη στιγμή να μαζέψει τις τούφες από μαλλί που είχαν πιαστεί στα κλαδιά των θάμνων και στις καλάμιές. Η τρίτη δοκιμασία ήταν η χειρότερη. Η Ψυχή έπρεπε να φέρει στην Αφροδίτη νερό από μια παγωμένη πηγή που βρισκόταν σε έναν ψηλό, απότομο και γλιστερό βράχο που τον φυλούσαν δυο ακοίμητοι δράκοι. Η Ψυχή το κατόρθωσε και αυτό με τη βοήθεια του αετού του Δία.

Η Αφροδίτη δεν πέτυχε το στόχο της και γι' αυτό της ανέθεσε ακόμα μια δοκιμασία, πολύ δυσκολότερη από τις προηγούμενες. Η Ψυχή έπρεπε να πάει στον Κάτω Κόσμο

και να ζητήσει από την Περσεφόνη να της δώσει ένα κουτάκι με τη θαυματουργή αλοιφή που χάριζε υπερφυσική ομορφιά. Δεν ήταν δύσκολο να καταλάβει η Ψυχή ότι δεν υπήρχε περίπτωση να καταφέρει να πάει και προπάντων να επιστρέψει από τον Άδη, γι' αυτό ετοιμάστηκε να πηδήξει από έναν ψηλό πύργο και να θέσει τέλος στη ζωή της. Μια φωνή, όμως, που βγήκε από τα σωθικά του πύργου της έδωσε οδηγίες για να κατέβει με ασφάλεια στον Άδη και να γυρίσει σώα και αβλαβής με τον όρο να μην ανοίξει το κουτάκι που θα της έδινε η Περσεφόνη.

Η αποστολή εκτελέστηκε με μεγάλη επιτυχία, αλλά, η περιέργεια της δεν της βγήκε σε καλό. Η Ψυχή δεν κρατήθηκε και άνοιξε το κουτάκι για να δει το περιεχόμενο του και βγαίνει από μέσα ένας ναρκωτικός ατμός που την τυλίγει ολόκληρη, μουδιάζει τα μέλη της και τη βυθίζει σε ύπνο βαθύ, όμοιο με θάνατο.

Η παρέμβαση του Έρωτα ξυπνά την Ψυχή, που σπεύδει να δώσει το κουτί στην Αφροδίτη ενώ ο Έρωτας βάζει σ' εφαρμογή το σχέδιό του να γίνει δεκτή η Ψυχή από την Αφροδίτη και τους άλλους θεούς. Το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να υποσχεθεί στον Δία μια τίμια συναλλαγή: Αν ο μέγιστος των Ολυμπίων του έδινε για σύζυγο την Ψυχή, τότε ο Έρωτας αναλάμβανε την ευθύνη να ανακαλύψει και να του προσφέρει την ωραιότερη ερωμένη του κόσμου.

Έτσι, η Ψυχή έγινε η αθάνατη και αιώνια σύζυγος του Έρωτα, προβιβάστηκε σε θεότητα,

συμφιλιώθηκε με την Αφροδίτη και έφερε στον κόσμο ένα χαριτωμένο κοριτσάκι που ονομάστηκε Ηδονή.

η διαπραγμάτευση του έρωτα

Το παραμύθι του Έρωτα και της Ψυχής είναι από τα αρχαιότερα σωζόμενα παραμύθια και πραγματεύεται τον **απαγορευμένο και κρυφό έρωτα**. Η Αφροδίτη μπλέκει σε μια περίεργη ιστορία το γιό της, τον Έρωτα, προκειμένου να προστατευθεί η ίδια. Το παράδοξο είναι ότι ο Έρωτας ερωτεύεται την Ψυχή. Ζει μαζί της κρυφά από τη μητέρα του. Η Ψυχή ερωτεύεται τον άγνωστο που ερωτοτροπεί μαζί της, χωρίς να γνωρίζει ποιος είναι. Η αγάπη τους **δοκιμάζεται** αλλά αποδεικνύεται πιο δυνατή από κάθε δυσκολία και με τη βοήθεια του Δία, ως από μηχανής θεού, τελικά βγαίνει νικητής.

ΩΡΑΙΑ ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ

Τα παλιά τα χρόνια, ζούσε ένας βασιλιάς και μία βασίλισσα που επιθυμούσαν πάρα πολύ να αποκτήσουν ένα παιδί. Κάποια μέρα και αφού είχε περάσει πολύς καιρός, η βασίλισσα πήγε για μπάνιο στην λίμνη. Ενώ καθόταν πλάι στο νερό, βγήκε ένας βάτραχος, την πλησίασε και της λέει: «Η επιθυμία σας θα γίνει πραγματικότητα, πριν περάσει ένας χρόνος θα αποκτήσετε μία κόρη.» Πράγματι πριν περάσει ένας χρόνος η βασίλισσα γέννησε ένα πανέμορφο κορίτσι. Ο βασιλιάς για να γιορτάσει την γέννηση της κόρης του αποφάσισε να διοργανώσει μια μεγάλη γιορτή. Κάλεσε τους συγγενείς, τους φίλους και τους γνωστούς, αλλά και κάποιες γυναίκες, που τις ονόμαζαν σοφές, οι οποίες θα προέβλεπαν το παιδί με όλες τις χάρες και τις αρετές του κόσμου. Στο βασίλειο υπήρχαν δεκατρείς σοφές γυναίκες, αλλά στο παλάτι υπήρχαν μόνο δώδεκα χρυσά σερβίτσια και έτσι αποφασίστηκε να μη καλέσουν την μία.

Η γιορτή τελέστηκε με κάθε μεγαλοπρέπεια. Στο τέλος οι σοφές γυναίκες σηκωνόταν η μία μετά την άλλη και δώριζαν στο παιδί τις θαυματουργές τους χάρες: η μία την εργατικότητα, η άλλη την ομορφιά, η τρίτη τον πλούτο, και αφού ολοκληρώθηκαν οι ευχές το παιδί είχε ότι μπορούσε να ευχηθεί κανείς σε αυτό τον κόσμο. Όταν είχε εκφράσει την χάρη της η ενδέκατη σοφή, μπήκε ξαφνικά στον χώρο της γιορτής η δεκατη-τρίτη. Ήρθε για να εκδικηθεί που δεν την κάλεσαν και χωρίς να χαιρετήσει ή να κοιτάξει κανέναν, φώναξε: «όταν η κόρη του βασιλιά γίνει δεκαπέντε χρονών, θα τρυπηθεί με μία άτρακτο και θα πέσει νεκρή!» Χωρίς να πει άλλη κουβέντα γύρισε και έφυγε την αίθουσα.

Όλοι τρόμαζαν και έμειναν άφωνοι όταν ξεπρόβαλε η δωδέκατη σοφή, η οποία ακόμη δεν είχε δώσει το δώρο της. Καθώς δεν μπορούσε να ακυρώσει την κακιά ευχή, παρά μόνο να την ελαφρύνει, είπε «δεν θα είναι όμως θάνατος, αλλά η βασιλοπούλα θα κοιμηθεί βαθιά για εκατό χρόνια.»

Ο βασιλιάς ο οποίος ήθελε να προστατέψει το παιδί του από το κακό που το περίμενε, έδωσε εντολή να κάψουν όλες τις ατράκτους στο βασίλειο του. Το κορίτσι μεγάλωνε και είχε πάρει όλες τις χάρες που του χάρισαν οι σοφές γυναίκες. Ήταν τόσο όμορφο, υπάκουο, ευγενικό και έδειχνε σε όλους κατανόηση που δεν υπήρχε άνθρωπος να μην το αγαπάει. Την ημέρα που το κορίτσι έγινε δεκαπέντε χρονών ήταν μόνο του στο παλάτι καθώς ο βασιλιάς και η βασίλισσα έλειπαν. Τότε το κορίτσι πήγε σε όλα τα μέρη του παλατιού, στα δωμάτια και στις αποθήκες που δεν είχε ξαναδεί, για να

φτάσει τελικά σε έναν παλιό πύργο. Ανέβηκε την παλιά κυκλική σκάλα και έφτασε σε μία μικρή πόρτα. Στην κλειδαριά της πόρτας ήταν τοποθετημένο ένα παλιό σκουριασμένο κλειδί. Όταν το γύρισε, άνοιξε η πόρτα και φανερώθηκε ένα δωμάτιο όπου καθόταν μία γριούλα και έγνεθε μαλλί με μια άτρακτο. «Καλημέρα γιαγιούλα» είπε η βασιλοπούλα «τι κάνεις εκεί πέρα;» «Γνέθω» είπε η γριά και κούνησε ελαφρά το κεφάλι για να χαιρετίσει. «Τι πράγμα είναι αυτό το οποίο χοροπηδάει τόσο περίεργα;» ρώτησε το κοριτσάκι, πήρε την άτρακτο και ήθελε να μάθει να γνέθει.

Μόλις όμως την έπιασε, ενεργοποιήθηκε η μαγική ευχή και τρύπησε το δάχτυλο της. Με το που αισθάνθηκε το τρύπημα έπεσε στο κρεβάτι το οποίο βρισκόταν στο δωμάτιο και

αμέσως κοιμήθηκε βαθιά. Ο ύπνος αυτός εξαπλώθηκε σε όλο το παλάτι: ο βασιλιάς και η βασίλισσα, οι οποίοι μόλις είχαν γυρίσει στο παλάτι και μπαίνανε στην μεγάλη σάλα, άρχισαν να κοιμούνται και μαζί τους και όλοι οι αυλικοί. Ακόμη και τα άλογα στους στάβλους κοιμήθηκαν και μαζί τους τα σκυλιά στην αυλή, τα περιστέρια στη σκεπή και οι μύγες στους τοίχους. Η φωτιά που άναβε στη σόμπα έσβησε και αποκοιμήθηκε, το ψητό σταμάτησε να ψήνεται, ο μάγειρας που είχε πιάσει τον βοηθό του από τα μαλλιά επειδή είχε κάνει κάποιο λάθος, τον άφησε και αποκοιμήθηκε. Ο αέρας ησύχασε και στα δέντρα μπροστά από το παλάτι δεν κουνιόταν πια ούτε φύλλο. Γύρω από το παλάτι όμως άρχισαν να μεγαλώνουν οι αγκαθωτοί θάμνοι χρόνο με τον χρόνο ώσπου τελικά κάλυψαν όλο το παλάτι. Τόσο πολύ μεγάλωσαν που τελικά δεν φαινόταν ούτε καν η σημαία που βρισκόταν πάνω στη σκεπή.

Στη χώρα είχε εξαπλωθεί ο μύθος της ωραίας κοιμωμένης και έτσι συχνά ερχόταν βασιλόπουλα που προσπαθούσαν να περάσουν ανάμεσα στους θάμνους. Ωστόσο δεν κατόρθωναν να τους διαπεράσουν καθώς τα αγκάθια κρατιόταν μεταξύ τους σα να είχαν χέρια. Έτσι οι νέοι παγιδευόταν και δεν μπορούσαν πια να απομακρυνθούν με αποτέλεσμα να πεθαίνουν άδοξα. Μετά από πολλά χρόνια ξαναήρθε ένα βασιλόπουλο στη χώρα και άκουσε από έναν γέρο να λέει για τους θάμνους με τα αγκάθια που έκρυβαν το παλάτι της ωραίας κοιμωμένης.

Ήξερε από τον παππού του ότι ήδη πολλά βασιλόπουλα πήγαν να διαπεράσουν τους θάμνους αλλά παγιδεύτηκαν από αυτούς και πέθαναν. Τότε ο νεαρός είπε: «δεν φοβάμαι, θέλω να δω την ωραία κοιμωμένη.» Ο γέρος που του έλεγε για το παλάτι, προσπάθησε μάταια να μεταπείσει τον νεαρό αλλά αυτός δεν άκουγε τα λόγια του. Ωστόσο είχαν ήδη περάσει τα εκατό χρόνια, και είχε έρθει η μέρα που θα έπρεπε να ξυπνήσει η βασιλοπούλα. Όταν το βασιλόπουλο πλησίασε τους θάμνους, υπήρχαν μόνο μεγάλα όμορφα λουλούδια. Τα λουλούδια παραμέρισαν από μόνα τους μόλις τα πλησίασε και τον άφησαν να περάσει χωρίς να πάθει το παραμικρό. Μόλις πέρασε ξαναενώθηκαν πίσω του σε θάμνο. Στην αυλή είδε τα άλογα και τα κυνηγόσκυλα να είναι ξαπλωμένα και να κοιμούνται. Στη σκεπή είδε τα περιστέρια να έχουν βάλει το κεφαλάκι τους κάτω από τα φτερά τους. Όταν μπήκε στο παλάτι οι μύγες κοιμόταν στους τοίχους, ο μάγειρας είχε ακόμη το χέρι σε θέση σαν να ήθελε να αρπάξει τον νεαρό βοηθό του, και η υπηρέτρια καθόταν στο τραπέζι έχοντας μπροστά της μία μαύρη κότα που ήθελε να ξεπουπουλίσει.

Τότε συνέχισε να περπατάει και μπήκε στη μεγάλη σάλα, όπου κοιμόταν όλοι οι αυλικοί και πάνω στον θρόνο κοιμόταν ο βασιλιάς και η βασίλισσα. Συνέχισε να περπατάει, τίποτε δεν ακουγόταν και ήταν τόση η ησυχία που άκουγε την αναπνοή του. Τελικά έφτασε στον πύργο και άνοιξε την πόρτα για την μικρή κάμαρα στην οποία βρισκόταν η ωραία κοιμωμένη. Εκεί λοιπόν ήταν ξαπλωμένη και κοιμόταν. Η βασιλοπούλα ήταν τόσο όμορφη που ο νεαρός δεν μπορούσε να πάρει τα μάτια του από πάνω της και τελικά έσκυψε και της έδωσε ένα φιλί. Μόλις την φίλησε η κοπέλα άνοιξε τα μάτια της, ζύπνησε και κοίταξε γλυκά τον νέο.

Μετά κατέβηκαν μαζί τις σκάλες και ο ένας μετά τον άλλον ξυπνούσαν και οι υπόλοιποι, ο βασιλιάς,

η βασίλισσα, όλοι οι αυλικοί και κοιτούσαν ο ένας τον άλλον απορημένοι. Τα άλογα στην αυλή ανασηκώθηκαν και κουνιότανε να ξεμουδιάσουν, τα κυνηγόσκυλα πηδούσαν και γάβγιζαν, τα περιστέρια στη σκεπή έβγαλαν τα κεφαλάκι τους από τις φτερούγες, κοίταξαν τριγύρω και άρχισαν να πετάνε, οι μύγες στους τοίχους άρχισαν να περπατάνε, η φωτιά στην κουζίνα ξαναζωντάνεψε, το φαγητό συνέχισε να ψήνεται, ο μάγειρας έδωσε μία σφαλιάρα στον βοηθό και αυτός άρχισε να φωνάζει και η υπηρέτρια συνέχισε να ξεπουπουλιάζει το κοτόπουλο. Σύντομα ορίστηκαν οι γάμοι του βασιλόπουλου με την βασιλοπούλα και οι δυο τους έζησαν μαζί ευτυχισμένοι.

η διαπραγμάτευση του έρωτα

Παρουσιάζεται σ' αυτό το παραμύθι έντονα η επίδραση του μαγικού στοιχείου και η διάθεση του πατέρα να προστατεύσει την κόρη του από τη μοίρα της. Το γεμάτο μυστήριο κάστρο και η ομορφιά της κοιμισμένης πριγκίπισσας ενισχύει **το πείσμα και την επιμονή μερικών ανδρών**, για να πετύχουν το ακατόρθωτο. Το φιλί, ερωτικό σύμβολο, είναι αυτό που θα ξαναδώσει ζωή στην ωραία κοιμωμένη

Και κάποιοι διαφορετικοί συμβολισμοί...

Η ιστορία:

Μια μάγισσα καταριέται μια βασιλοπούλα να τρυπήσει το δάχτυλό της από μια ρόκα μόλις γίνει 15 χρονών και να πέσει σε βαθύ ύπνο. Ο πατέρας της εξαφανίζει όλες τις ρόκες από το βασίλειο, ωστόσο η πριγκίπισσα βρίσκει μια γριά να γενέθει σε ένα δωμάτιο και η κατάρα πραγματοποιείται. Εκατό χρόνια μετά ένας πρίγκιπας φιλά την κοπέλα και της ξαναδίνει ζωή.

Τι σημαίνει:

Τα παραμύθια που έχουν κεντρικό θέμα τους μια μεγάλη περίοδο παθητικότητας (όπως ο παρατεταμένος ύπνος στον οποίο πέφτει η Ωραία Κοιμωμένη) επιτρέπουν στο παιδί να καταλάβει ότι ως έφηβος ίσως περάσει μια ανενεργό φάση. Μαθαίνει όμως ότι τα πράγματα εξακολουθούν να εξελίσσονται. Ακόμη και αν η περίοδος ηρεμίας μοιάζει σαν να πρόκειται να κρατήσει εκατό χρόνια, στο τέλος τα πράγματα θα αλλάξουν.

Η ρόκα:

Η ρόκα που ματώνει το χέρι του κοριτσιού συμβολίζει την είσοδο στην εφηβεία. Σε αυτό το σημείο οι φροϊδικοί συμβολισμοί αφθονούν στην ιστορία. Καθώς η βασιλοπούλα πλησιάζει στο μοιραίο δωμάτιο (με την γριά που γενέθει), πρέπει να ανέβει μια κυκλική σκάλα η οποία, όπως και στα όνειρα, αντιπροσωπεύει τη σεξουαλική εμπειρία. Στην κορυφή της σκάλας βρίσκεται ένα κλειδωμένο δωμάτιο. Το γύρισμα του κλειδιού στην κλειδαριά της πόρτας που οδηγεί στο δωμάτιο με τη γριά και τη ρόκα συμβολίζει τη σεξουαλική σχέση.

Ο ύπνος:

Στη διάρκεια του μακροχρόνιου ύπνου της, η ομορφιά της ηρωίδας είναι παγερή, υπάρχει δηλαδή η απομόνωση του ναρκισσισμού. Σε αυτή την κατάσταση δεν υπάρχει καμία οδύνη αλλά και καμία γνώση ή κανενός είδους συναίσθημα. Η «απόσυρση» είναι μια δελεαστική αντίδραση στις εντάσεις τις εφηβείας αλλά οδηγεί σε μια κατάσταση που μοιάζει με θάνατο όταν τη χρησιμοποιούμε ως διαφυγή από τις δυσκολίες της ζωής. Ο κόσμος ζωντανεύει μόνο για το άτομο που αφυπνίζεται γι αυτόν.

Ο πρίγκιπας:

Το φίλι του πρίγκιπα λύνει τα μάγια του ναρκισσισμού και αφυπνίζει τη θηλυκότητα της βασιλοπούλας. Η ένωσή τους συμβολίζει την ωριμότητα, δηλαδή όχι απλώς την αρμονία με τον εαυτό μας αλλά και με τον άλλον.

ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

Η Σταχτοπούτα είναι ένα κλασικό παραμύθι που αφηγείται τις περιπέτειες μιας κοπέλας, που την κακομεταχειρίζονται η κακιά μητριά της και οι αδερφές της. Συγγραφέας της Σταχτοπούτας θεωρείται ο Σαρλ Περώ, ωστόσο υπάρχουν καταγεγραμμένα στοιχεία παρόμοιων ιστοριών σε κινεζικά χειρόγραφα που χρονολογούνται από το 850 μ.Χ., και μια έκδοση του μύθου από την αρχαία Αίγυπτο. Το κεντρικό πρόσωπο του παραμυθιού είναι η Σταχτοπούτα (Cendrillon στο πρωτότυπο του Περώ), κόρη ενός πλούσιου εμπόρου. Η μητριά της και οι ετεροθαλείς αδελφές της υποβιβάζουν τη Σταχτοπούτα σε ρόλο υπηρέτριάς τους, ενώ αυτές χαίρονται όλα τα πλούτη του εμπόρου, και την αναγκάζουν να κοιμάται στις στάχτες του τζακιού, απ' όπου και το όνομα Σταχτοπούτα.

Κάποιο βράδυ την επισκέπτεται η νεράιδα νονά της και της δίνει ένα φόρεμα, μια άμαξα κι ένα ζευγάρι γυάλινα γοβάκια προκειμένου να πάει στο χορό του Πρίγκιπα. Ο πρίγκιπας εντυπωσιάζεται και την επόμενη μέρα, όταν η άγνωστη εμφανίζεται πάλι στο παλάτι. Καθώς δεν ξέρει τίποτα γι' αυτή, αποφασίζει να τη βρει χρησιμοποιώντας το γοβάκι που άφησε στις σκάλες φεύγοντας, βάζοντας τις γυναίκες της περιοχής να το δοκιμάσουν για να δει σε ποια ταιριάζει. Οι αδερφές της προσπαθούν με κόπους και βάσανα να φορέσουν το γοβάκι, προκειμένου να κερδίσουν τον πρίγκιπα, μάταια όμως καθώς ταιριάζει μόνο στη Σταχτοπούτα, την οποία και παντρεύεται ο πρίγκιπας.

η διαπραγμάτευση του έρωτα

Το παραμύθι της Σταχτοπούτας παρουσιάζει τον έρωτα ανάμεσα σε δύο νέους διαφορετικής οικονομικής κατάστασης, που δύσκολα θα μπορούσε να προσεγγίσει ο ένας τον άλλο. Η καλή νονά- μάγισσα κάνει κι εδώ το θαύμα της. **Πραγματεύεται λοιπόν τον κεραυνοβόλο έρωτα, που περιέχει όμως το στοιχείο του δόλου** (ραβδί). Θα το χαρακτηρίζα ως μία παρηγοριά για όλα τα κορίτσια που καταπιέζονταν από μητριές και οικονομικές δυσχέρειες. Τα καλά κορίτσια πάνε στον... επίγειο παράδεισο.

Και κάποιοι διαφορετικοί συμβολισμοί...

Η ιστορία:

Η μητριά και οι αδελφές της Σταχτοπούτας την αναγκάζουν να καθαρίζει τις στάχτες του σπιτιού. Όταν ο βασιλιάς δίνει μία δεξίωση χορού, μια νεράιδα εμφανίζεται και τη βοηθά να αποκτήσει ωραία ρούχα και άμαξα. Το γοβάκι που θα χάσει στον χορό θα οδηγήσει τον πρίγκιπα κοντά της.

Τι σημαίνει:

Κανένα άλλο παραμύθι δεν αποδίδει τόσο καλά όσο η Σταχτοπούτα τις εσωτερικές εμπειρίες του μικρού παιδιού που γνωρίζει τις αγωνίες της αδελφικής αντιζηλίας.

Στάχτες:

Η Σταχτοπούτα ζει σκουπίζοντας τις στάχτες ενθαρρύνει το παιδί στην πεποίθηση ότι το να κατοικεί σε ταπεινά μέρη δεν θα το εμποδίσει να προοδεύσει στη ζωή του. Οι στάχτες συμβολίζουν και το πένθος της για τη νεκρή μητέρα της. Το πένθος είναι αναγκαίο ως προσωρινή κατάσταση, αλλά για την επιβίωση πρέπει να μετατραπεί σε μια θετική στάση ζωής.

Η νεραϊδογονά:

Συμβολίζει τα συναισθήματα και τις ψυχικές διεργασίες της Σταχτοπούτας. Η νεράιδα της ζητεί να εκτελέσει μία σειρά από καθήκοντα προτού τη στείλει στο χορό. Της λέει να φέρει μια κολοκύθα από τον κήπο, να ανοίξει μία ποντικοπαγίδα και να βρει έξι σαύρες. Αυτό που καταλαβαίνει το παιδί που ακούει το παραμύθι είναι ότι μπορεί με τις δικές του ενέργειες να βελτιώσει τη ζωή του.

Το γοβάκι:

Στις πρώτες παραλλαγές της Σταχτοπούτας το γοβάκι ήταν φτιαγμένο από γούνα (vair) ενώ αργότερα ο Περό αντικατέστησε τη λέξη με μια ομόηχη της που σημαίνει γυαλί (verre). Το γοβάκι υποδηλώνει τη θηλυκότητα, ίσως και το ίδιο το γυναικείο σεξουαλικό όργανο. Η τελετουργία με τον πρίγκιπα που της φορά το γοβάκι θυμίζει αρραβώνα.

Ο χορός:

Η Σταχτοπούτα πηγαίνει τρεις φορές στον χορό του βασιλιά. Η επανάληψη των επισκέψεων συμβολίζει της αμφιθυμία του νεαρού κοριτσιού που θέλει να δεσμευτεί ερωτικά και ταυτόχρονα φοβάται να το κάνει.

Ο πρίγκιπας:

Το παιδί ακούγοντας το παραμύθι μαθαίνει ότι για να κερδίσει το βασίλειο του (μέσω ενός γάμου με τον πρίγκιπα) πρέπει να είναι έτοιμο να υποστεί για ένα διάστημα μια ζωή γεμάτη δυσκολίες όπως η Σταχτοπούτα. Δεν θα πρέπει όμως μόνο να υπομένει τις δοκιμασίες αλλά και αν αναλαμβάνει πρωτοβουλίες.

Όταν οι μαθητές αξιοποιούν τη δημιουργική γραφή...

ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ!!!

NENA ΓΟΓΓΑΛΗ- ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Β1 project

Ψεύτες ! Ψεύτες γονείς ,ψεύτες δάσκαλοι, ψεύτες νηπιαγωγοί! Όλοι! Για πες μου, αγαπητή μητέρα, είδες τα τελευταία χρόνια κανένα άσπρο άλογο (οι καροτσέρηδες στο κέντρο της Θεσσαλονίκης εξαιρούνται)! Είδες ποτέ πρίγκιπα διαθέσιμο να παντρευτεί αγνή και τίμια χωριατοπούλα; Όχι!

Εε, τότε λοιπόν, γιατί μανούλες όλου του κόσμου παραμυθιάζετε εκατομμύρια κοριτσάκια!

Εσείς ,νηπιαγωγοί, γιατί σε κάθε γιορτή ντύνετε όλες τις λιλιπούτειες δεσποινίδες πριγκίπισσες; Ε;

Μα είναι δυνατόν να μας προετοιμάζετε για έναν τέτοιο κόσμο; Σήμερα ο πιο ρομαντικός θεωρείται αυτός που, αντί να φτύσει μπροστά σου, γυρνάει το κεφάλι του! Τι τριαντάφυλλα και κρινάκια μας τάζατε; Ε; Μπλα μπλα και ζήσανε αυτοί καλά! Τι λες μωρέ; Πόσοι σήμερα ζούνε καλά;

Για κοίτα γύρω σου! Βρες μου πέντε ζευγάρια ευτυχισμένα και εγώ σου δίνω το χέρι! Αλλά ευτυχισμένα με το τρόπο των μικρών...Γιατί ο τρόπος των μεγάλων είναι η συνήθεια, η ρουτίνα. Εγώ μιλάω για πραγματικό έρωτα, μιλάω για σπινθηροβόλες ματιές και διακριτικά αγγίγματα κάτω από το τραπέζι κι εσύ είσαι σαράντα φεύγα! Μιλάω για περίπατο στη βροχή με τον άντρα σου, χωρίς να σκέφτεσαι τη μπουγάδα που έχεις να βάλεις ή το αν έκλεισες το μάτι της κουζίνας! Μιλάω για πάθος!

Επειδή όμως αυτό είναι δύσκολο έως απίθανο, απαιτώ κάποιο σεβασμό στη νοημοσύνη μας! Τέρμα τα άλογα, οι χοροί και τα πανηγύρια! Τέρμα ο εθισμός όλων των κοριτσιών της υψηλίου σε γλυκανάλατες ιστορίες, που δεν υφίστανται στην πραγματικότητα!

Πείτε μας ξεκάθαρα "Κοριτσάκι μου δεν θα βγάλεις άκρη!" Και μην μου πείτε ότι δεν το σκεφτήκατε, γιατί μικροί μεγάλοι, άντρες γυναίκες, όλοι τα ίδια τραβάμε στον έρωτα! Φτάνει με τα παραμύθια! Πείτε τραγούδια, ποιήματα, θεατρικά έργα ό,τι σας έρθει τέλος πάντων! Μόνο να μην αρχίζει με το μια φορά και έναν καιρό!

Γιατί αυτή η φορά με το καρμικό έρωτα ήταν μόνο μία και αυτός ο καιρός ήταν ό πέμπτος αιώνας και εμείς έχουμε ξεφύγει κατά πολύ!

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΑΙ Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ-ένα αλλιότιχο παραμύθι

NENA ΓΟΓΓΑΛΗ- ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Β1 project

Και μετά από πόσο καιρό όλα μοιάζουν σαν παραμύθι. Και εύλογα θα με ρωτούσε κανείς "Εσένα τι σε πειράζει τώρα? Μια χαρά κατάληξη έχουν πάντα τα παραμύθια"...Αυτό που με ενοχλεί είναι ότι το δικό μου παραμύθι δεν είναι σαν όλα τα άλλα. Δεν έχει γοβάκια ,φουρό και χορούς. Είναι ένα παραμύθι μίας ξεπεσμένης πριγκίπισσας που ψάχνει απελπισμένα ένα πρίγκιπα ,αφού ποτέ δεν της δόθηκε η ευκαιρία να φιλήσει το βάτραχο που προορίζονταν για αυτή! Είναι το παραμύθι ενός βατράχου που αδιαφόρησε επιδεικτικότητας για τον έρωτα της πριγκίπισσας. Λες και δεν την είχε ανάγκη, λες και ήταν άνθρωπος και είχε επιλογές.

Πέρασαν χρόνια πολλά και της είναι δύσκολο να θυμηθεί το πρόσωπο του. Και την πονάει το ότι για να νιώσει τη συγκίνηση του αγγίγματος της πρέπει να κλείσει τα μάτια και να παλέψει με τη μνήμη και το χρόνο! Εκείνο το καιρό ο βάτραχος της

έπιανε το χέρι, της χάιδευε τα μαλλιά, της άγγιζε τη ψυχή και τη καρδιά αλλά ποτέ δεν την φίλησε, λες και δεν την είχε ανάγκη...

Ο βάτραχος έφυγε μακριά σε ένα ξένο βασίλειο και από τότε δεν τον ξαναείδε η πριγκίπισσα..Η αλήθεια είναι ότι με τον καιρό τον είχε σχεδόν ξεχάσει! Πολλοί νεαροί πάλευαν για τον έρωτα της και αυτή για αντάλλαγμα τους έδινε ένα χάδι, ένα βλέμμα και αυτοί μαγεύονταν με την παραδεισένια ομορφιά της. Αλλά κουράστηκε, κουράστηκε πολύ! Βαρέθηκε τις συναλλαγές. Ήθελε κάτι αληθινό, σαν τον τότε έρωτα της με εκείνο το βάτραχο που είχε φύγει στα ξένα. Έτσι το έβαλε πείσμα και υποσχέθηκε στον εαυτό της ότι ποτέ ξανά δεν θα χάριζε χαμόγελα και χάρδια ,κομμάτια του εαυτού της, εάν δεν ένιωθε πραγματικά τον έρωτα. Και ως σωστή κυρία κράτησε το λόγο της.

Πέρασαν μέρες μήνες χρόνια και η πριγκίπισσα έμεινε τόσο μόνη που ξεχάσε πως ήταν η αγάπη. Ο καιρός μαζί με τη νεανικότητα τής ρούφηξε και όλα τα συναισθήματα της!

Όταν πλέον κατάλαβε πως ήταν γραφτό της να μην έχει ένα βάτραχο, έγραψε ένα γράμμα, στο οποίο εξιστορούσε κάθε αγνό και λεπτό συναίσθημα που έτρεφε τότε για αυτόν και το έστειλε στα ξένα. Ο βάτραχος παρέλαβε το γράμμα και αυτή τη φορά δεν την αγνόησε άλλα συγκριτικά με αυτά που της έγραψε καλύτερα να την αγνοούσε!! Ψύχραιμος και ατάραχος καθώς ήταν, της απάντησε με τυπικότατη ευγένεια. Της έγραψε πως την ευχαριστεί ιδιαίτερα που κάποια ένιωσε τόσα για αυτόν και πως σωστά έπραξε και του τα είπε και ξελάφρωσε... Δεν της ζήτησε συγνώμη ,δεν της είπε ότι την αγάπησε, δεν της είπε τίποτα! Όταν τα διάβασε αυτά η πριγκίπισσα δέθηκε κόμπος το στομάχι της και μία μπάλα από ανάκατες βρισιές και λυγμούς είχε γαντζωθεί στο λαιμό της..Αλλά δεν έκλαψε δεν τσίριξε... Έτσι της έμαθαν. Αυτός που πονάει δεν μιλάει, αυτός που αγαπάει δεν μιλάει, αυτός που νιώθει δεν μιλάει...Μιλάει μόνο αυτός που δεν ξέρει τον έρωτα...

Όσοι τον ξέρουν, τον χαντακώνουν σε γωνίτσες του μυαλού, για να μην ξεπηδήσει καμία θύμηση και τους πονέσει.

Η πριγκίπισσα μας το ξεπέρασε..Δεν μίλησε και το έθαψε βαθιά μέσα της. Μόνο που και που, όταν κάθεται στην αυλή και την χτυπάει ο αέρας, νιώθει μία πίκρα! «Όλα τα παραμύθια έχουν αίσιο τέλος, για το δικό μου δεν ξέρω ακόμη...»Ίσως

εμφανιστεί στη ζωή της ένας πρίγκιπας που θα την αγαπά αληθινά... Ίσως να έρθει ένας ακόμη βάτραχος και φτου πάλι από την αρχή!

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ «Music for five»: Αδαμοπούλου Όλγα, Ακοπιάν Χρυσάνθη, Ανανικίδου Χρύσα, Δήμου Αλεξάνδρα, Ευσταθιάδου Δανάη

Επιδιώξε να μελετήσει τον τρόπο και τη μορφή που παρουσιάζεται ο έρωτας μέσα από τους στίχους ελληνικών και ξένων τραγουδιών

‘Ο έρωτας καὶ ἡ ἀγάπη στὰ δημοτικά μας τραγούδια

Ετούτη εδώ είναι μια καθαρή ερωτική ποίηση, που συγκίνησε μεγάλους δημιουργούς. Τα λόγια είναι περιττά, σαν τα τραγούδια πάρουν τη σκυτάλη, καθώς μερικές φορές μονάχα αυτά είναι ικανά να μιλήσουν κατευθείαν στην ψυχή μας:

*Έβγατε αγόρια στὸ χορό, κοράσια στὰ τραγούδια,
Πέστε καὶ τραγουδήσετε πὼς πιάνεται ἡ ἀγάπη:
- Ἀπὸ τὰ μάτια πιάνεται, στὰ χεῖλια κατεβαίνει,
Κι ἀπὸ τὰ χεῖλια στὴν καρδιά ριζώνει καὶ δὲ βγαίνει*

*Δὲν εἶν' ὁ ἔρωτας ἀνθός, μαζί του γιὰ νὰ παίξεις
Μόν' εἶναι βᾶτος μ' ἀγκαθιές κι ἀλίμονό σου ἂν μπλέξεις.*

*Ἡ ἀγάπη θέλει φρόνηση, θέλει ταπεινοσύνη,
Θέλει λαγοῦ περπατησιά, αἰτοῦ γληγοροσύνη.*

*Μάτια μὲ μάτια βλέπονται κι ἀχείλι δὲ φιλιέται,
Κορμὶ δὲν ἀγκαλιάζεται, ἀγάπη δὲ λογιέται.*

*Ἡ ἀγάπη βράχους κατελεῖ καὶ τὰ θεριὰ μερώνει,
Κι ἐγὼ τὴν ἔχω στὴν καρδιά, γι' αὐτὸ μὲ θανατώνει.*

*Δὲν εἶναι πόνος νὰ πονεῖ, πόνος νὰ θανατώνει,
Σὰν τὴν ἀγάπη τὴν κρυφὴ, ποὺ δὲν ξεφανερώνει.*

*Μὰ σὺ 'σαι μιὰ βασίλισσα, π' ὄλο τὸν κόσμο ὀρίζεις,
Σὰ θέλεις παίρνεις τὴ ζωὴ, σὰ θέλεις τὴ χαρίζεις.*

*Σένα σου πρέπει, μάτια μου, βασίλισσα νὰ γίνεις,
Καὶ στὸ θρονὶ νὰ κάθῃσαι, τὶς ὁμορφες νὰ κρίνεις.*

*Ἄν μ' ἀγαπᾷς κι εἶν' ὄνειρο, ποτὲ νὰ μὴν ζυπνήσω,
Γιατὶ μὲ τὴν ἀγάπη σου ποθῶ νὰ ξεψυχήσω.*

*Ἀπ' ὅλα τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ, ἓνα εἶναι ποὺ σοῦ μοιάζει,
Ἐνα ποὺ βγαίνει τὸ πουρνό, ὅταν γλυκοχαράζει.*

*Τὰ μαῦρα μάτια τὴν ἀγὴ δὲν πρέπει νὰ κοιμοῦνται,
Μόνο νὰ κανακεῦονται καὶ νὰ γλυκοφιλοῦνται.*

*Τὸ μόνο μου παράπονο εἶναι πὼς δὲ σὲ βλέπω,
καὶ μόνος μου τὸ ἀπορῶ τὸ νοῦ μου πὼς τὸν ἔχω.*

*Ἦλιέ μου οἱ ἀχτίδες σου, σβήνουν καὶ πάλι ἀνάβουν
καὶ τὰ δικά μου βάσανα καθημερ' ἄως δὲν παύουν.*

«Με ένα ερωτικό σκέρτσο τι αισθάνομαι θα σου πω»

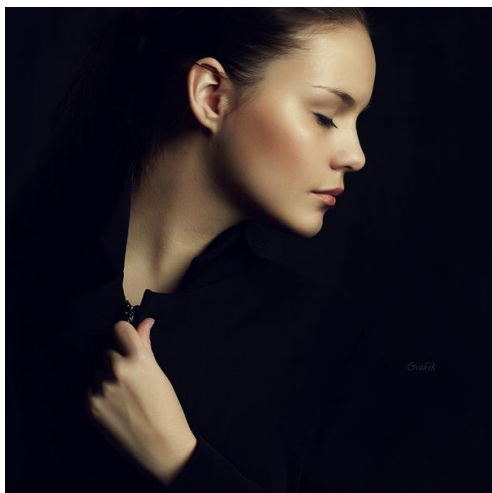

Το αίσθημα του έρωτα δε θα μπορούσε παρά να «μετουσιωθεί» σε στίχο και μελωδία, για να γίνει τραγούδι με έντονα συναισθηματικό φορτίο. Μέσα από τα τραγούδια μπορεί ο καθένας μας να εκφράσει τα συναισθήματά του με ποιητικό και λυρικό τρόπο.

Μέσα από αυτά διαφαίνονται τα συναισθήματα και οι σκέψεις των ερωτευμένων. Στα περισσότερα ερωτικά τραγούδια προβάλλεται η πίστη για αιώνια αγάπη και αφοσίωση {«**Και σου τ' ορκίζομαι πως θα σε αγαπάω μια ζωή**» (Πέγκυ Ζήνα)}. Ο ερωτευμένος τείνει να ιδανικοποιεί το έτερον ήμισυ {«**Είσαι ό,τι έχω σκεφτεί, ό,τι έχω ονειρευτεί**» (Σάκης Ρουβάς), «**Όλα σε σένα τα βρήκα**» (Γιάννης Πλούταρχος)} προσδίδοντας σε αυτό όλο του το είναι και τη μέγιστη σημασία σε όλους τους τομείς {«**Είναι η δικιά μου κοσμοθεωρία, μονάχα εσύ να έχεις σημασία**» (Ελλη Κοκκίνου)}. Αισθάνεται απέραντη ευτυχία και πως όλα είναι ρόδινα {«**Είμαι στα πάνω μου, είμαι στα ωραία μου, γιατί με τρέλανεσ εσύ, αγάπη νέα μου**» (Άννα Βίση)}. Ο ερωτευμένος φαίνεται να εξαρτάται από τον αγαπημένο του και να αυτοθυσιάζεται για το καλό του {«**Στο κάτω-κάτω της γραφής αξίζει να καταστραφείς**» (Γιάννης Πάριος), «**Και ας πνιγώ για το καλό σου**» (Μιχάλης Χατζηγιάννης)}, ενώ ταυτόχρονα περιμένει το ίδιο και από αυτόν. Έχει ανάγκη τον άλλον ψυχικά και σωματικά {«**Νιώσε με, πόσο σε έχω ανάγκη**» (Νίκος Κουρκούλης)} και να βρίσκεται μέσα στην αγκαλιά του {«**Μα όταν είμαι, αγάπη μου, μαζί σου στην αυλή του Παραδείσου**» (Δέσποινα Βανδή)}, ενώ παράλληλα επιθυμεί σφόδρα τα σώματα και οι ψυχές τους να γίνουν ένα {«**Κάνε με κορμί δικό σου**» (Χάρις Αλεξίου-Φίλιππος Πλιάτσικας)}. Ο ερωτοχτυπημένος ονειρεύεται να φύγει με το ταίρι του σε μακρινά και ουτοπικά μέρη, μακριά από όλους και από όλα, να μείνουν οι δυο τους {«**Σ' ένα νησί μαζί μου θα' ρθεις, που δεν το' χει ούτε ο χάρτης**»

(NINO)}, να κάνουν μια καινούρια αρχή {«*Να ξεχάσουμε, μωρό μου, τα παλιά (NINO)*}. Ο έρωτας αγγίζει το κοινό παρελθόν, παρόν, μέλλον και όλη την αιωνιότητα {«*Σ' αγαπώ για το τώρα, το πριν, το μετά και το πάντα*» (Αντώνης Ρέμος-Άλκηστις Πρωτοψάλτη)}. Τέλος, αισθάνεται ευγνωμοσύνη για τον άνθρωπό του {«*Εγώ σ' ευχαριστώ, που κολυμπάω στο βυθό σου*» (Μιχάλης Χατζηγιάννης)}, που τον αγαπάει όπως είναι.

«*Αχ, και να μ' αγαπούσες*»

Ανεκπλήρωτος έρωτας = απωθημένο, ανικανοποίητο, πλατωνικός έρωτας. Έτσι αναφέρεται στο λεξικό της νεοελληνικής γλώσσας ο ανεκπλήρωτος έρωτας... Τι σημαίνει όμως στην ουσία αυτό; Είναι ανεκπλήρωτοι πόθοι και συναισθήματα που ζητούν λύτρωση; Είναι παγίδα που βρίσκεσαι εγκλωβισμένος με πολλά συναισθηματικά αδιέξοδα; Είναι έρωτες που τέλειωσαν πριν καν αρχίσουν;

Καλύτερα να γνωρίσεις τον έρωτα και να τον χάσεις παρά να μην τον γνωρίσεις ποτέ, λένε... Λένε ότι ο απόλυτος, ο μεγαλύτερος έρωτας στη ζωή είναι ο ανεκπλήρωτος και

δεν έχουν άδικο. Γιατί αυτόν που αγαπάς τον έχεις δημιουργήσει στο μυαλό σου εσύ όπως θα ήθελες να είναι, δίνοντάς του τα χαρακτηριστικά που εσύ θέλεις.

Το βέβαιο είναι ότι πονάει. Σύμφωνα με μια μελέτη της επιστήμης, αποδείχθηκε πως στον εγκέφαλο κάποιου που βιώνει τον έρωτα χωρίς ανταπόκριση διεγείρονται οι ίδιες περιοχές με εκείνες που διεγείρονται με τον σωματικό πόνο. (Πηγή: navagia.gr)

Υπάρχουν και αυτοί οι στίχοι τραγουδιών που σου χτυπάνε την καρδιά, η μελαγχολική μελωδία τους θολώνει το μυαλό σου, σου ρίχνει αλάτι στην πληγή, όμως δεν αποφεύγεις να τα ακούσεις ή και να τα τραγουδήσεις.

Μέσα από αυτά προβάλλεται το απωθημένο, πόσο έντονο, πόσο αιμοβόρο είναι. Ο ερωτευμένος αισθάνεται το ατελέσφορο του έρωτα και λυγίζει που ο άνθρωπός του δεν πράττει όπως αυτός επιθυμεί. Τον πληγώνει που ό,τι νιώθει, ό,τι σκέφτεται δεν πρόκειται να το μάθει ο άμεσα ενδιαφερόμενος {«*Πόσο πολύ σ' αγάπησα ποτέ δε θα το μάθεις*» (Χρήστος Θηβαίος)}.

Ένα αναπάντητο γιατί τον ταλαιπωρεί {«*Κι όμως είδα τα ψυχρά σου μάτια ψεύτικα να μοιάζουν και δάκρυα να μη στάζουν, γιατί;*» (Νίκος Βέρτης), «*Δε μ' είδες χτες, γιατί; Κι αν δε με θες, γιατί;*» (Ελλη Πασπαλά)}. Ο καημός πιο μεγάλος από τη λογική, δε δαμάζεται από της ψυχής τον αναστεναγμό, από της καρδιάς τον πόνο {«*Το απωθημένο μου, έχεις γίνει, της καρδιάς, ένοχό μου μυστικό, που τη ζωή μου τυραννάς*» (Γιώργος Τσαλίκης)}. Υποφέρει η καρδιά σιωπηρά ή φωναχτά και οι σκέψεις, χειρότερες μερικές φορές από τα συναισθήματα, τον βασανίζουν ακόμη περισσότερο με τρόπο ανελέητο και σκληρό {«*Δε μ' αγαπάς και το ξέρω, δε μ' αγαπάς κι υποφέρω*» (Σοφία Βόσσου-Σταμάτης Γονίδης), «*Είναι πικρό να πίνεις τα δάκρυά σου*» (Πάνος Μουζουράκης)}. Ωστόσο, το πείσμα ίσως αποβεί σωτήρας του, ίσως τον ωθήσει στο να αντικρίσει τα γεγονότα με περισσότερη αντικειμενικότητα {«*Η θα μ' αγαπήσεις ή θα φύγω πια στ' αλήθεια*» (Μιχάλης Χατζηγιάννης)}.

Είναι, επομένως, λογικό και γνωστό πως ο ανεκπλήρωτος έρωτας αφήνει ένα μόνιμο ερωτηματικό στην ψυχή, αναρωτιέσαι τι θα είχε συμβεί αν... Το απωθημένο αυτό ζει με την ένταση μιας μνήμης που ουσιαστικά δε γεννήθηκε ποτέ. Ο ανεκπλήρωτος έρωτας μπορεί είναι συγχρόνως τόσο σιωπηλός και τόσο ηχηρός, τόσο στάχτη όσο και φωτιά, η οποία σιγοκαίει τις νύχτες και μπορεί με ένα απλό φύσημα του ανέμου να μετατραπεί σε πυρκαγιά ικανή να τα κάψει τα πάντα.

«Ένα ποτήρι θάνατο θα πιω»

Ο χωρισμός είναι ένα είδος απώλειας, ένα μικρό πένθος, καθώς μια σχέση, μια αγάπη έφτασε στο τέλος της. Μετά το χωρισμό ο κάθε άνθρωπος αντιδρά διαφορετικά, αλλά υπάρχουν κάποια κοινά στάδια από τα οποία μπορεί να περάσει προκειμένου να τον ξεπεράσει.

Στην αρχή είναι το στάδιο της άρνησης. Είναι πολύ δυσχερές για κάποιον ερωτευμένο να δεχτεί πως έχασε τον αγαπημένο του, πως τα μεγαλεπήβολα σχέδιά του καταστράφηκαν. Για αυτό το λόγο ένα αίσθημα ματαιότητας τον καταβάλλει {«**Μη μ' αγαπάς, μην κάνεις τον κόπο**» (Ελευθερία Αρβανιτάκη)}. Προσπαθεί να πείσει τον εαυτό του, ατελέσφορα συνήθως, πως τίποτα δεν έχει τελειώσει, πως είναι κάτι προσωρινό, που σε λίγο καιρό θα αλλάξει {«**Τα πράγματά σου όλα στην ίδια θέση, σε περιμένουν όπως τ' άφησες εσύ**» (Πέγκο Ζήνα)}. Αφού όμως συνειδητοποιήσει πως θαύματα δε γίνονται και ο αγαπημένος του δεν πρόκειται να επιστρέψει, τον καταβάλλει ένας απέραντος καημός {«**Πώς να ζήσω μακριά σου, πώς να μη σε ξαναδώ;**» (Νίκος Κουρκούλης), «**Μεσ την καρδιά μου μόνο θλίψη, κάθε στιγμή μας θα μου λείψει**» (Ελενα Παπαρίζου)}. Μαζί με τον αγαπημένο του χάνει και το νόημα της ζωής του {«**Τι νόημα έχει η ζωή αν δεν μπορούμε να' μαστε μαζί;**» (Πέγκο Ζήνα)}, το απωθημένο του καίει την πληγή {«**Κι ήθελα τόσα να σου πω, πως σ' αγαπώ να σου φωνάζω. Αχ, να μπορούσα μια ζωή σε μια στιγμή να την αλλάξω**» (Άννα Βίσση)}. Η αίσθηση του κενού και της έλλειψης είναι αχανής και αγεφύρωτη, ενώ παράλληλα αποζητά μία ακόμη κουβέντα, μία έσχατη λέξη, λες και θα αλλάξει κάτι με αυτό {«**Αν μου τηλεφωνούσες**» (Μιχάλης Χατζηγιάννης) , «**Στείλε ένα μήνυμα, μόνο μια λέξη, της μοναξιάς μου να σπάσει η σιωπή**» (Νίκος

Οικονομόπουλος).} Ο πόνος που αισθάνεται εκείνες τις δύσκολες στιγμές τον ωθεί στην απομόνωση {«*Αν με ζητήσει κανείς, δεν υπάρχω εγώ, γίναμε ένα να πεις, μέσα σου χάθηκα πια*» -απευθύνεται στη θάλασσα- (Μιχάλης Χατζηγιάννης), «*Και θα χαθώ στις μοναξιάς τα μονοπάτια*» (Πέγκυ Ζήνα)} ή/και στην παράνοια {«*Μήπως είμαι τρελός, μήπως τα'χω χαμένα;*»(Νότης Σφακιανάκης)}. Κάποιοι άλλοι άνθρωποι, ωστόσο, επιχειρούν να παραμείνουν ψύχραιμοι και να διατηρήσουν την αξιοπρέπειά τους {«*Και σου υπόσχομαι δε θα κλάψω, θα τ'αντέξω, δε θα φωνάξω*» (Δέσποινα Βανδή), «*Όμως εγώ δεν ικετεύω ούτε και παρακαλώ*» (Πέγκυ Ζήνα), «*Δε θέλω να ξέρεις*» (Άννα Βίση)}.

Έπειτα, ακολουθεί το δεύτερο στάδιο, στο οποίο επικρατεί ο θυμός για τον πρώην, που δεν έπραξε όπως θα ήθελε ο πληγωμένος {«*Ντροπή σου, που δεν κατάλαβες ποτέ τι σου'χω δώσει*» (Αντώνης Ρέμος), «*Τολμάς κι έχεις παράπονο εσύ;*» (Πέγκυ Ζήνα), «*Σε μισώ, γιατί σ'αγάπησα πολύ*» (NINO)}. Μπορεί να είναι θυμωμένος και με τον ίδιο του τον εαυτό για τα λάθη που έκανε και τώρα πια έχει μετανιώσει {«*Πόσο μετάνιωσα, που σ'άφησα να φύγεις μια βραδιά*» (Νίκος Βέρτης)}.

Στο τρίτο στάδιο ανήκουν το «παζάρεμα» και τα παρακάλια. Είναι η στιγμή που ο πιστά ερωτευμένος δεν ενδιαφέρεται για τον εαυτό του, την αξιοπρέπειά του, δε νοιάζεται αν πέφτει στα μάτια του άλλου και κλαίγοντας ζητάει μία ακόμα ευκαιρία {«*Ήταν ψέμα, ήταν ψέμα πως μπορώ χωρίς εσένα, ήταν λόγια, ήταν λέξεις, έτσι απλά για να ζηλέψεις*» (Ελλη Κοκκίνου), «*Και θα κάνω ό,τι ζητήσεις, φτάνει μόνο να γυρίσεις*» (Ελενα Παπαρίζου)}. Αφού όμως ούτε και αυτή η μέθοδος πιάσει τόπο, ο απελπισμένος ερωτευμένος καταφεύγει στην ανάγκη της εκδίκησης {«*Όλα θα τα βρεις μπροστά σου*» (Πάνος Κιάμος)}.

Στο επόμενο στάδιο που ακολουθεί, ο ερωτευμένος κουράζεται να ελπίζει και να προσπαθεί, οπότε και παραδίδει τα όπλα ανήμπορος πια να πολεμήσει για κάτι μάταιο {«*Μόνος μου το πέρασα κι αυτό και στο τέλος με γονάτισε*» (Αντώνης Ρέμος), «*Αν δε σ'αγαπούσα τόσο, δε θα προσπαθούσα τόσο, δε θα'μενα εδώ, δε θα'μουνα εδώ, μα ως εδώ*» (Νατάσσα Θεοδωρίδου), «*Ερωτας ήτανε κι όπως ήρθε, θα περάσει*» (Πέγκυ Ζήνα)}.

Έπεται το στάδιο της κατάθλιψης, όπου συνήθως ο πληγωμένος ερωτευμένος έχει την τάση αποφυγής του υπαιτίου του πόνου του {«*Στα μάτια μου, εδώ μπροστά μου, να μη σε ξαναδώ*» (Δέσποινα Βανδή)}. Ωστόσο, η αλήθεια είναι πως ακόμα δεν το έχει ξεπεράσει και ακόμα τον σκέφτεται {«*Παίρνω χάπι, για να κοιμηθώ κι εσύ μου λείπεις*» (Δέσποινα Βανδή)}.

Ύστερα από όλο αυτό το Γολγοθά και την ταλαιπωρία φτάνει επιτέλους το στάδιο της αποδοχής. Στην αρχή αυτού του σταδίου ο χωρισμός τού έχει αφήσει μία πίκρα και ένα παράπονο {«*Αν ήσουνα αγάπη, θα με κράταγες*» (Ελενα Παπαρίζου), «*Ποτέ μη λες ποτέ*» (Αντώνης Ρέμος)}, στη συνέχεια όμως συνειδητοποιεί πως όλα γίνονται για καλό σκοπό και προχωράει τη ζωή του για νέους έρωτες και νέες ιστορίες. Και πάμε πάλι από την αρχή...

Όταν οι μαθητές γράφουν ποιήματα

Τι είναι ο έρωτας;

Μα τι είναι ο Έρωτας
Που λένε πως σου παίρνει τα μυαλά;
Που σου κάνει την κάρδια σου
σαν τρελή ν' αναπηδά;

Κρύβεται μέσα στα μάτια
μεσ'τα χείλη, μεσ'τα χάρδια
και σε χωρίς μέρα βράδια
σε γεμίζει με σημάδια.

Γεννιέται μέσα στις καρδιές
και τις ράβει με κλωστές
και τις κάνει να αντέχουν
κόντρα στις λεπίδες στέκουν.

Ένα γίνονται δυο σώματα
σαν τη μίξη από δυο χρώματα
στη παλέτα του ζωγράφου
σαν τη δύναμη του βράχου.

Ο καθένας τον βιώνει
και σαν το κεράκι λιώνει

μα όμως αν τον βρει
δεν μπορεί ν'αντισταθεί.

ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Γιατί;

Γιατί μου βάζεις λόγια;
Γιατί με υποτιμάς;
Εγώ που σου 'δειχνα αιώνια
τι θα πει ν' αγαπάς;

Πάντοτε ήμουν κοντά σου..
Στη θλίψη και στη χαρά σου..
Βράχος ακούνητος να στηριχθείς
μια αγκαλιά για να κρυφτείς!!!

Προστάτης στάθηκα σε κάθε σου βήμα
χτυπήματα έφαγα μοιραία σαν θύμα
Μα εσύ με πούλησες σαν να 'μουν κέρμα
έτσι απλά μ' έδωσες σαν να 'μουν ψέμα.

Γιατί με έκανες ελπίδα να έχω;
Τη των δυο μας εγώ να συντρέχω;
Και όλα τα τίναξες στον αέρα σαν βόμβα
κι έμεινα μόνος μου χαμένος και λιώμα;

Μετάνιωσα, θύμωσα

μ' εμένα κι εσένα.

Ευθύνες απόρριψα και λάθη εσφαλμένα.

Όμως θα ήθελα σ' αυτό να εδρεύεις

εγώ σ' αγάπησα κι ας μη πιστεύεις.

ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ- ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ (αφορά όλες τις ομάδες)

Να έρθουμε τώρα στην πρακτική πλευρά του θέματος. Όσο κι αν ισχυρίζονται οι έφηβοι ότι μπορούν να ενημερωθούν από πολλές πηγές πληροφόρησης σχετικά με το σεξ η «διαζώσης» επικοινωνία και διατύπωση αποριών είναι η πιο ενδιαφέρουσα και χρήσιμη. Έτσι διατύπωσαν τα ακόλουθα ερωτήματα στον καθηγητή της βιολογίας του σχολείου, ο οποίος χωρίς καθόλου φόβο αλλά με πολύ πάθος απάντησε σε όλα.

Οι ερωτήσεις ήταν οι ακόλουθες:

- Μετά από πόσες φορές σεξουαλικής επαφής θα σταματήσει να πονάει η γυναίκα;
- Πόσες φορές μπορεί να έρθει σε οργασμό η γυναίκα;
- Γίνεται να πονέσει και ο άντρας κατά τη διάρκεια της σεξουαλικής επαφής;
- Πόση ώρα διαρκεί συνήθως μια ερωτική πράξη;
- Είναι δυνατόν την πρώτη φορά της σεξουαλικής επαφής που θα έχει μία γυναίκα να μην σπάσει ο παρθενικός υμένας;
- Ισχύει η πρόταση ότι με τη σεξουαλική επαφή των κοριτσιών σε ηλικία μικρότερη των 18 χρονών διακόπτεται η ανάπτυξή τους;
- Ποιες είναι οι επιπτώσεις της εγκυμοσύνης σε μικρές ηλικίες;
- Πραγματικά υπάρχει το σημείο G ή είναι απλώς μια θεωρία;
- Ποιες ακριβώς είναι οι συνέπειες της έκτρωσης στον γυναικείο οργανισμό;
- Υπάρχει περίπτωση στους ανθρώπους, όπως συμβαίνει στα ζώα, να «κολλήσουν τα γεννητικά όργανα κατά τη σεξουαλική επαφή»;
- Μπορούμε να κολλήσουμε AIDS από στοματικό έρωτα;
- Σε ποια ηλικία είναι καλό το αγόρι να αρχίσει να κάνει έρωτα και σε ποια το κορίτσι;

- Σε περίπτωση που σπάσει το προφυλακτικό τι θα ήταν καλό να κάνει η γυναίκα για να μην μείνει έγκυος;
- Τι είναι η ονειρώξη και πως την παθαίνουμε;
- Πως εκσπερματώνει η γυναίκα;
- Που οφείλεται η διαφορά στο μέγεθος του πέους και ποιο είναι το κατάλληλο;
- Τι είναι τα υγρά κατά την ερωτική πράξη; (για τη γυναίκα)
- Πως φοράμε την προφύλαξη (άντρα);
- Τι εννοούμε με τον όρο «στοματικό σεξ»;
- Πως ερεθίζεται μία γυναίκα; (με ποιο τρόπο)
- Είναι βλαβερό για τη γυναίκα όταν ο άντρας εκσπερματώνει σε κάποιο άλλο σημείο εκτός από τον κόλπο;
- Πόση ώρα μπορεί να καθυστερήσει με τη θέλησή του ο άντρας την εκσπερμάτωση, όταν φτάσει σε οργασμό;
- Πως καθορίζεται, σε σχέση με τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, αν κάποιος θα είναι φορέας ή θα νοσήσει;
- Ποιες ορμόνες παράγονται στα δύο φύλλα κατά τη συνουσία;
- Πόσο μπορεί να διασταλεί ο κόλπος, ώστε να βγουν τα μωρά;

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ (αφορά όλες τις ομάδες)

Στο τελευταίο μάθημα πριν τις Χριστουγεννιάτικες διακοπές, όλο το τμήμα παρακολούθησε την κινηματογραφική ταινία «Η πόλη των αγγέλων», που παρουσιάζει μια ιδιαίτερη μορφή ερωτικής σχέσης. Ένας άγγελος ερωτεύεται μια θνητή και για να την προσεγγίσει θυσιάζει την αθανασία του. Η ευτυχία του όμως δεν κρατάει για πολύ, αφού η κοπέλα τραυματίζεται θανάσιμα σε τροχαίο και πεθαίνει. Οι μαθητές παρακολούθησαν με ενδιαφέρον την ταινία και έβγαλαν χρήσιμα συμπεράσματα για τον τρόπο που παρουσιάζεται ο έρωτας, υλικό που αξιοποίησε η ομάδα του κινηματογράφου, μια που ενσωμάτωσε την εν λόγω ταινία σε όσες είχε ήδη μελετήσει.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΔΙΟΥ (αφορά όλες τις ομάδες)

Μετά τις Χριστουγεννιάτικες διακοπές το τμήμα του project επισκέφτηκε το Τελλόγλειο Ίδρυμα Θεσσαλονίκης, όπου παρουσιαζόταν μια έκθεση με σχέδια ζωγράφων, που οι πίνακές τους βρίσκονται στο Μουσείο του Λούβρου. Λόγω συγκεκριμένου ενδιαφέροντος επικεντρωθήκαμε σε όσα είχαν ως θέμα τους τον έρωτα και τα πιο πολλά ήταν παραστάσεις αρχαίων ελληνικών μύθων. Τα συμπεράσματα της η

κάθε ομάδα τα κατέγραψε στο ημερολόγιό της και έγινε ακολούθως συζήτηση στην τάξη.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ ΑΝΑΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣΗΣ (αφορά όλες τις ομάδες)

Εκτός από κάποιες γόνιμες συζητήσεις που έγιναν για να επιλυθούν προβλήματα επικοινωνίας των ομάδων η υπεύθυνη καθηγήτρια κατάρτισε **ένα ερωτηματολόγιο για να το συμπληρώσουν οι μαθητές**, από το οποίο βγήκαν αξιόλογα συμπεράσματα σχετικά με το πώς αντιμετωπίζουν οι έφηβοι τον έρωτα αλλά και οι γονείς τα ερωτικά σκιρτήματα και τις ερωτικές σχέσεις των παιδιών τους σ' αυτή την κρίσιμη ηλικία. Επίσης το ερωτηματολόγιο αποτέλεσε αφορμή να βάλουν όλοι οι μαθητές την προσωπική τους σφραγίδα στο θέμα του έρωτα, απαντώντας στα δυο τελευταία ερωτήματα, και παράλληλα να ξεκινήσει το δημιουργικό κομμάτι της «προσωπικής» γραφής, των κατασκευών και των τεχνημάτων.

ερωτηματολόγιο για τους μαθητές

- 1.Ο έρωτας είναι θέμα-taboo για συζήτηση στην οικογένεια;
- 2.Θα μιλούσατε ανοιχτά με τους γονείς σας για τη σχέση σας με ένα αγόρι/κορίτσι;
- 3.Θα δεχόταν οι γονείς σας να γνωρίσουν και να έχουν φιλικές σχέσεις με το αγόρι/κορίτσι σας;
- 4.Σας έχουν μιλήσει οι γονείς σας για τις προφυλάξεις που πρέπει να παίρνετε σε περίπτωση που έρθετε σε ερωτική επαφή;
- 5.Ποιες είναι οι πηγές από τις οποίες ενημερώνεστε για θέματα που αφορούν τον έρωτα;
- 6.Υπάρχει όριο ηλικίας για να κάνει κάποιος έρωτα για πρώτη φορά;
- 7.Σε ποια ηλικία έχουν την πρώτη ολοκληρωμένη ερωτική εμπειρία τα αγόρια και σε ποια τα κορίτσια;
- 8.Συζητάτε με τους φίλους σας λεπτομέρειες για τη σχέση σας;
- 9.Ο έρωτας στην ηλικία σας είναι περισσότερο συναίσθημα και λιγότερο σαρκική επαφή ή το αντίστροφο;
- 10.Πως θα βαθμολογούσατε (από 1-10) την πληρότητα της ενημέρωσης που είχατε από το βιολόγο;
- 11.Μάθατε από αυτή κάτι που δεν το γνωρίζατε καθόλου;
- 12.Πιστεύετε ότι θα σας φανούν χρήσιμα όσα ακούσατε;
- 13.Θα ήταν καλό να γίνονται ενημερωτικές συναντήσεις με γιατρούς, ψυχολόγους κ.λ.π για τέτοιου είδους θέματα στα σχολεία;

14.Χαρακτηρίστε τον έρωτα με ένα επίθετο που εκφράζει τη διάθεσή σας απέναντι σε αυτό το συναίσθημα

15.Γράψτε μια φράση, σκέψη, ιδέα που σας έρχεται στο μυαλό για τον έρωτα.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ (αφορά όλες τις ομάδες)

*Ένα ξεχωριστό διάλειμμα ενημέρωσης έγινε την 21^η Μαρτίου, κατά την οποία γιορτάζεται η «**Ημέρα Ποίησης**». Ήταν μια καλή αφορμή- μια που καμία ομάδα δεν επέλεξε να ασχοληθεί με το τόσο ενδιαφέρον κομμάτι της ποίησης- να μνηθούν (για ένα δώρο έστω) οι μαθητές στη ποιητική μαγεία και **να ακούσουν μελοποιημένη ερωτική ποίηση** από τη Σαπφώ μέχρι και το Μιχάλη Γκανά, διαπιστώνοντας με έκπληξη ότι αρκετά γνωστά τους τραγούδια είναι...δημιουργήματα γνωστών ποιητών. **Διαβάστηκαν και ποιήματα κυρίως νεοελλήνων ποιητών με θέμα τον έρωτα** κι έτσι οι μαθητές πήραν μια «γεύση» πώς παρουσιάζεται ο έρωτας στην ποίηση.*

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- ο έρωτας είναι το πιο δυνατό ανθρώπινο συναίσθημα
- αποτέλεσε βασική πηγή έμπνευσης καλλιτεχνών διαμέσου των αιώνων
- διαμόρφωσε ως θεματική ένα μεγάλο κομμάτι της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας
- ενέπνευσε ζωγράφους, γλύπτες, αγγειοπλάστες στην Αρχαία Ελλάδα, που τον απεικόνισαν ποικιλοτρόπως
- ελλοχεύει ακόμα και μέσα στα παραμύθια και τα κινούμενα σχέδια που ακούμε και παρακολουθούμε από τη νηπιακή μας ηλικία
- τον ζωντάνεψαν οι ποιητές στους στίχους τους και τον τραγούδησαν μεγάλοι καλλιτέχνες από την αρχαιότητα ως τις μέρες μας
- «πως αλλιώς, αφού αγαπιούνται οι άνθρωποι»

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(για τον τρόπο διεξαγωγής του project)

- όσο αφορά στο θέμα, οι μαθητές κατέβαλαν φιλότιμες προσπάθειες- όχι όλοι- να βρουν υλικό. Αρκετοί θεωρούν το μάθημα «ώρα του παιδιού» και δεν έχουν τη συναισθηματική ωριμότητα να το αντιμετωπίσουν ισότιμα με τα υπόλοιπα μαθήματα.
- δυστυχώς οι πληροφορίες αναζητήθηκαν στη μεγάλη τους πλειοψηφία μόνο από το διαδίκτυο, οι μαθητές αγνοούν την ύπαρξη βιβλίων ίσως, εφημερίδων, περιοδικών κ.λ.π, απ' όπου μπορούν να αντλήσουν υλικό.
- οι όροι βιβλιογραφία ή καλύτερα διαδικτυογραφία τους είναι άγνωστοι, λες και ό,τι γράφουν στις εργασίες το «κατέβασαν» απ' το κεφάλι τους.
- η υλικοτεχνική υποδομή του σχολείου απέδειξε για άλλη μια φορά την ανεπάρκειά της να ανταποκριθεί σ' ένα τέτοιο εγχείρημα. Το εργαστήρι πληροφορικής σε... «μουσειακή» κατάσταση.
- οι «φιλότιμοι» μαθητές έφεραν τα laptop από το σπίτι τους (όχι ότι ήταν υποχρεωμένοι να το κάνουν), οι τεμπέληδες απλά.. περνούσαν την ώρα τους.
- αρκετοί μαθητές έχουν πλήρη «μεσάνυχτα» σε βασικά προγράμματα του υπολογιστή (pp,excel κ.λ.π),με αποτέλεσμα να μη μπορούν να εργαστούν αποτελεσματικά.
- η ομαδοσυνεργατική μέθοδος χρειάζεται πολύ χρόνο εφαρμογής στην πράξη, για να είναι πραγματικά αποτελεσματική στο ελληνικό σχολείο.
- ορισμένοι είναι τόσο ξεροκέφαλοι και δεν έχουν μάθει να ακούν, γι' αυτό και κάνουν ό,τι αυτοί θεωρούν σωστό, αγνοώντας τις καλοπροαίρετες υποδείξεις του καθηγητή.

-η πλειοψηφία των μαθητών πιστεύει ότι ο καλός βαθμός που θεωρείται δεδομένος στο project (και σιγά το μάθημα!!!) θα ανεβάσει το γενικό μέσο όρο τους και θα βγάλει μερικούς από τη δύσκολη θέση να ξαναέρθουν για επαναληπτικές το Σεπτέμβρη.

Και κάτι τελευταίο

-όποιος πιστεύει ότι η ερευνητική εργασία είναι αποκλειστικό πόνημα των μαθητών «πλανάται πλάνην οικτρά»

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ

<http://Wikipedia.com>

<http://storytellers.com>

Magee Evener, Love in the Fairytale, εκδ. 1982

paramithakiablogspot.gr

users.uoa.gr/~nektar/arts/tradition/romance_and_love_folk_songs

Ancient Greece - The British Museum

Greek mythology link

<http://www.greek-language.gr/>

<http://www.youtube.com/music/>

Αρχείο του Εθνικού Θεάτρου - Οπτικοακουστικό υλικό κ.λ.π

<http://www.artandlife.gr/>

<http://www.tovima.gr/>

<http://www.gradesaver.com/>

<http://www.newstime.gr>

<http://museduc.gr/>

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

**Αν βρουν έναν άνθρωπο νεκρό έξω απ' την πόρτα σου,
εσύ θα ξέρεις, πως πέθανε σφαγμένος απ' τα μαχαίρια του φιλιού,
που ονειρευότανε για σένα...
Ποδοπάτησε με, να έχω τουλάχιστον
την ευτυχία να μ' αγγίζεις...**

«Συγγώρα με, αγάπη μου» Τάσος Λειβαδίτης